2. Βάλτου.
3. Ξηρομέρου.
4. Βλοχοῦ.
5. Πατρατζικίου.
6. Σαλώνων.
7. Καρπενησίου.
8. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ
40. » δασοφυλάκων.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ἁρμοδιότης αὐτῶν, ἀκολουθοῦν τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντας καὶ μέλλοντας ὁρισμούς.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ μισθοὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐμπεριεχομένων τῶν δασονόμων, καθὼς ἐκεῖνοι τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ δασοφυλάκων μένουν οἱ αὐτοί, καθὼς προσδιορίζει τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 Σεπτεμβρ. 1836.

Διὰ τοὺς βοηθοὺς, νῦν δὲ γραμματεῖς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διορίζεται μισθὸς 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου ἔχει Βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου, οἱ δὲ ὑποεπιθεωρηταὶ ἔχουσι βαθμοὺς ὑπουργικοῦ παρέδρου, προεξάρχοντος τοῦ τελευταίου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ, Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων (δεκάτων) διὰ τὸ 1838 ἔτος,

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως·

ΤΜΗΜΑ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ Ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ το ἔτος 1838 εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

1) Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα), καὶ
2) Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι·

1) τὰ ἄχυρα·

2) ἥμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικὰ ἢ ὀπωρικὰ ἂν ἦναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον·

3) τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκκουτσα (πυρῆνες) ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον·

4) ἀπὸ τὰ ἀσταχολόγια δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5) ὁ λινόσπορος καὶ κανναβόσπορος·

6) ῥιζαρόσπορος.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρόνει τοος φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων).

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας αὐτῆς τὰ προϊόντα τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, ὅσα ἐπροικοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν, καθόσον οἱ κατασταθέντες ἤδη κύριοι αὐτῶν ὡμολόγησαν ν' ἀποδίδωσιν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 7.

Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσόδημα καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον δέκα τοῖς ἑκατόν. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγηται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας. Συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγὴ μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἁρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ δημοπρατεῖται ἢ φορολογεῖται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκήμων γαιῶν τῶν λεβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δατῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, πότασσα, πρινοκόκκι, τραγακάνθη, φλοιὸς (φλοῦδα) κυτρινοκόκκι (ἀλατζοχέρι) καὶ τῶν βελανιδίων κτλ, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας, προσδιορίζεται εἰς ἁ. 15 τοῖς 0]0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 14.

Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συντίθενται ὅτι τὰ διὰ τῆς παρούσης συνθήκης συμφωνηθέντα θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὴν Γιβραλτάρην καὶ εἰς τὴν νῆσον τῆς Μελίτης.

Ἄρθρ. 15

Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ τὸ ἓν τῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναγγείλῃ εἰς τὸ ἕτερον τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του. Ἕκαστον δὲ τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τοιαύτην διακήρυξιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δέκα εἰρημένων ἐτῶν, ἢ εἰς ἑτέραν τινα ὁποιανδήποτε ἐποχὴν, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην. Καὶ συμφωνεῖται μεταξύ των, ὅτι μετὰ παρέλευσιν δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ ἡ διακήρυξις τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν λῃφθῇ παρὰ τοῦ ἑτέρου, ἡ συνθήκη αὕτη καὶ ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ ὁριζόμενα θέλουν παύσει ὁλοκλήρως τοῦ νὰ ἦναι ὑποχρεωτικά.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐνΛονδίνῳ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας της.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα των.

Ἐν Λονδίνῳ, τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1837 ἔτους.

(Τ. Σ.) Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

(Τ. Σ.) ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

Ο Θ Ω Ν.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΔΑΡΤ.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faison à qui il appartiendra; qu'ayant conclu le vingt deux septembre (quatre octobre) 1833 entre Nous et S. M. la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, un traité de commerce et de la Navigation dont la teneur suit:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, et Sa Majesté la Reine de Royanmé-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, désirant étendre et regler les relations de commerce de leurs sujets respectifs au moyen d'une convention, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires à cet effet savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, le sieur Spyridion Tricoupi, sou Conseiller d'Etat en service extraordinaire, son Envogé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Grand Commandeur de l'ordre Royal du Sauveur, Grand Croix de l'ordre Américain d'Isabelle la Catholique, et Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande. Le très honorable Henri Jean Vicomte Palmerston, Baron Temple, Pair d'Irlande, Conseiller de Sa Majesté Britannique en son Conseil privé, Chevalier Grand Croix du très-honorable ordre du bain, membre du Parlement et son Principal Secrétaire d'Etat, ayant le département des affaires Etrangères; les quels après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme; ont arrêté et conclu les articles suivants.

Art. I.

A partir et après l'échange des ratifications de la présente convention, les navires grecs qui entreront dans les ports du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande ou qui en sortiront, et réciproquement, les Bâtimens Anglais qui enteront dans les ports du Royaume de la Grèce, ou qui en sortiront, ne seront assujéttis à aucuns droits ou charges, de quelque nature qu'ils soient, autres ou plus considérables que ceux qui sont actuellement imposés, ou qui pourront, par la suite être imposés, aux Navires Nationaux, à leur entrée dans ces Ports, ou à leur sortie respectivement.

Art. II.

Toutes les productions du sol ou de l'Industrie des Etats soumis à la domination des hautes parties contractantes, dont l'importarion dans les ports Grecs et dans les ports du Royaume Uni de la Grand Bretagne et d'Irlande, ou dont l'exportation de ces mêmes Ports, est ou sera permise dans les Navires indigènes, pourront également y être importées, ou en etre exportées, de la même manière, dans les Navires appartenant aux Etats de l'autre partie contractante.

Art. III.

Tous les objets qui ne sont pas production du sol ou de l'Industrie des Etats soumis à la domination de Sa Majesté Hellénique, et qui peuvent être légalement importés, du Royaume de la Grèce, dans les ports du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande sur des Bâtimens Grecs, ne seront soumis qu'aux droits que payeraient les mêmes objets s'ils étaient importés sur des bâtimens Anglais; et réciproquement, une règle semblable sera observée dans les Ports de la Grèce, par raport aux objets, qui ne sont pas production du sol ou

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικοδοτήσεως τῶν δύο θυγατέρων τοῦ Μάρκου Μπότζαρη.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀσφαλίσωμεν τὴν τύχην τῶν δύο θυγατέρων τοῦ ἐνδόξως ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντος ἥρωος Μάρκου Μπότζαρη, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἄφησεν ὁ πατήρ των εἰμὴ τὸ ἔνδοξόν του ὄνομα, ἀποφασίζομεν νὰ προικοδοτήσωμεν αὐτὰς ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος καὶ διατάττομεν να παραχωρηθοῦν εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἅμα νυμφευθοῦν·

1) Πεντακόσια (500) στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, ὡς ἐντελῆ ἰδιοκτησίαν· καὶ

2) Ἓξ χιλιάδας (6000) δραχμ. εἰς μετρητά.

Τὸ πέμπτον μέρος τῆς γῆς αὐτῆς πρέπει νὰ ἦναι κατάλληλον διὰ σταφιδοφυτείαν.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς μνημεῖον ἀναγνωρίσεως τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Μπότζαρη.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 18 (30) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 41. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

Καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείαν καθυποβληθεῖσαν γνωμοδότησιν, θέλει ζητεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἀπαιτουμένας ἐνόρκους μαρτυρίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει λαμβάνει σὺτὸ ἀπ' εὐθείας, ἢ ἐνεργεῖ διὰ παραγγελίας πρὸς τὰ ἁρμόδια πρωτοδικεῖα ἢ εἰρηνοδικεῖα ἐνόρκους ἐξετάσεις μαρτύρων, καὶ ὁρκώσεις πραγματογνωμόνων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων ἐθνικῶν κτημάτων Διατάγματος Αἱ δὲ εἰρημέναι πράξεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐνώπιον ἐκείνου τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, τὸ ὁποῖον κεῖται πλησιέστερον εἰς τὴν διαμονὴν τῶν ἐξετασθησομένων ἢ ὁρκισθησομένων ἀτόμων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, καθὼς καὶ ὁ ὅρκος τῶν πραγματογνωμόνων θέλει γίνεσθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον συνεδριάσεων, παρόντος τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦ νεοφύτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, δεόντως καλεσθέντος, καὶ ἐνώπιον ἱερέως φέροντος τὴν ἱερατικὴν στολήν, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Ὅρκος τῶν μαρτύρων.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν » Εὐαγγέλιον, ὅτι εἰς ὅσα ἐρωτηθῶ θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, » ὅλην τὴν ἀλήθειαν, τίποτε πλέον παρὰ τὴν ἀλήθειαν. »

Ὅρκος τῶν πραγματογνωμόνων.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν » Εὐαγγέλιον, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν διορίζομαι νὰ κά» μω θέλει εἶσθαι δικαία καὶ ἀληθὴς, χωρὶς νὰ χαρισθῶ εἰς » κἀνένα καὶ διὰ τίποτε. »

Ἄρθρ. 3.

Ἡ κλῆσις καὶ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Πᾶσα δὲ ἐξέτασις μάρτυρος καὶ ὅρκισις πραγματογνώμονος, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἁρμοδίου ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ κλῆσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ αἱ παρὰ τῶν πρωτοδικῶν περὶ ἐξετάσεως καὶ ὁρκίσεως γινόμεναι ἐκθέσεις, θέλουν γράφεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ ἀσήμου χάρτου· ἐνώπιον δὲ τῶν εἰρηνοδικείων θέλει γίνεσθαι περὶ τοιούτων ἐκθέσεων χρῆσις καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς συνήθους ἐνσήμου χάρτου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρ. (5 Δεκεμβρ.) 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

22 *Σεπτεμβρίου (4, Οκτωβρίου)* 1837 *μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται:*

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτείνωσι καὶ ῥυθμίσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ὑπηκόων Των ἐμπορικὰς σχέσεις δι' ἐπὶ τούτῳ συνθήκης, διώρισαν πρὸς σύνταξιν αὐτῆς πληρεξουσίους Των· ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Σπυρίδωνα Τρικούπην Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίσσῃ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ἡ δὲ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Ἐρρῖκον Ἰωάννην Ἀντικόμητα Παλμερστῶνα, Βαρῶνον Τέμπλε, Πατρίκιον τῆς Ἰρλανδίας, Σύμβουλον τῆς Βρεταννικῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὸ ἰδιαίτερον Αὐτῆς Συμβούλιον, Ἱππότην Μεγαλόσταυρον τοῦ ἐντιμοτάτου τάγματος τοῦ Λουτροῦ, μέλος τῆς Βουλῆς, καὶ πρώτιστον Αὐτῆς Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργεῖον, οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο καὶ συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης ἀλλαγῆς καὶ μετ' αὐτὴν, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, καὶ, ἀμοιβαίως, τὰ Ἀγγλικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιασδήποτε φύσεως ἄλλα ἢ μεγαλήτερα, παρ' ὅσα ἤδη ἐπιβάλλονται ἢ ἀκολούθως δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι παρ' ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τοὺς λιμένας αὐτοὺς ἢ κατὰ τὴν ἔξοδόν των.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ ὅσων ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων εἶναι συγκεχωρημένη, ἢ θέλει συγχωρηθῇ εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλα τὰ εἴδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς μόνα τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρώνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ εἴδη ἐὰν εἰσήγοντο ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων· καὶ ἀμοιβαίως, ὁ αὐτὸς κανὼν θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὰ εἴδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τῆς Α Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 4.

Ὅλα αἱ πραγματεῖαι καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας ἑκατέρας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, θέλουσιν εἶσθαι δεκτά, ἐπὶ πληρωμῇ ἴσων δικαιωμάτων, εἰσαγόμενα εἴτε δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικράτειαν, καὶ θέλουν παραχωρεῖσθαι δι' ὅλας τὰς πραγματείας καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου ὅσα ἐννόμως ἐξάγονται ἐκ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ (primes) ἀποδόσεις δικαιωμάτων (remboursement de droits) καὶ ὠφέλειαι, εἴτε ἐξάγονται δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρ. 5.

Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων. καθὼς οὔτε τις ἑταιρία ἢ σωματεῖον, ἢ πράκτωρ, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐνεργοῦντες, δὲν θέλουν δόσει ἐμμέσως ἢ ἀμέσως οὐδεμίαν τινα προτίμησιν εἰς τὴν ἀγορὰν προϊόντος τινος τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένου εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης, λόγῳ ἢ αἰτία τῆς ἐθνικότητος τοῦ μετακομίσαντος τὸ προϊὸν τοῦτο πλοίου, καθότι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς καὶ θέλησις τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία διαφορὰ, ἢ ὁποιαδήποτε διάκρισις.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως ὡς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς προσδιορίζοντας τοὺς ὅρους οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἓν πλοῖον Ἑλληνικὸν ἢ ἓν πλοῖον Ἀγγλικόν, συμφωνεῖται ὅτι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἑλληνικὰ ὅλα τὰ πλοῖα τὰ κατασκευασμένα ἐννὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας τὰ κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ ὑπηκόους Ἕλληνας ἐφωδιασμένους μὲ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἑνὸς ἐπὶ τῶν Λειῶν δικαστηρίου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλαδος καὶ ἤθελον εἶσθαι πλήρης ἰδιοκτησία ἑνὸς ἢ πολλῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ τῶν ὁποίων ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος εἶναι ὑπήκοοι Ἕλληνες. Θέλουν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἀγγλικὰ ὅλα τὰ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος κατασκευαζόμενα καὶ ὅλα ὅσα κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἢ ἀπὸ ὑπηκόους της ἐφωδιασμένους μὲ καταδιωκτικὰ τοῦ Ναυαρχείου, ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἑνὸς δικαστηρίου ἐπὶ τῶν Λειῶν τῆς εἰρημένης Μεγαλειότητος· προσέτι δὲ καὶ ὅλα ὅσα ἤθελον καταδικασθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ παραβιάσει τῶν κατὰ τῆς σωματεμπορίας τῶν Μαύρων ὑπαρχόντων νόμων, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον κατέχεσθαι, ἤθελον πλέει καὶ ἤθελον εἶσθαι καταχωρημένα εἰς τὰ νηολόγια, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον ἑνὸς τῶν δύο Ἐθνῶν ναυαγήσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ἑτέρου, ὅλα τὰ λείψανα τῶν ἐμπορικῶν ἢ πολεμικῶν τούτων πλοίων ἢ τῶν ἁρμένων καὶ τῆς συσκευασίας (agrés et appareaux) ὅλα τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψον ἐξ αὐτῶν, προσέτι δὲ καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ εὑρεθησόμενα ἐπὶ τοῦ πλοίου θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς μεχρισότου ἤθελον ζητ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κρινῆ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν Των εὐτυχῶς ὑπάρξασαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος βάσιν ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους· ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλ. Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· Ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Στεβενσῶνα, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Αὐλῇ, οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι καὶ πολῖται ἑκατέρων τῶν δύω ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των, εἰς τοὺς λιμένας, παραλίας πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των καὶ θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει πληρεστάτην ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις των, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτουν ἀμοιβαίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ Διατάγματα ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, κενὰ, ἢ φέροντα φορτίον, θελουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπελευσίν των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ πλοῖα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου, θελουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄφιξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ ὅρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἴς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

rapports de bonne intelligence qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre Leurs Etats réspectifs, et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli qu' en adoptant le système d'un entière liberté de navigation, et d'une parfaite réciprocité basée sur des principes d'équité également avantageux aux deux pays, sont en cocsequence, convenus d'entrer en négociation pour conclure un Traité de Gommerce et de Navigation, et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires; S. M. le Roi de la Grèce le Sieur Spisidion Tricoupi, Son Gonseiller d'Etat en service Extraordinaire Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaires près la Cour de S. M. Britannique, Grand Commandeur de l' Ordre Royal du Sanveur, Grand Croix de l'Ordre Américain d'Isabelle la Catholique, et le Président des Etats Unis d'Amérique, Andrew Stevenson Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaires des Etats Unis près la même Cour, les quels, après avoir échangé leurs Pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivans:

Article I.

Les sujets et citoyens de chacune des deux hautes parties contractantes pourront, avec toute sûreté, pour leur personnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans les ports, plàces et rivières des territoires de l'autre, partout où le commerce étranger est permis. Ils pourront s'y arrêter et résider dans quelque partie que ce soit, des dits territoires; y louer et occuper des maisons et des magasins pour leur commerce et jouiront généralement de la plus entière sécurité et protection pour les affaires de leur négoce à charge de se soummettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Article II.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports des Etats Unis d'Amérique de quelqu : lieu qu'ils viennent, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu' aux vacations des officiers publics et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'etablissemens particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens des Etats Unis d'Amérique qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports du Royaume de la Crèce, de quelque lieu qu'ils viennent, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu' aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement des administrations locales ou d'établissement particuliers quelconques.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σμοῦ καὶ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, φυλάττοντες καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 885 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 9.

Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου προθεσμίας διὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲ προσωρινῶς παρακατατίθεται εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον ἑωσοῦ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει.

Ἄρθρ 10.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως δίκας ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

Ἄρθρ. 11.

Ἂν τινα τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου διεκδικῶσι τρίτοι, ὡς ἀνήκοντα εἰς αὐτούς, δυνάμει συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἐκδοθέντων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀφείλουν οὗτοι νὰ διευθυνθῶσι δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἁρμόδιον πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 634 καὶ 911 διατάττει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ τρίτος διάδικος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων ἀπόφασιν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγήν του, ἥτις διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 911 τῆς πολιτικῆς δικονομίας εἰδικώτερον ὡρισμένα· αἱ τοιαῦται ἀγωγαὶ θεωροῦνται ὡς τὰ μάλιστα κατεπείγουσαι καὶ προτιμῶνται τῶν ἄλλων συνοπτικῶν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἀναβάλλεται ἡ ἐκποίησις μόνον τῶν διεκδικουμένων κτημάτων, μεχρισοῦ ἐκδοθῇ περὶ τούτου ἀνέκκλητος ἀπόφασις· δὲν ἀναστέλλεται δὲ παντελῶς ἡ ἐνέργεια τῶν πρὸς ἐκτελεσιν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ χωροφυλακὴ καὶ πᾶσα ἔνοπλος δύναμις ὀφείλει νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἅμα ἤθελε πρὸς τοῦτο προσκληθῇ προσηκόντως παρὰ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ κλητήρων.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφυομένων ἐνστάσεων ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν καὶ ὑποδιοικητικῶν εἶναι ἀμετάκλητοι, ὡς καὶ αἱ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπρόσβλητοι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρ. 16.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἑξαμήνου προθεσμίας, καμμία μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανῶν διαφορὰ, περὶ δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴ οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, οὔτε εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. 17.

Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, αἱ ἀφορῶσαι δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἀπαιτητὰ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας, ἀνήκουσιν αὐτοδικαίως εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1836 Νόμος ἀκυροῦται, ὡσαύτως ἀκυροῦνται οἱ ὁρισμοὶ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836, καθόσον ἀντίκεινται εἰς τὴν παροῦσαν καὶ διατηροῦνται δι' ὅλα τὰ λοιπά.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης, συνάμα δὲ καὶ τὴν ἐκτέλεσίν της μετὰ τῶν λοιπῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καθόσον ἀφορᾷ ἑκάστου τὴν ἁρμοδιότητα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστ. (8 Σεπτεμβρ.) 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ,

---

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παραβολίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 975 καὶ 823 τῆς πολιτικῆς καὶ 485 §. 1 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς διακοσίας καὶ εἰς ἑκατὸν δραχμὰς ὡρισμένον ἀποτυχίας πράστιμον (παραβόλιον), καταβιβάζεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δραχμὰς ἑκατὸν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς δραχμὰς πεντήκοντα.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου γενομένας περὶ ἀναιρέσεως ἢ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22 Αὐγούστου) 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον κατάστημα τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ὀργανισμὸν ἁπλούστερον καὶ οἰκονομικώτερον·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἱωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 5.

Μένει ῥητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοΐαν ἐξ ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, οὐδὲ εἰς τὴν ἀπὸ ἕνα λιμένα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν λιμένα τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἕτερον τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν λιμένα ναυτιλίαν, καθότι ἑκατέρα τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτην.

Ἄρθρ. 6.

Ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους ἑταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογοῦν μέρος.

Ἄρθρ. 7.

Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολοῦντα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν των ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος, ἢ ἄλλα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα, ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθησόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρου-

Article III.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le Royaume de la Grèce par bâtimens grecs pourra également y être importé par bâtimens des Etats-Unis d'Amérique, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux. Et reciproquement tout ce qui pourra légalement être importé, dans les Etats Unis d'Amérique, par les bâtimens des dits Etats, pourra également y être importé par bâtimens grecs, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espéce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article IV.

Tout ce qui pourra légalement être exporté du Royaume de la Grèce, par bâtimens grecs pourra également y être importé par batimens des Etats Unis d'Amérique sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit perçus au nom et au profit du gouvernement des administrations locales ou d'établissemens particuliers quelconques, que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement, tout ce qui pourra légalement être exporté des Etats-Unis d'Amérique, par bâtimens des dits Etats, pourra également en être exporté par bâtimens grecs, sans payer d'autre ou plus hauts droits on charges de quelque espèce ou denomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement des administrations locales, ou d'établissemens particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article V.

Il est expressement entendu que les articles précédens deux, trois, et quatre, ne sont point applicables à la navigation de côte ou de capotage d'un port du Royaume de la Grèce à un autre port du même Royaume, ni à la navigation d'un port des Etats Unis d'Amérique à un autre port des dits Etats. Navigation que chacune des deux hautes parties contractantes se réserve.

Article VI.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats, ou dans ceux qui seraient faits par des Compagnies ou des agens agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Article VII.

Les deux hautes parties contractantes s'engagent à ne pas établir sur la navigation entre leurs territoires respectifs, par les bâtimens de l'une ou de l'autre, des droits de tonnage ou autres, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, plus hauts ou autres que ceux qui seront établis sur toute autre navigation, excepté

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σθέντος νέου ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων, καὶ σκοπεύοντες νὰ καταστήσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ἁπλουστέραν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. *I.*

Παύουν αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρξασαι θέσεις τῶν 9 νομομηχανικῶν.

Ἄρθρ. *II.*

Διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ μηχανικοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν κυρίως,

α) Τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων,

β) Τὴν οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν τῶν φρουρίων καὶ ὀχυρωμάτων,

γ) Τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καὶ τὴν διατήρησίν των,

δ) Τὴν ἐπιτήρισιν ὅλων τῶν κτιρίων καὶ θέσεων τοῦ δημοσίου, τῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καθ' ὅσα ἀποβλέπουν τὴν διατήρησιν καὶ προφύλαξίν των ἀπὸ ζημίας καὶ ἀπὸ βλάβας προξενουμένας παρ' ἄλλου ὁποιουδήποτε, σχηματίζονται τέσσαρες διευθύνσεις μηχανικοῦ.

Αἱ σφαῖρα τῶν ἐργασιῶν τῶν διευθύνσεων, καθὼς καὶ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ ἐν γένει θέλει προσδιορισθῆ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. *III.*

Ἡ 1. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἕδραν της εἰς Ἀθήνας, περιλαμβάνει τὰ μέρη τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, καὶ ἑπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς νεοσχηματισθείσας διοικήσεις Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Εὐβοίας καὶ τῶν Κυκλάδων.

Ἡ 2. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἕδραν της εἰς Λαμίαν, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τὰς σχηματιζούσας τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας, καὶ τὰ εἰς αὐτὰ φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ 3. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἕδραν της εἰς Μεσολόγγιον, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας, τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰς διοικήσεις, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κατὰ τὴν στερεὰν, καὶ τὴν διοίκησιν Ἀχαΐας κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἑπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ 4. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ τέλος πάντων περιλαμβάνει τὴν Πελοπόννησον, ἐξαιρουμένης τῆς ῥηθείσης διοικήσεως Ἀχαΐας, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπάρχοντα φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἄρθρον *IV.*

Ἀρχηγὸς ἑκάστης τῶν τεσσάρων διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἶναι εἷς λοχαγὸς ὡς προϊστάμενος αὐτῆς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, καὶ οἱ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν ἀπαιτούμενοι ὑπάλληλοι.

Ὅλοι οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστης τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ ἀποσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν πρὸς ταύτην τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχὴν, καὶ λαμβάνουν διαταγὰς καὶ ὁδηγίας παρ' αὐτῆς.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν χορηγεῖται εἰς ἑκάστην τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἷς λογιστής.

Ἄρθρ. *V.*

Ἡ καθ' ὑπηρεσίαν θέσις τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Στρατιωτικῶν προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρ. *II* §. 9 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2151 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, καὶ διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος περὶ ἁρμοδιότητος καὶ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. *IV.*

Τὰ περὶ συνεργείας τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὰς πολιτικὰς κατασκευὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δήμων, ἐξ ὧν ἡ ὁδοποιεία καὶ γεφυροποιεία διὰ τοῦ ἄρθρ. *II* τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνετέθησαν εἰς αὐτὸ διευθυνόμενον παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἑνταυτῷ, θέλουν ἐνεργεῖσθαι ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως, ὁπότε ἐπιφορτίζεται αὐτὰς ἰδίως πολιτικός τις ἀρχιτέκτων, ἢ ὁπότε ἀξιωματικός τις τοῦ μηχανικοῦ εἶναι διωρισμένος εἰς τὰ μέρη ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν, καὶ ἑπομένως αἱ περὶ αὐτῶν προσκλήσεις διευθύνονται παρὰ μὲν τῶν διοικητικῶν πρὸς τοὺς σχετικοὺς διευθυντὰς τοῦ μηχανικοῦ ἢ πρὸς τοὺς ἀποσπασμένους ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος τούτου, ἢ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. *VII.*

Προσδιορίζονται δὲ τὰ ἑφεξῆς, διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ διοικηταὶ καὶ διὰ νὰ ὁρισθῇ σαφῶς εἰς ποῖον ἕκαστος ἐξ αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ τὰς προσκλήσεις του·

α) Οἱ διοικηταὶ Ἀττικῆς καὶ Κυκλάδων ἀποτείνονται εἰς τὰς τυχούσας περιστάσεις κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 1. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ἀθήνας,

β) Οἱ διοικηταὶ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας πρὸς τὸν εἰς Χαλκίδα ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ,

γ) Οἱ διοικηταὶ Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 2. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Λαμίαν,

δ) Οἱ διοικηταὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 3. διευθύσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Μεσολόγγιον,

ε) Ὁ διοικητὴς Ἀχαΐας πρὸς τὸν εἰς Πάτρας ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ,

ς) Οἱ διοικηταὶ Ἀργολίδος, Ὕδρας, Κορίνθου, Κυναίθης, Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ Λακεδαιμονίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 4. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ναύπλιον,

ζ) Οἱ διοικηταὶ τῆς Ἤλιδος, Τριφυλλίας, Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας πρὸς τὸν εἰς Νεόκαστρον ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. *VIII.*

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ τῶν ὑποπροξενείων Ζακύνθου καὶ Κεφαληνίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2374 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2. Ἰουνίου.

ΣΥΝΘΗΚΗ·

Περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 μετὰ Προσθέτου Πράξεως ὑπογραφείσης τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1837 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ὡσαύτως ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Φεβρουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὕστινας ἀνήκει, ὅτι συντεθείσης τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, εἰς ἣν προσετέθη τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1837 Πρᾶξις Πρόσθετος, τῶν ὁποίων, τῆς τε συνθήκης καὶ τῆς προσθέτου πράξεως, τὸ περιεχόμενον αὐτολεξεὶ ἕπεται·

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ στερεώσωσι τὴν μεταξὺ Αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν Των ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σωτήριος οὗτος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, βάσιν ἔχοντος ἀρχὰς δικαίας, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους: ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἰάκωβον Ῥίζον Νερουλὸν, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλ. τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας, ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας τὸν Κ. Κάρολον Πέτρον Ἐϊδενστὰμ, Κλειδοῦχον Αὐτοῦ, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀντισυνταγματάρχην εἰς τὸν στρατὸν Αὐτοῦ, Ἱππότην τοῦ τάγματος Αὐτοῦ τοῦ Ξίφους, ἀνώτερον ταξιάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἑπομένως οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουν ταῖς

TRAITÉ

De navigation et de Commerce entre S. M. le Roi de la Crèce et de S. M. le Roi de Suède et de Norvège, signé à Athènes le 22 Novembre (4 Décembre) 1836, avec l' acte additionnel signé le 26 Juillet (7 Août) 1837, et dont les Ratifications ont été echangées également à Athènes le 4 (16) Fevrier 1838.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra qu' ayant été conclu le 22 Novembre (4 décembre) mil huit cent trente six entre Nous et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, un traité de commerce et de Navigation auquel il a été ajouté le 27 juillet (7 août) 1837 un acte additionnel lesqueles traités et acte additionel sont mot à-mot ainsi conçus:

Sa Majesté le Roi de la Crèce et Sa Majesté le Roi de Suéde et de Norvège, également animés du desir de consolider les rapports d' amitié si heureusment existans entre Eux et d' étendre les relations commerciales entre leurs états respectife, et persuadés que ce but salutaire ne saurait être mieux rempli, que par l' adoption d' un système de parfaite reciprocité, basé sur des principes équitables sont convenus d' entrer en négociation pour la conclusion d' un traité de commerce et de navigation, et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires, savoir: Sa Majesté le Roi de la Crèce le Sieur Jacques Rizo Néroulos, son Conseiller d'Etat en service extraordinaire, son secrétaire d' Etat au département de Sa Maison Royale et des Rélations extérieures, chevalier de l' ordre Royal du Sauveur, grand croix de l' ordre Royal d'Isabelle la Catholique, et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, le sieur Charles Pierre de Heidenstan, son chambellam, son chargé d'affaires à la cour de Sa Majesté le Roi de la Grèce, Lieuteuent colonel dans les armées, chevalier de son ordre de l' epée, grand commandeur de l' ordre du Sauveur de Grèce, les quels après avoir échangé leur pleins pouvoirs, trouvées en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Article 1.

Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre les sujets de Sa Majesté le Roi de la Crèce et de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège.

Article 2.

En conséquence les sujets des hautes parties contractantes jouiront dans les ports des deux dominations d' une liberté égale de commerce, de sorte qu' il leur

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σουν τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους, ἢ τῆς καρπολογίας, ἐγγράφως διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, λογιζομένης ἀφῆς ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν ὁ ἐνοικιαστὴς, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν, καὶ χωρὶς τῆς παρουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, νὰ θερίσῃ, ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

ά. Διὰ τὰ ἀσταχυφόρα γεννήματα ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀλωνίσῃ, κοπανίσῃ, καὶ λυχνίσῃ, εἰς τὰ συνήθη ἀλώνια αὐτοῦ δι' ἰδίων του ἐξόδων ταῦτα τὰ γεννήματα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ἀποδεκατίζονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ τοῦ κοιλοῦ· ἀλλ' ἡ φορολογία εἰς τὴν ῥόβην, λαθούρια, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὅσα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν ν' ἀφήνωσιν εἰς δεμάτια, καὶ τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν εἰς τροφὴν τῶν ζώων, γίνεται κατὰ θημωνίας, ἢ δεμμάτια. Εἶναι πάντοτε ὅμως ὑποχρεωμένος ὁ φορολογούμενος, ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς, ν' ἀλωνίσῃ τοὺς ἐκ τούτων φόρους δι' ἰδίων του ἐξόδων. Περιπλέον ὁ φορολογούμενος ὀφείλει καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω περιστάσεις νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς προϊόντα ἀποδιδομένους φόρους (τὸ δέκατον καὶ τὴν ἐπικαρπίαν) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὸ χωρίον νὰ προμηθεύσῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου μὲ εὔλογον ἐνοίκιον, εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐὰν δὲ ἀρνηθῇ τὴν προμήθειαν τοιαύτης ἀποθήκης τότε ὁ ἐνοικιαστὴς ἐνοικιάζει μίαν δι' ἐξόδων τῶν φορολογουμένων. Ἐκειθεν ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστής· διὰ δὲ τὴν τυχὸν περαιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας), πληρόνεται ὁ μετακομίζων φορολογούμενος παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ διάστημα εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ μετακόμισις διὰ τὸν φορολογούμενον, ὅστις δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ αὐτήν· πλὴν ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχῃ χρείαν ὀλιγωτέρων ὡρῶν διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων, δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ κἀμμίαν ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὸ μένον διάστημα. Εἶναι ἐπίσης ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν φορολογούμενον ἄνευ εὐλόγου αἰτίας νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους εἰς δρόμους δυσβάτους.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους του ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομιδῆς· ἀλλ' ὁ ἐνοικιαστὴς χάνει κάθε δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ὅταν δὲν προσκαλέσῃ τὸν φορολογούμενον ἐντὸς τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικήτων νήσων μετακομίζονται ἀπὸ τοὺς φορολουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

β'. Τὸ καλαμπόκιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μὲ τὸ κοιλόν. Ὁ πρώϊμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλῶνι ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους, λουμπούκια) μὲ κοφίνια (τσιβέρας).

Ὁ φορολογούμενος ὅμως ὀφείλει νὰ τὸν κοπανίσῃ ἔπειτα μὲ ἰδιά του ἔξοδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής· ὁ δὲ ὄψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὸ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος, παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται, καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

β'. Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μετάκομισιν, ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ στοιχ. Α. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπόν·

γ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, τὸ σησάμιον, κτλ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ, εἰς εἴδη μετρούμενα, ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον. Ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπόν·

δ'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν·

Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὰ στοιχ. γ'. καὶ δ'. ἐνδιαλαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ γεννήματα.

ε. Οἱ ἐκ τῶν βοστανιῶν καὶ λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ δὲν ὡριμάζουν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὄχι εἰς εἴδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως·

ς'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον, μετρούμενον καὶ τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγὶ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας. Μετακόμισις τῶν φόρων τούτων, καὶ προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτοὺς δὲν γίνεται·

ζ'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγιζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, εἴτε ὅπου ἀλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής· ὅθεν μετακόμισις τῶν φόρων τούτων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται·

η. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τὶ πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν·

θ'. Τὰ σῦκα τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὸ παράλιον.

ι. Αἱ σταφίδες ζυγίζονται, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς εἴδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὰς συνήθεις ἀποθήκας τῶν παραλίων·

ια. Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λινοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου, ὅπου κεῖται, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος ἦναι εἰς ληνοὺς, καὶ δέκα ἡμερῶν ὅταν εἰς κάδδους, ἀφῆς ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μοῦστον. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μοῦστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὰ βουτζιά·

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολουγούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ὑποβαλλομένων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων δασῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῶν δασονόμων.

6.

Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται εἰς 20 δασονομικὰ τμήματα (δασονομεῖα) καὶ εἰς 100 σταθμοὺς φυλάκων.

1.	Δασονομ. Πύλου	ἕδρα	Χώραις.
2.	» Μεγαλουπόλεως	»	Λεοντάρι.
3.	» Κυνουρ. καὶ Λακεδαί.	»	Σπάρτη.
4.	» Ἀργολίδος	»	Ἐπίδαυρος.
5.	» Γορτύνης	»	Βιτίνα.
6.	» Κυλληνίας	»	Καλάβρυτα.
7.	» Ἀχαΐας	»	Ἀλῆ Τσελεπῆ.
8.	» Ἤλιδος	»	Δοῦκα.
9.	» Ὀλυμπίας	»	Κρεστενᾶ.
10.	» Τριφυλίας	»	Τσούρτσα.
11.	» Ἀρκτικῆς Εὐβοίας	»	Πίλυ
12.	» Μεσημβρ. Εὐβοίας	»	Ψαχνά.
13.	» Ἀττικῆς	»	Καλύβια Κάζα.
14.	» Βοιωτίας	»	Λεβαδία.
15.	» Ἀκαρνανίας	»	Κομπότη.
16.	» Βάλτου	»	Καρβασαρᾶς.
17.	» Αἰτωλίας	»	Βραχῶρι.
18.	» Φθιώτιδος	»	Λαμία.
19.	» Φωκίδος	»	Λοιδορίκι.
20.	» Εὐρυτανίας	»	Καρπενῆσι.

Κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν τὸ μέχρι τοῦδε δασονομεῖον Ξηρομέρου διαλυθὲν συμπεριελήφθη μὲ τὸ τῆς Βονίτσης ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ δασονομείου Ἀκαρνανίας· τὰ δὲ δασονομεῖα Γαστούνης καὶ Βιλίτσας συνενώθησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἤλιδος Παρομοίως ἐσχηματίσθη καὶ δασονομεῖον χωριστὸν διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Τριφυλίας.

Εἰς ἕκαστον δασονομεῖον δίδονται ἀνὰ πέντε δασοφύλακες, οἵτινες πρέπει νὰ τοποθετηθῶσι καταλλήλως.

7.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιβλέψεως μένουσι τὰ αὐτὰ, ὡς προσδιωρίσθησαν ἐν τῷ ὀργανικῷ Διατάγματι τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836 μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι οἱ δασονόμοι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουν πέμπει εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν αὐτὴν ὅλας τὰς ἀναφορὰς, προτάσεις καὶ εἰδοποιήσεις των. Οὗτοι θέλουν προσφέρει εἰς ἄκρον ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς, ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τὰ δασονομεῖα.

8.

Ὁ μισθὸς καὶ βαθμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ εἰσηγητοῦ τῶν δασονομικῶν, καὶ τῶν δύο δασονομικῶν ἐπιθεωρητῶν μένει ὁ αὐτὸς ὡς ἐπροσδιορίσθη διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῶν ὑποεπιθεωρητῶν, ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἱπποφορβίας, οἱ ἐπιθεωρηταὶ δὲν χρεωστοῦν εἰς τὸ ἑξῆς ν' ἀποδεικνύουν, ὅτι τρέφουν ἵππον τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ μισθὸς τῶν δασονόμων προσδιορίζεται γενικῶς εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τριάντα· ὁ δὲ τῶν δασοφυλάκων εἰς δραχμὰς τριάκοντα κατὰ μῆνα.

9.

Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ ἀπεκατέστη μᾶλλον ἀναγκαιότερον, ὥστε ἐν τῷ διορισμῷ τῶν θέσεων νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἄξια ἄτομα, ἔχοντα τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, ἐξάπαντος ὅμως ἠξεύροντα νὰ ἀναγινώσκωσιν, ὡσαύτως χαίροντα καὶ δυνατὴν καὶ ὑγιεινὴν κρᾶσιν τοῦ σώματος. Ὅθεν ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιτηρεῖ διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ §. 19 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

10.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μὲ τὴν 15 (27) Αὐγούστου τ. ε.

11.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Αὐγούστου.

ΣΥΝΘΗΚΗ.

Περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπογραφεῖσα ἐν Λονδίνῳ τὴν 10 (22) Δεκεμβρίου 1837, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Λονδίνῳ τὴν 13 (25) Ἰουνίου 1838.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὕς τινας ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέραν) Δεκεμβρ. 1837 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἧς τὸ περιεχόμενον ἕπεται:

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ὁμόσπονδοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν νὰ διατηρήσωσι τὴν καλὴν συνεννόησιν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων, διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς ἀμοιβαίας καὶ ἀπολύτου ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι Συνθήκην, ἥτις νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ὠφελήματα ταῦτα εἰς τὰ ἐμπόρια καὶ τὰ πλοῖα τῶν δύο Μερῶν, καὶ διὰ τοῦτο διώρισαν πληρεξουσίους, ἤτοι:

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Ἐντιμότατον Κύριον Ἰωάννην Κωλέττην, Ἀρχιστράτηγον τῶν Ἑλληνικῶν Στρατευμάτων, Μέγαν Σταυροφόρον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μέγαν Σταυροφόρον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Γεωργίου τοῦ Δ', Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Τετάρτης Τάξεως, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νιέφσκη, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Τρί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑπάρχουσί τινες, αἵτινες ὑπαγόμεναι τότε, κατὰ τὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον διοικητικὸν, ἀνήκουν ἤδη διὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νῦν νόμων, εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν· παρατηρήσαντες ὅτι ἡ κοινὴ δικαιοδοσία πρέπει νὰ ἐπικρατῇ, αἱ δὲ εἰδικαὶ νὰ περιορίζωνται στενῶς εἰς τ' ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ῥητῶς εἰς αὐτὰς ἀνετέθησαν, τὴν δ' ἀρχὴν ταύτην καθιεροῖ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφηνάμενον ἐκάστοτε ἀναρμόδιον νὰ ἐκδικάσῃ τὰς τοιούτου εἴδους μετεώρους ἐφέσεις.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν δυσκολίαν, δυναμένην ν' ἀναφυῇ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὅταν οἱ διάδικοι ἤθελαν ἐπικαλεσθῇ αὐτὰ, νὰ δικάσουν τὰς τοιαύτας εἰσέτι ἐκκρεμεῖς κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν ἐφέσεις των, λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1

Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γέννεσιν καὶ εἰσέτι ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἀφορῶσιν ἀντικείμενα ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν θέλουσιν ἐκδικασθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἐφετῶν.

Τὸ μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων ὑπαγομένας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τὴ 21 Μαρτίου (2 Ἀπριλίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19. Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑφέταις παρέδρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1) Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἕνα καὶ μόνον παρὰ τοῖς ἐφετείοις πάρεδρον, προστίθενται ἔτι δύω, εἰς τρόπον ὥστε τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν θέλουν ἔχει τοῦ λοιποῦ ἕκαστον τρεῖς παρέδρους.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ Δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἀπριλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ. Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῆς διοικήσεως τῶν δασῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ ἐλαττώσεως τῶν διοικητικῶν ἐξόδων, καὶ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διαττάτομεν τὰ ἑρεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι δασαρχίαι, ἐγκλειομένου τοῦ δασονομείου Ἀττικῆς, ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου ὑποτάσσονται εἰς μίαν ἀνωτέραν ἐπιθεώρησιν, καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρας ὑποεπιθεωρήσεις.

α) Ἡ πρώτη ὑποεπιθεώρησις, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Τρίπολιν, ἐμπεριέχει τὴν μεσημβρινο-ανατολικὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν δασονομείων.

1. Πύλου.
2. Μεγαλουπόλεώς.
3. Κυνουρίας.
4. Ἐπιδαύρου.
5. Γόρτυνος.

Τέσσαρας σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων, καὶ εἴκοσι ἓξ δασοφυλάκων.

β) Ἡ δευτέρα, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Πύργον θέλει ἐμπεριέχει τὴν βορειο-δυτικὴν Πελοπόννησον μὲ τὰ δασονομεῖα.

1. Κυλληνίας.
2. Ἀλητζελεπίου.
3. Γαστούνης.
4. Βελίτζης.
5. Ὀλυμπίας καὶ
2. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ
26. » δασοφυλάκων.

γ) Ἡ τρίτη τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Χαλκίδα, θέλει ἐμπεριέχει τὴν Εὔβοιαν, συμπεριλαμβανομένων τῶν Σποράδων μὲ τὰ δασονομία.

1. Καλτζάδων.
2. Μαντουδίου.
3. Ἀττικῆς.
4. Λεβαδίας.
5. Σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων καὶ
24. » δασοφυλάκων.

δ) Ἡ τετάρτη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἕδραν εἰς Βραχῶρι, θέλει ἐμπεριέχει τὰ δασονομεῖα.

1. Βονίτζης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποδοχῶν τοῦ σώματος ὅσαι δὲν ἀποβλέπουν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκοδομῶν.

β. Περὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ τοῦ λογίζεσθαι τὰ λοιπὰ ἔξοδα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν καθ' αὐτὸ ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται ὡς μέχρι τοῦδε τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ, τὰ ἔξοδα ὁδοιπορίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν εἰς περιστάσεις ὅτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν οἰκοδομῶν.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα θέλουν συμπεριληφθῆ ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοὺς ἰδίους τίτλους εἰς τὸν ἀποδοθησόμενον χρηματικὸν λογαριασμὸν ὅλου τοῦ σώματος, ἀφ' οὗ ἐξελεγχθῶσι καὶ διαταχθῆ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως.

γ. Περὶ τῆς κανονικῆς κρατήσεως τῶν μεταβολῶν τῶν μηνιαίων ἀναφορῶν καὶ καταστάσεων δυνάμεως, τῶν πινάκων τοποθετήσεως τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος καὶ τοῦ λόγου τῶν σκαπανέων.

δ. Περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός της καὶ περὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος εἰς ὅλας τὰς αἰτήσεις, τὰς ἀποβλεπούσας τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν.

Αἱ ἀποφάσεις περὶ ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σώματος πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται πάντοτε, ὡς ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ἔχει ὅλην τὴν εἰς διοίκησιν αὐθυπάρκτου τάγματος ἢ μοίρας ἀνήκουσαν δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα.

Ἄρθρ. *IV.*

Τὸ τμῆμα τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εὑρίσκεται ἀπέναντι αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς ῥηθείσης Γραμματείας.

Τὸ λογιστικὸν τῶν οἰκοδομῶν ἀνάγεται εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ μόνον καθόσον ἀποβλέπει.

α. Τὴν ἐξέλεγξιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν προϋπολογισμῶν.

β. Τὰ προτάσεις πιστώσεων καὶ τὰς περὶ αὐτῶν κοινοποιήσεις πρὸς τὰς διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

γ. Τὴν Σύνθεσιν τοῦ γενικοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν οἰκοδομῶν.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αἱ ἀποβλέπουσαι τὸ λογιστικὸν καὶ τὰς οἰκοδομὰς ἐναπόκεινται εἰς τὸ 2. τμῆμα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν λογιστήριον, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις ὅλων τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἡ ἀπόδοσις τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. *V.*

Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ τῶν ἐξόδων ὁδοιπορίας, ὅσοι πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν διὰ τὰς οἰκοδομὰς χρημάτων διευθύνονται παρὰ τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.
(Στρατιωτικὸν Λογιστήριον).

Ἄρθρ. *VI.*

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΑΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τῶν δασονομείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μολονότι διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) τ. ε. κατεστήσαμεν ἤδη ἁπλούστερον τὸν διοργανισμὸν τῶν δασονομείων, μ' ὅλον τοῦτο θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γενῇ σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων τῆς τούτων διοικήσεως, καὶ προθέμενοι σκοπὸν τὴν γενικὴν ἰσορροπίαν εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους, παρακινούμεθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς.

1.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διασονομικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους μένει προστεθειμένος παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαίτερός τις εἰσηγητὴς πεπαιδευμένος τὰ δασονομικά.

Χάριν δὲ βοηθείας, καὶ ῥητῶς διὰ τὴν κράτησιν τῶν οἰκονομικῶν βιβλίων, τῆς δασογραφίας κ.τ.λ. δίδεται εἰς αὐτὸν διὰ τὸ ἐξῆς εἷς δασονόμος.

2.

Ἡ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα ἀνωτάτη ἐπιθεώρησις, ὡσαύτως καὶ αἱ τέσσαραις ὑποεπιθεωρήσεις ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

3.

Τὰ πρὸς ἐπίβλεψιν, ἔλεγχον καὶ βοήθειαν τῆς ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας ἀναθέτομεν εἰς δύο ἐπιθεωρητὰς, διατελοῦντας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς κινητὰ ὄργανα. Οὗτοι πρέπει νὰ διατρίβουν τοὐλάχιστον ὀκτὼ μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἔξω δασονομικῶν ἀρχῶν καὶ πάντοτε εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφήν των νὰ καθυποβάλλωσι τὰ ἡμερολόγιά των, ἀποδεικνύοντες τὰ ἀποτελέσματα διὰ συνεθιζομένων πρωτοκόλλων συνταττομένων ἐπὶ τοῦ τόπου καὶ ὑπογραφομένων ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα δασονομικὰ πρόσωπα καὶ ἀναφέροντες τὰ πάντα δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως, ὅπου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προτάσεις. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι πρὸς τὸ παρὸν θέλουν ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ἐνασχολούμενοι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, ὅτε δὲν εἶναι εἰς ἐπιθεώρησιν ἀπόντες, μὲ τὴν κατάστρωσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑλικοῦ.

4.

Τὰ κυρίως ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς διοικήσεως καὶ τῆς προφυλάξεως τῶν δασῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἀποκαθίστανται εἰδικῶς ὑπεύθυνοι, εἶναι οἱ δασονόμοι, εἰς τοὺς ὁποίους Ἡμεῖς, ὡς βοηθητικὰ ἄτομα προσθέτομεν τοὺς δασοφύλακας. Οἱ δασονόμοι ἵστανται ἀμέσως ὑπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν.

5.

Οἱ μέχρι τοῦδε 14 σταθμοὶ δασονομικῶν ἀρχιφυλάκων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων. Μετακόμισις τῶν οἴνων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται.

ιϚ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης καὶ κατραμίου γίνεται εἰς εἶδος, καὶ δὲν μετακομίζεται, οὔτε δίδεται ἀποθήκη δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογοῦντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ Ὑποδιοικητοῦ· ὁ τρίτος οὗτος ὁρκίζεται προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, ἢ Ὑποδιοικητοῦ, καὶ προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς δύο διαφωνοῦντας ἐκτιμητάς· εἰς ἀποτυχίαν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀποφασίζει μόνος αὐτὸς, ἐκφράζων αἰτιολογημένην ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 35.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκείᾳ θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας, ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν αἱ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων συμφωνιῶν ἐξαρτώμεναι διενέξεις διαλύονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ὅσαι δὲ μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσαι μὲ αὐτὰς πηγάζουσιν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, διαλύονται διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 36.

Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς κἀμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κἀνένα ἐνοικιαστὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ κρατῶσι βιβλίον διπλότυπον, ἀριθμούμενον καὶ μονογραφούμενον παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ καταχωρίζωσι τὰ ὀνόματα τῶν φορολογουμένων, καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀποδοτέου φόρου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπογράφονται εἰς τὸ στέλεχος, τὸ μένον εἰς τὸ βιβλίον, ἢ, ἂν δὲν γνωρίζωσι γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ' αὐτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ ἓν διπλότυπον, καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑπογεγραμμένον.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατά τῶν φορολογουμένων ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου δὲν εὑρεθοῦν καταγεγραμμένα εἰς τὸ διπλότυπον βιβλίον.

Ἄρθρ. 39.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπον διοικητικὰς Ἀρχὰς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων μ' ἕνα κατάλογον τῶν φορολογουμένων, ὅσοι δὲν ἀπέδωκαν μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 40.

Ὅπου ἤθελε συμβῇ νὰ μὴ γενῇ ἐνοικίασις τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει ἀναλόγους ἐπιστάτας καὶ φύλακας, διὰ νὰ ἐπιχειρίσουν τὴν εἴσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακες τῶν προσόδων θεωροῦνται ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των λαμβάνοντες μισθὸν ἀνάλογον τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἤθελαν καθέξει, καὶ τῶν εἰσοδημάτων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν των. Οἱ δὲ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι ἐπιτηροῦν τὰς ἐργασίας των, καὶ ἐξελέγχουν τὰς πράξεις των, ἀναφέροντες τὰ δέοντα πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ζητοῦν προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐπίτηδες διοριζομένου ἐπιστάτου, διὰ νὰ θερίσουν, συγκομίσουν καὶ ἀλωνίσουν τοὺς καρπούς των· ὅστις ἤθελε φωραθῇ, ὅτι ἄνευ ἀδείας ἐπιχειρεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ θέρος, τὴν συγκομιδὴν, ἢ τὸ ἀλῶνι καταδικάζεται νὰ πληρώνῃ τριπλάσιον φόρον.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ συσσωρεύσουν τοὺς συγκομιζομένους καρποὺς ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς ἰσομεγέθεις θημωνίας, σχηματίζοντες, διὰ μὲν τοὺς ἐξ ἰδιοκτήτων ἀγρῶν καρποὺς, δέκα, διὰ τοὺς ἐξ ἐθνικῶν δὲ τέσσαρας.

Ἄρθρ. 44.

Ἐκ τῶν δέκα ἰδιοκτήτων θημωνιῶν λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν ὁ ἐπιστάτης μίαν, ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων ἐθνικῶν λαμβάνεται μία.

Ἄρθρ. 45.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀλωνίσουν καὶ λυχνίσουν τὴν λαμβανομένην θημωνίαν παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἰδίων αὐτῶν ἐξόδων. Μετὰ τὸ ἀλώνισμα μετρᾶται τὸ γέννημα διὰ τοῦ κοιλοῦ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅστις ὑπογράφει εἰς τοὺς πίνακας, τοὺς σχηματιζομένους κατὰ τὸ ἄρθ. 46, τὴν παραλαβὴν των.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κρατοῦν καθαροὺς πίνακας τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς θέλει σημειοῦται ἡ ποσότης ἑκάστου προϊόντος, καὶ ὁ φόρος τὸν ὁποῖον ἀποδίδει ὁ φορολογούμενος. Οἱ πίνακες οὗτοι συρράπτονται ὡς βιβλία, ὑπογράφονται παρὰ τῶν φορολογουμένων, ἢ ἂν αὐτοὶ δὲν ἠξεύρουν γράμματα, παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ τόπου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 47.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται ν' ἀποδώσωσι τοὺς φόρους των εἰς χρήματα εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν ά Ὀκτωβρίου, τὴν ά Νοεμβρίου, καὶ τὴν ά Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ σχηματίζεται δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1834, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 48.

Ἕνεκα τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου πίνακος εἰς τὸ ἄρθ. 46, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 47 ἕτερον πίνακα, ὅπου πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν φόρων. Τὸν πίνακα αὐτὸν, ὅστις θεωρεῖται ὡς χρεωστικὴ ὁμολογία τῶν φορολογουμένων, ὀφείλει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ἐγκαίρως νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ γενῇ φροντὶς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων εἰς χρήματα, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 51 δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς φορολογουμένους· ὅσοι λοιπὸν δὲν ἤθελον στέρξει εἰς τὴν εἰς χρή-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτὸν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Εἰς καμμίαν περίστασιν ἡ κλήρωσις δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου, καὶ ἂν κατὰ παραδρομὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων τῶν ριφθέντων εἰς τὴν κάλπην εὑρεθῇ κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι ψηφοδέλτια θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Ἄρθρ. 29. Ἐκ τῶν λαβόντων τὰ ψηφοδέλτια νέων ἐκεῖνοι θέλουν σχηματίσει τὴν ἀναλογισθεῖσαν εἰς τὸν Δῆμον μερίδα τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες εἶναι πρῶτοι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ· π. χ. ἂν εἷς δῆμος ἔχῃ πεντήκοντα στρατευσίμους, καὶ ὀφείλῃ νὰ δώσῃ δέκα στρατιώτας, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ ἕνα ἕως δέκα.

Ἄρθρ. 30. Οἱ ἀπόντες ἀπὸ τὴν κλήρωσιν καὶ οἱ μὴ διορίσαντες ἐπίτροπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν κλῆρον ἀντ' αὐτῶν, θέλουν καταταχθῆ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ τρέχοντος ἔτους, τῶν ἀναλογούντων εἰς τὸν δῆμον.

Θέλουν δὲ ληφθῆ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων ἀρχῶν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν νέων, ἂν ἦναι ὑγιεῖς καὶ ἔχουσι τὸ προσδιωρισμένον μέγεθος.

Ἄρθρ. 31. Τὴν 23 ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων, πρέπει νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως οἱ προσδιορισθέντες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν νέοι, διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν ἂν ἦναι ἐντελῶς ὑγιεῖς καὶ ἔχωσι τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένον μέγεθος· συνοδεύονται δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως παρ' ἑνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς τροφοδοσίας τῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὰς ἰδίως δοθησομένας ὁδηγίας.

Ἄρθρ 32. Ἕκαστος δῆμος θέλει προσθέσει εἰς τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τοῦ κλήρου νέους καὶ ἓν τρίτον τοῦ ἀριθμοῦ, λαμβανόμενον ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔτυχον τοὺς ἀμέσως μεγαλητέρους ἀριθμούς, μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῆ ἀνίκανοι.

Ἄρθρ. 33 Ἓν Συμβούλιον καλούμενον Στρατολογικὸν Συμβούλιον καὶ συγκείμενον ἀπὸ 3 μέλη, τὸν Διοικητήν, τὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως μοίραρχον ἢ Ὑπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸν διοικητικὸν ἰατρὸν θέλουν ἐξετάζει τοὺς εἰς αὐτὸ σταλμένους νέους, ἂν ἦναι ἢ δὲν ἦναι σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἂν τὰ τρία μέλη δὲν μείνωσι σύμφωνα, ἢ ὅταν ἔχῃ τις ἐξ αὐτῶν ἀμφιβολίας περί τινος ἀτόμου, τοῦτο στέλλεται, ὡς οἱ λοιποί, παρὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν νὰ συναθροισθῶσιν οἱ νεοσύλλεκτοι, διὰ νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν κοινοποιοῦνται ἐνταυτῷ δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις.

Θέλουν κοινοποιηθῆ εἰς τὸν ἰατρὸν διὰ νὰ συμμορφωθῇ αἱ ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 σημειωθέντας ἰατροὺς καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπάς, καὶ ἑπομένως ὁ διοικητικὸς ἰατρὸς ἢ ὁ ἐκπληρῶν τὰ χρέη αὐτοῦ ἰατρὸς μένει ὑπόλογος διὰ κάθε ἀτόπημα ἢ ζημίαν προελθοῦσαν ἀπὸ σφάλμα του.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητικὸς Ἰατρὸς θέλει ἐκπληρώσει τὰ χρέη αὐτοῦ εἷς τῶν κανονικῶν ἰατρῶν, τῶν διαμενόντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως· θέλει δὲ δοθῆ ἀνάλογος ἀντιμισθία εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 34. Πρὸς καταμέτρησιν τῶν νέων θέλει σταλῆ μέτρον εἰς ἑκάστην διοίκησιν.

Εἰς τὴν καταμέτρησιν οἱ νέοι θέλουν ἵστασθαι ὄρθιοι ἔχοντες γυμνὴν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνυπόδητοι.

Ἄρθρ. 35. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ἂν τις τῶν παρουσιαζομένων δὲν τοῦ φαίνεται ἱκανὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 36. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως ταύτης οἱ νεοσύλλεκτοι διευθύνονται εἰς τὰς διὰ τὴν συνάθροισιν καὶ διανομὴν των προσδιωρισμένας πόλεις ὡς ἑφεξῆς·

α'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀχαΐας, Αἰτωλίας Ἀκαρνανίας, Εὐρυτανίας καὶ Τριχωνίας εἰς Μεσολόγγιον.

β'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας εἰς Ἄραφισσαν.

γ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φθιώτιδος Θηβῶν καὶ Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα.

δ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀττικῆς εἰς Ἀθήνας.

ε. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀργολίδος Κορινθίας, Κυνουρίας καὶ Λακεδαίμονος εἰς Ναύπλιον.

ϛ' Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μήλου, Θήρας, Νάξου Σύρου καὶ Τήνου συγκεντρώνονται πρῶτον εἰς τὴν Σύρον καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Ναύπλιον.

ϛ' Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας εἰς Ἀρεοúπολιν.

ζ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μαντινείας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλλίας, Ἠλείας, Κυλληνίας καὶ Γόρτυνος εἰς Τρίπολιν.

Ἄρθρ. 37 Οἱ νεοσύλλεκτοι μετακομίζονται εἰς τὰς ῥηθείσας πόλεις παρ' ἀποσπασμάτων τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ δὲ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων φροντίζουν διὰ τὴν τροφοδοσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 38. Εἰς τὰς πόλεις ταύτας εἶναι διωρισμέναι στρατιωτικαὶ ἐπιτροπαὶ συγκείμεναι ἐκ τοῦ Φρουράρχου, ἢ ἄλλου ἐπίτηδες στελλομένου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουροῦντος τάγματος, ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτου διοριζομένου δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προσκολλᾶται καὶ στρατιωτικὸς Ἰατρός.

Ἄρθρ. 39. Διανέμονται εἰς τὰ διάφορα συστήματα καὶ σώματα τοῦ στρατοῦ νεοσύλλεκτοι, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι γνωστοποιοῦνται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τῶν δι' ἕκαστον σύστημα ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν νήσων καθόσον δὲν ἀναγκαιοῦν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ κατατάττονται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ πυροβολικόν, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, ἂν δὲ στερῶνται αὐτῶν κατατάττονται εἰς τὰ λοιπὰ συστήματα.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας τάττονται εἰς τὸ 3, ἢ 4 ἐλαφρὰ τάγματα τῆς Μάνης, ἂν ταῦτα δὲν ἦναι ἤδη πλήρη διὰ τῆς καταταξεως ἐθελοντῶν.

Ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς ἐξετάζει σωματικῶς τὸν νεοσύλλεκτον, ὁπότε ἔχει βασίμους λόγους διὰ νὰ στοχασθῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἂν οὗτος ἀναγνωρισθῇ ὡς τῷ ὄντι ἀνίκανος, γίνεται ἡ ἔγγραφος ἔκθεσις τῶν αἰτιῶν, ἐξετάζεται παρὰ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἂν αὕτη ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τοῦ στρατιωτικοῦ Ἰατροῦ, τότε ὁ ἁρμόδιος δῆμος χρεωστεῖ νὰ στείλῃ ἀντὶ τοῦ ἀποδειχθέντος ἀνικάνου, ἕτερον τὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

employer. Une liberté entière sera de même accordée, en toute circonstance, à l'acheteur et au vendeur de conclure un marché, et de fixer entr'eux, comme ils le jugeront convenable, le prix de toutes marchandises ou objets de commerce qui seraient importés dans le Royaume Uni, ou qui en seraient exportés en observant les lois et les coutumes en vigueur dans le pays. Les mêmes priviléges seront accordés dans les possessions de Sa Majesté Hellénique, et sous les mêmes conditions, aux sujets de Sa Majesté Britannique.

Art. XI.

Pour tout ce qui a rapport à la police des Ports, au chargement et au déchargement des Navires, et à la sureté des marchandises, biens, et effets, les sujets de l'un on de l'autre Etat, seront soumis localement, sans différence ni distinction, aux lois, et réglemens de police de chaque Pays; et ils jouiront dans toute l'étendue des possessions des deux Parties contractantes, par rapport à leurs personnes et à leurs propriétés, d'une pleine et entière liberté. Ils auront libre et facile accès aux cours de justice, pour la poursuite et pour la défence de leurs droits, et ils seront libres d'employer les avocats, les procureurs, ou les agens de quelque dénomination que ce-soit, qu'ils jugeront le plus propres à maintenir et à défendre leurs intérêts en se conformant, bien entendu, à cet égard, eux obligations imposées aux Nationaux par les lois du Pays. Ils jouiront pour tout ce qui concerne l'administration de la justice, des mêmes priviléges, droits et franchises, dont jouissent les indigènes; et il ne seront assujettis dans aucun de ces cas, à aucun autre droit ou taxe qu'à ceux aux quels sont soumis les indigènes. Ils seront exempts de toute conscription pour service militaire, soit par mer, soit par terre; aucun emprunt forcé ne leur sera imposé, et leurs proprietés ne seront assujetties à aucun autre charge, réquisition, ou taxe, qu' à celles dont sont passibles les propriétés indigènes.

Art. XII.

Sa Majesté le Roi de la Crèce et sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la grande Bretagne et d' Irlande, conviennent que les sujets des pays respectifs jouiront dans les Etats de l'autre, de tous les avantages d'une tolérance réligeuse complète, et de la protection que les lois aujourd'hui existantes dans les deux Pays, accordent à ceux qui professent toute opinion réligieuse.

Art XIII.

Les sujets de Sa Majesté le Roi de la Crèce résidant dans les Etats de Sa Majesté Britannique et les sujets de Sa Majesté Britannique résidant dans les Etats de Sa Majesté le Roi de la Crèce pourront disposer de toutes leur proprietés, quelqu'en soit la denomination, par acte de dernière volonté ou par testament, comme il jugeront convenable; et si un sujet grec venait a mourir dans les Etats de la Reine de la Crande Bretagne, ou si un sujet Anglais venait à mourir dans les Etats du Roi de la Créce, sans acte de dernière volonté, ou sans testament, les Consuls ou les Vice-Consuls respectifs auront le droit d' administrer, au profit des héritiers légitimes et des créanciers, autant qu' il sera permis par les lois des Pays respectifs, la proprieté des sujets de leur nation qui mourraient sans testament.

Art. XIV.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que les stipulation de la présente convention seront applicables à Giblaltar et à l' Ile de Malte.

Art. XV.

La présente convention restera en vigeur pendant dix ans à dater du jour de l' èchange des ratifications; et au delà de ce terme, jusqu' à l' expiration de douze mois après que l' une des hautes Parties contranctantes aura annoncé à l' autre son intention d' y mettre fin; chacune des hautes Parties contractantes se réservant le droit de faire un telle déclaration au bout des dix ans susmentionnés, ou à telle autre époque que ce soit après la fin de ce terme; et il est convenu entr'Elles qu'à l'expiration de douze mois après que la déclaration de l'une des deux parties aura été reçu par l' autre, cette convention, et toutes les stipulations y renfermées, cesseront entièrement d' être obligatoires.

Art. XVI.

La présente convention sera ratifiée, et les ratification en seront échangées à Londres, dans l' espace de trois mois de sa date.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l' ont signée, et y ont apposée le sceau le leus armes.

Fait à Londres le vingt deux Septembre (quatre octobre) l' an de grace Mil-huit-cent trente sept.

(L. S.) TRICOUPI. (L. S.) PALMERSTON.

Nous avons agréable, ratifions et confirmons le sus dit Traité en tous les points et articles qu' il contient, promettant pour Nous et Nos héritiers et successeurs de l' observer fidélement sans y donner ni permettre qu' il y soit donné la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification et y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Donné à Athènes le 14 (26) du mois de Novembre de l' an de grâce Mil huit cent trente sept et de Notre Règne le Sixième.

OTHON.

RUDHART.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως θέλουν κανονισθῆ αἱ ἐπὶ τούτῳ συμφωνίαι καὶ ὑποχρεώσεις ἐκ μέρους τῶν μαθητευομένων καὶ τοῦ ἐργολάβου.

9) Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργολάβου τῶν ἄνω εἰρημένων ὅρων, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἐπ' ἐκτιμήσει παραχωρούμενα γῆν καὶ μῦλον, καθὼς καὶ νὰ παύσῃ τὸ προνόμιον χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἐκ τούτου ὁ ἐργολάβος νὰ ἀπαιτήσῃ καμμίαν ὁποιανδήποτε ἀποζημίωσιν.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομ. Γραμματεῖς ἐντέλλονται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὰ εἰκότα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1838.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 45. (παρελείφθη).

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτούς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ Ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 14.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τα ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων· ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων.

Ἄρθρ. 15.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθεῖαν φθάνοντα εἰς ἕνα λιμένα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς πλοῖα, ἢ τὰ ἀπὸ τὰς εἰρημένας Ὁμοσπόνδους Πολιτείας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέτως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι, ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικὴν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσει καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὑρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κάθαρσιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὕποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἔκδοσιν Διατάγματος θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὕποπτα καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

ciels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette reclamation, ainsi prouvée, l' extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice Consuls ou agens commercieux et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou à d'autres de la même Nation Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Ils est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou delit il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, nanti de l'affaire, ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Article XIV.

Dans le cas où quelque bâtiment de l' une des hautes parties contractantes auraient échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patris.—Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s' ils sont réclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les batimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leur services que dans les mêmes cas, et après leur mêmes délais qui seraient accordés aux Capitaine et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexation ou d' actes arbitraires.

Article XV.

Il est convenu que les batimens qui arriveront directement du Royaume de la Grèce, à un port des Etats-Unis d'Amérique, ou des dits Etats-Unis à un port de la domination de S. M. le Roi de la Grèce, et qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les batimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, ou les batimens seraient arrivés, après la quelle il sera permis à ces batimens d'entrer immédiatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois, qu'il n'y ait eu personne à leur bord, qui ait été attaqué pendant le voyage d'une maladie maligne ou contagieuse, que les batimens n'aient point communiqué dans leur traversée avec un batiment qui serait lui même dans le cas de subir une quarantaine, et que la contrée d'où ils viendraient, ne fut pas à cette époque si généralement infectée ou suspectée qu'on ait rendu, avant leur arrivée, une ordonnance d'après la quelle tous les batimens venant de cette contrée, seraient regardés comme suspects, en conséquence assujettis à une quarantaine.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ναυτικοῦ Σχολείου εἰς Ὕδραν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρέξωμεν εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Νήσου Ὕδρας εὐκαιρίαν πρὸς ἀπόκτησιν καὶ τῶν θεωρητικῶν γνώσεων τῆς Ναυτικῆς, ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, καὶ Καθέδραν τῆς Ναυτικῆς.

Θεωροῦντες δὲ τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, τῶν σπουδαζόντων ἐν Ναυπλίῳ τὴν ἐπιστήμην ταύτην, καταργοῦμεν συγχρόνως τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τὴν 31 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους συστηθεῖσαν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει καθέδραν αὐτῆς. Ὅλα τὰ ναυτικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, τὰ δημοσίᾳ δαπάνῃ προαποκτηθέντα θέλουν μετακομισθῆ εἰς Ὕδραν.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία θέλει συνεννοηθῆ με τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύτεως, κοινοποιοῦσα αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Δεκεμβρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορθώσεως γραφικοῦ λάθους εἰσῤῥύσαντος εἰς τὰ ἄρθρα β' καὶ γ' τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστ, (4 Σεπτεμβρ.) τ. ε. Βασ. Διατάγματος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας παρατηρήσαντες, ὅτι, εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, εἰσέφουσε γραφικὸν λάθος, εἰς τὰ ἄρθρα β, καὶ γ, αὐτοῦ, διατάττομεν τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ ὡς ἀκολούθως·

Ἄρθρ. Α' Διὰ τὰ ζυγίζοντα γράμματα ἀπὸ 7 1]2 γραμμὰς μέχρι τῶν 10 ἀποκλειστικῶς θέλει λαμβάνεσθαι μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἁπλοῦν γράμμα.

Ἄρθρ. Β'. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15 γραμμὰς, ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρώνει δὶς τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὔξησιν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐργοστασίου τῶν φεσίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τοῦ Κ. Φ. Λέλη ὑποβληθείσας εἰς Ἡμᾶς προτάσεις, περὶ συστάσεως ἐργοστασίου πρὸς κατασκευὴν φεσίων, καὶ θέλοντες νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὸ Βασίλειόν Μας ἕνα κλάδον βιομηχανίας τόσον ἐπωφελῆ, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον Φ. Λέλην νὰ συστήσῃ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν φεσίων·

2) Ἐπὶ τούτῳ θέλουν τῷ παραχωρηθῆ δύω στρέμματα ἐθνικῆς γῆς ἐκ τῆς κατὰ τὴν θέσιν τῆς Ἁγίας Τριάδος πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τὸ τεταρτημόριον τοῦ Μύλου, ὀνομαζομένου τοῦ Σούτσινου, τὸ ὁποῖον ἐξουσιάζει τὸ δημόσιον ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ παραχώρησις αὕτη θέλει γίνει κατ' ἐκτίμησιν καὶ εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν τοῦ λαμβάνοντος.

3) Τὸ εἰς χρήματα προϊὸν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν δύω στρεμμάτων καθὼς καὶ τὸ 1|4 τοῦ μύλου θέλει πληρωθῆ παρὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους ἓξ ἔτη μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐργοστασίου του τούτου, καὶ εἰς τεσσαρας ἐτησίους ἴσας δόσεις ἀτόκως.

4) Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον ὀκταετὲς προνόμιον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλον νὰ συστήσῃ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως μέχρι τῆς παύσεως τοῦ προνομίου, ἐργοστάσιον φεσίων ὅμοιον μὲ τὸ τοῦ προνομιούχου, ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι διὰ τούτου δὲν ἐμποδίζονται ποσῶς οἱ ἤδη κατασκευάζοντες φέσια εἰς τὴν Ἑλλάδα εἴτε ἀτομικῶς, εἴτε ἐντὸς ἐργοστασίου, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματός των τούτου, ὡς σήμερον γίνεται.

5) Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον τελωνιακὴ ἀτέλεια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του μηχανῶν καὶ λοιπῶν ἐργαλείων, καθὼς καὶ ὀκταετὴς τελωνιακὴ ἀτέλεια μαλλίου, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν φεσίων διωρισμένου ἀνὰ 500 ὀκάδες κατ' ἔτος. Ἡ ποσότης αὕτη ὅμως ἡ μὲ ἀτέλειαν εἰσαχθησομένη, θέλει ἐμβαίνει μόνον διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς· ἂν ὁ ἐργολάβος εἰσάξῃ πλέον τῆς ῥηθείσης ποσότητος, διὰ τὸ περιπλέον τοῦτο θέλει πληρόνεσθαι τὸ κανονικὸν τελώνιον· ἂν ὅμως καθ' ἓν ἔτος δὲν ἤθελε ἐνεργηθῆ ὅλη ἡ εἰσαγωγὴ τῶν 500 ὀκάδων, ὁ ἐργολάβος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπολογίσῃ τὸ ἐλλεῖπον, ὡς προσθήκην εἰς τὰ ἑπόμενα ἔτη.

6) Ἡ κατασκευὴ τῶν φεσίων τούτων θέλει εἶσθαι τῆς πρώτης ποιότητος, ἤτοι ὡς τὰ Τουνέζικα μὲ χρῶμα ἀνεξήτιλον, θέλει ὅμως κατασκευάζει καὶ ἄλλα κατωτέρας ποιότητος ἀναλόγως μὲ τὴν γενομένην ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτῶν, ἡ δὲ ἀναλογία τῶν τῆς ποιότητος τῶν Τουνεζινικῶν πρὸς τὰ τῆς συνήθους ποιότητος θέλει εἶσθαι ἐξ ἡμισείας.

7) Τὸ ἐργοστάσιον θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τρεῖς μῆνας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος θέλουν ἐξαχθῆ ἐκ τούτου ἕως 30,000 φέσια, ἡ ποσότης αὕτη θέλει αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν τῶν προσόδων τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῆς ὑπαρχούσης καταναλώσεως.

8) Ὁ ἐργολάβος θέλει λάβει ἐντὸς τοῦ καταστήματός του νέους τὸν ἀριθμὸν δέκα, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει διδάξει τὴν τέχνην ταύτην, τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς καὶ συντήρησεώς των

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τα δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι κατὰ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδια τινὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 12.

Συμφωνεῖται ὅτι ἑκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των. ἀλλὰ ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν της λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξενείου ἔγγραφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ Ἔθνους τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 13.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων,

que la batiment remportera, et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieur autres port du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y son applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les batimens mêmes doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchangeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils, ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits batimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieur dans le même cas.

Article XII.

Ghacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice Consuls ou agens de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leur fonctions. Mais il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou impropre envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice Consuls ou agens de commerce résideraient, ils pourront être poursuivis et punis conformément aux lois, et privés de l'exercice de leur fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaitre à l' autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous le scellé des Consuls, Vice-Consuls ou Agens Commerciaux et de l' autorité de l' endroit où il résideraient.

Les Consuls, Vice Consuls et agens Commerciaux, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, auront le droit, comme tels, de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'elever entre les capitaines et les équipages des batimens de la Nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine ne troublat l'ordre ou la tranquillité du pays, ou que les dits Consuls, Vice-Consuls au agens commerciaux ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leur décisions. Bien entendu, que cette espèce de jugement ou d'arditrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités judiciaires de leur patrie.

Article XIII.

Les dits Consuls, Vice Consuls ou agens Commerciaux seront autorisés à requérir l'assistance des autorisés locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement de déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays et ils s'adresseront pour cet objet, aux tribunaux, juges et officiers compétent, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés, en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d' autres documens offi-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χωρίων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίστασις.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ τοῦτο αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην των ἰδίαν θέλουν εἰδοποιεῖ ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς παρέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιοῦν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως.

Ἂν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 22

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ἐγκρίσεως τῆς γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις διατάττει τὴν κατακύρωσιν τῆς ἐνοικιάσεως πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρασίαν τῶν προσόδων. Τῆς δευτέρας δὲ δημοπρασίας τὸ ἀποτέλεσμα τότε μόνον θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον, ὅταν ἡ προσφορὰ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν ταύτης τῆς δευτέρας δημοπρασίας, ἐκδίδει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν ἔγκρισιν, ἐὰν ἐφυλάχθησαν ὅλοι οἱ τύποι. Ὅταν δὲ δὲν φθάσῃ ἡ προσφορὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τότε διατάττει τὴν ἀπευθείας εἴσπραξιν τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κριθῇ συμφερότερον.

Ἄρθρ. 23.

Ἕκαστος πλειστηριαστὴς ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρεώσεώς του διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς πλειστηριασθείσης παρ' αὐτοῦ προσόδου, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς δημοπρασίας δὲν εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως περὶ τῆς ἐγκρίσεως, ἢ μὴ, τῆς ἐνοικιάσεως. Ὅθεν κάθε παραίτησις γενομένη πρὶν τῆς εἰκοστῆς πρώτης εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 24.

Εἴτε προφορικῶς ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ δι' ἀναφορᾶς πρὸς ὁποιανδήποτε Ἀρχὴν ἤθελε γενῇ προσφορὰ δι' ἐνοικίασιν προσόδου τινὸς, εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειστηριαστὴν, ἀλλὰ κατακύρωτις ἐνοικιάσεως προσόδου δὲν γίνεται εἰμὴ διὰ μόνης τῆς δημοπρασίας, ὥστε ὁ προσφέρων ἐγγράφως εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διὰ λογαριασμόν του ἐνεργουμένης δημοπρασίας ἐπὶ τῇ προσφορᾷ του.

Ἄρθρ. 25.

Ἡ δευτέρα δημοπρασία κηρύτεται πέντε ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνηργήθη ἡ πρώτη καὶ περὶ τούτου εἰδοποιεῖ ἁπλῶς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος τὸ κοινὸν διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως.

Ἄρθρ. 26.

Πᾶσα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καὶ καθ' ἡμέραν τέσσαρας ὥρας, π. μ. ἀπὸ τὰς 9 ἕως εἰς τὰς 11, καὶ μ. μ. ἀπὸ τὰς 4 ἕως εἰς τὰς 6 ὥρας.

Ἄρθρ. 27.

Ἕκαστος πλειστηριαστὴς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοὐλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν φορολογουμένων ἑνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάζῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν ἐπὶ ποινῇ καθαιρέτεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεότητος τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουν νὰ ὑπογράφουν ἀμφότεροι, ὅ,τε πλειστηριαστὴς καὶ ὁ ἐγγυητὴς, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 28.

Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας. Αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων, ἢ τῶν δύο τρίτων τοὐλάχιστον τῶν φορολογουμένων, δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῶν ἐντολέων των ἢ τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν· ἀλλ' ὅλα τὰ μέλη, τὰ ὑπογράψαντα τὸ πληρεξούσιον, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ δημοπρασία τῶν ἐγγείων φόρων ἐκ τῶν λεμονίων, ὀρυζίων, σταφίδων, ἐλαιῶν, κουκουλίων, καὶ βαλανοκιδίων, ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς ὅπου συμφέρει νὰ συνενοικιασθοῦν μὲ τοὺς λοιπούς. Ὅθεν εἰς τὰς δύο περιστάσεις θέλει ἐκφρασθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν εἰς τὰ πρακτικὰ ἂν ἐξαιροῦνται οἱ φόροι οὗτοι, ἢ μή. Περὶ τούτων δὲ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὰ δέοντα.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ δημόσιος ἔγγειος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐγγείους φόρους τῶν χωρίων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα. Τὸ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διετάχθη ἄλλως πως μέχρι τοῦδε, ἀμφότερα, ἀνήκοντα εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐνοικιάζετσι διὰ κάθε μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίας Τὸ δὲ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προθεσμιῶν τῶν πληρωμων παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλουν πληρώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἓξ ἴσας δόσεις.

Τὸ	1/6	Τὴν 1	Αὐγούστου.
»		Τὴν 1	Σεπτεμβρίου.
»		Τὴν 1	Ὀκτωβρίου.
»		Τὴν 1	Νοεμβρίου.
»		Τὴν 1	Δεκεμβρίου.
»		Τὴν 31	Δεκεμβρ. τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθρ. 32.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὁπωσδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' οἱ φορολούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν εἰδοποιή-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, θέλουν κανονισθῆ παρὰ τῶν δύο γενικῶν διευθύνσεων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Συμφωνεῖται ἐπίσης ὅτι τὰ μέτρα τῆς λεπτομερείας, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, δύνανται νὰ τροπολογηθῶσι παρ' ἀμφοτέρων τῶν γενικῶν διοικήσεων τῶν ταχυδρομείων, ὁσάκις ἐκ συμφώνου ἤθελον ἀναγνωρίσει αὗται ὅτι αἱ τροπολογίαι αὗται τείνουν εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομείων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 28.

Τελευταῖον, διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ἀμφοτέρωθεν ἀσφαλῶς ὅλας τὰς ἐκ τῶν ἀνταποκρίσεων τοῦ ἑνὸς τόπου πρὸς τὸν ἄλλον ὠφελείας, τῶν ὁποίων ἀνταποκρίσεων ἡ ἀνταλλαγὴ ἐσυμφωνήθη διὰ τῆς παρούσης ταχυδρομικῆς συνθήκης, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ Γαλλίας ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμποδίζουν δι' ὅλων τῶν ἐν ἐκυταῖς μέσων τοῦ νὰ διέρχωνται αἱ ἀνταποκρίσεις αὗται δι' ἄλλων ὁδῶν ἢ διὰ τῶν ἀμοιβαίων ταχυδρομείων των.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ *Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος* διατηρεῖ τὸ δικαίωματοῦ νὰ ἐπαυξήσῃ ἀκολούθως τὰς συγκοινωνίας τὰς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης συνθήκης συσταθείσας, διὰ μέσου ἀτμοταχυπλόων τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ του, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἀπολαμβάνει κατ' ἀμοιβαιότητα ὅλα τὰ προνόμια, ὠφελείας καὶ ἀτελείας ὅσα ἐσυμφωνήθησαν ὑπὲρ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων. Θέλει δὲ κρατεῖσθαι τότε λογαριασμὸς πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλ. ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς μεταχομισθησομένας διὰ τῶν Ἑλλ. ἀτμοταχυπλόων ἐπὶ ἐκτιμήσει ἑνὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος δια τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν ὁμοίου μὲ τὸ προσδιορισθὲν πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 30.

Ἡ παροῦσα συνθήκη ἔγινε δι' ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη, καὶ μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα ἐννέα ἔτη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, παρεκτὸς ἂν ἤθελε γίνει ἐναντία τις κοινοποίησις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς τῶν δύο συμφωνησάντων μερῶν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης προθεσμίας. Κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους τούτους ἓξ μῆνας, ἡ συνθήκη θέλει ἐκτελεῖσθαι καθ' ὁλοκληρίαν χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἐπενεχθῇ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Παρισίους ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατὸν, καὶ θέλει ἐμβῇ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ ἐπίτροποι ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐπέθεντο τὴν σφραγίδά των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Παρισίοις τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1838 ἔτους.

(Τ. Σ.) Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. (Τ. Σ.) ΚΟΝΤΕ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην σύμβασιν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ προερχόμενα ἄρθρα ὑποσχόμενοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

sente Convention, seront reglées entre les offices des postes des deux pays, aussitôt après l' échange des ratifications de la dite convention.

Il est aussi convenu que les mesures de détail mentionnées au présent article, pourront être modifiées par les deux Offices, toutes les fois que, d' un commun accord, ces deux offices auront reconnu que ces modifications seront utiles au bien du service des postes des deux pays.

Article 28.

Afin de s' assurer réciproquement tous les produits des correspondances de l' un pour l' autre pays dont l' échange est stipulé par la présente Convention les Gouvernemens Crec et Français s' engagent à empêcher, par tous les moyens qui sont en leur pouvoir, que ces correspondances ne passent par d' autres voies que par leur postes respectives.

Article 29.

S. M. le Roi de la Crèce se réserve la faculté d' augmenter ulterieurement les communications établies par suite de la présente Convention, au moyen de paquebots à vapeur de la marine Royale, qui jouiront dans ce cas, par réciprocité de tous les priviléges, avantages et franchises stipulés en faveur de paquebots Français.

Il sera alors tenu compte à l' office des postes de Grèce, sur toutes les correspondances qui seront transportées par les paquebots grecs d' un prix de port de voie de mer égal à celui attribué à l' office des postes de France.

Article 30.

La présente Convention est conclue pour neuf ans; à l' expiration de ce terme, elle demeurera en vigueur pendant neuf autres années, et ainsi de suite, à moins de notification contraire faite, par l' une des hautes parties contractantes, six mois avant l' expiration de chaque terme. Pendant ces derniers six mois, la convention continuera d' avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des Comptes entre les deux Offices après l' expiration des six mois.

Article 31.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Paris dans le délai de deux mois où plus tôt si faire se peut, et elle sera mise à exécution au plus tard dans le délai d' un mois, après l' échange des dites ratifications.

En foi de quoi les Commisaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Paris, en double original, le deux du mois de Janvier de l' an mil huit cent trente huit.

(L. S.) Signé J. COLETTIS. (L. S.) Signé CONTE.

Nous avons agréable ratifions et confirmons la susdite Gonvention en tous les points et articles qu' elle contient, promettant de l' observer fidélement sans y donner, ni permettre, qu' il y soit donné la moindre atteinte.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1. 1838 ΑΘΗΝΑΙ, 1 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τοὺς φαλαγγίτας

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ ὕπαρξιν εἰς τοὺς ἤδη εἰς τὴν φάλαγγα καταταχθέντας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς καταταχθησομένους ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των, διὰ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων φθαρτῶν κτημάτων εἰς ἐντελῆ ἰδιοκτησίαν των, καὶ ἔχοντες ἰδίως πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ Ἡμέτερον διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834 περὶ παραχωρήσεως ἀκαλλιεργήτων μὲν, ἀλλὰ καλλιεργησίμων γαιῶν πρὸς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἐνδεεῖς ἀξιωματικοὺς κτλ. τοῦ Ἡμετέρου κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐκδουλεύσεών των, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἕπεται·

Ἄρθρ. 1.

Ἕκαστος εἰς τὴν φάλαγγα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἤδη κατατεταγμένος ἀξιωματικὸς, ὅστις ὡς τοιοῦτος λαμβάνει μισθὸν ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, δύναται, ἐὰν θέλῃ, παραιτούμενος τοῦ μισθοῦ του, νὰ λαβῃ ὡς πλήρη ἰδιοκτησίαν, γῆν ἢ κτῆμά τι φθαρτὸν μέχρι τοῦδε ἐθνικὸν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

ά. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 140 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 8,400 δραχμῶν.

β΄. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 90, θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 5,400 δραχμῶν·

γ΄. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 60 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 3,600 δραχμῶν.

δ΄. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 48 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας 2,880 δραχμῶν.

Ὅσοι λαμβάνουν μισθὸν κατώτερον μὲν τοῦ ἀνωτάτου ὅρου πλειότερον δὲ ἢ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ποσοτήτων τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, θέλουν λάβει γῆν ἢ κτῆμα φθαρτὸν ἀξίας πενταπλασίου τῆς ποσότητος τοῦ ἐτησίου μισθοῦ των.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσοι φαλαγγῖται λαμβάνουν κατὰ μῆνα ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραγράφου ά. διαλαμβανομένου μισθοῦ δὲν δύναται να λάβουν ἀντ' αὐτοῦ γῆν ἢ ἄλλο κτῆμα ὑπερβαῖνον τὴν εἰς ἐκεῖνο ὡρισμένην ἀνωτάτην ἀξίαν, ἀντιστοιχοῦσαν μὲ τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον ποσὸν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ· οὗτοι ὅμως λαμβάνουν κατὰ μῆνα τὸ περιπλέον τούτου τοῦ μισθοῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε λόγῳ κανονικοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην θέλει ἀνοιχθῆ πίστωσις τῆς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἀνηκούσης ποσότητος, καὶ θέλει τῷ δοθῆ γραμμάτιον πιστώσεως μὲ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ ὁποιαδήποτε διαθέσιμα καὶ πωλητέα ἐθνικὰ ἀκίνητα κτήματα ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ἐὰν ἡ τιμὴ ἀδιαιρέτου τινὸς κτήματος ὑπερβαίνῃ τὸ γραμμάτιον τῆς πιστώσεως, πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ περιπλέον ἀμέσως εἰς μετρητά.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ εἰς τοὺς φαλαγγίτας παραχωρηθεῖσα γῆ, ἢ ἄλλο κτῆμα, δὲν δύνανται νὰ ἐκποιηθῇ κατὰ τα πρῶτα τρία ἔτη ἄνευ Βασιλικῆς ἀδείας· μολοντοῦτο ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς ὑποθήκην ἐπὶ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1. παραχωρήσεως γῆς ἢ κτήματος, θέλει χορηγηθῆ εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν τελειωτικὴν κατακύρωσιν τοῦ κτήματος ἢ τῆς γῆς, καὶ χρηματικὴ ποσότης ἴση μὲ τὸν μισθὸν ἑνὸς ἔτους, πληρωτέα εἰς εἰκοσιτέσσαρας μηνιαίας δόσεις καὶ ὑπολογιζομένη κατα τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναφερομένας ποσότητας τῶν μηνιαίων μισθῶν.

Συγχωρεῖται ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσι καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἐτησίου τούτου μισθοῦ εἰς γαίας ἢ ἄλλα φθαρτὰ κτήματα, ἀλλὰ περὶ τούτου θέλουν ἀναφέρεσθαι ἐγκαίρως εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1. Συνιστᾶται καθέδρα τῆς φαρμακολογίας ἀνήκουσα εἰς τὴν σχολὴν τῆς ἰατρικῆς τοῦ πανεπιστημίου.

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλουσι παραδίδεσθαι ἐντὸς τριῶν ἐξαμηνιῶν εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τὰ διὰ τὴν ἐπιστήμην των ἀναγκαῖα μαθήματα ὡς τοιαῦτα δὲ προσδιορίζονται·

Ἁ. Ἐξαμηνία	Β'. Ἐξαμηνία	Γ'. Ἐξαμηνία.
Φυσικὴ	Φυσικὴ	Φαρμακολογία
Χημεία	Χημεία	Λεξικολογία.
Φυσικὴ ἱστορία	Φυσικὴ ἱστορία	Χημικὴ καὶ φαρμα-
Ἰατρικὴ ὕλη	Βοτανικὴ	κολογικὴ ἐργασία.

3. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλουσιν ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τοῦ χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ταμείου τῆς φυσικῆς Ἱστορίας τοῦ βοτανικοῦ κήπου κ.τ.λ. χάριν τῆς σπουδῆς των.

Καθ' ἑκάστην ἐξαμηνίαν ἐξετάζονται οἱ μαθηταὶ, καὶ ἂν δὲν εὑρεθῶσιν ἱκανοὶ, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσι τὰ αὐτὰ μαθήματα.

5. Ὡς μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας γίνονται δεκτοὶ μόνον ὅσοι ἔχουσι τὰς συνήθεις σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητας, ὑπερέβησαν τοὺς 16 χρόνους τῆς ἡλικίας, ἠκολούθησαν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, καταλαμβάνουσιν ὁπωσοῦν τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν καὶ ἔμειναν εἴς τι φαρμακοπωλεῖον τρεῖς χρόνους ὡς μαθηταὶ, ἀποδεικνύοντες διὰ μαρτυριῶν ταῦτα πάντα, καθὼς καὶ τὴν καλήν των διαγωγὴν, καὶ ὅτι ἔχουσι τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν σπουδὴν ὑλικὰ μέσα.

6. Ὁ θέλων νὰ μαθητεύσῃ διευθύνεται πρὸς τὸν πρύτανιν μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικτικὰ, καὶ ἐξεταζόμενος ἔπειτα ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς ἁρμοδίας σχολῆς γίνεται δεκτὸς ἢ ἀποπέμπεται.

7. Ὁ τελειώσας τὴν σπουδήν του πρέπει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ Ἰατροσυμβούλιον διὰ νὰ ἐξετασθῇ καὶ λάβῃ τὸ δίπλωμα φαρμακοποιοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Αὐγούστου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν δύο Σικελιῶν, ἀφορῶσα τὴν ἀκύρωσιν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους κ τ.λ. εἰσπράξεων, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Αὐγούστου 1838.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὕς τινας ἀνήκει, ὅτι, ὑπογραφείσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύω Σικελιῶν ἀφ' ἑτέρου, διακηρύξεως, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἕπεται:

Ὁ ὑποφαινόμενος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διακηρύττει διὰ τῆς παρούσης, ὅτι συνέθετο μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἑκατέρων τῶν Βασιλέων, τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν ἀμοιβαίαν ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων.

CONVENTION.

Entre le Royaume de Grèce et le Royaume des deux Siciles, touchant l'aprogation réciprope des droits d' aubaine et de détraction, de l' impôt d'emigration (census émigrationis) et autres semblables, de laquelle Convention les ratifications ont été échangées à Athènes le 4 (16) Août, 1838.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra: qu'ayant été signée par Notre Secrétaire d'Etat de Notre Maison R. et des affaires etrangères avec le Ministre Secrétaire d'Etat des affaires etrangères de S. M. le Roi des Deux Siciles une déclaration dont la teneur suit:

Le soussigné Secrétaire d' Etat de la Maison du Roi et des affaires étrangères de S. M. le Roi de la Grèce déclare par les présentes, avoir arrêté d' accord avec le Ministre des affaires etrangères de S. M. le Roi des deux Siciles, sauf l'approbation et la ratification des souverains respectifs, les articles suivans, concernant l'abrogation réciproque des droits d'aubaine et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1.

Ἡ Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία ἀποτελοῦσιν ἓν καὶ μόνον κατάστημα ἀδιαίρετον, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς Διευθυντοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· εἰ. τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἀνατίθεται ἰδίως καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν δικαστικῶν κοινοποιήσεων, καθόσον δημοσιεύονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοῦτο προσδιωρισμένον φύλλον.

2.

Μετὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἔπονται εἷς λιθογράφος, ὅστις ἐνταυτῷ ὑποχρεοῦται νὰ διδάσκῃ τὴν τέχνην του, εἷς οἰκονόμος τοῦ ὑλικοῦ, καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς τοῦ καταστήματος·

Δύο ἐργοστασιάρχαι, ἐξ ὧν ὁ εἷς διὰ τὴν Τυπογραφίαν, καὶ ἕτερος διὰ τὴν Λιθογραφίαν·

Δύο ὑπηρέται τοῦ καταστήματος καὶ διανομεῖς τῶν ἐφημερίδων.

3.

Τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον εἰδικὸν ταμεῖον διαλύεται διὰ τοῦ παρόντος.

Αἱ πληρωμαὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐξόδων γίνονται ἐντὸς τῶν προσδιορισθέντων ὁρίων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ ταμείου Ἀττικῆς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν τοῦ καταστήματος σύγκειται ὡς ἀκολούθως:

Α'. Διὰ τὴν Τυπογραφίαν·

Ἀπὸ 6 στοιχειοθέτας ἀ. τάξεως ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εἶναι καὶ ἐργοστασιάρχης·

2	»	β'.	»
1	»	γ'.	»
4	τυπωτὰς	α'.	»
2	»	β'.	»
6	μελανωτὰς		

Β'. Διὰ τὴν Λιθογραφίαν·

Ἀπὸ 5 τυπωτὰς ἀ. τάξεως, ἐνταῦθα καὶ ἐργοστασιάρχης·

1	»	β'.	»
3	βοηθοὺς	α'.	»
2	»	β'.	»

Διὰ τὸ χυτήριον·

Ἀπὸ ἕνα πρῶτον στοιχειοχύτην,

3 ἑτέρους στοιχειοχύτας,

2 βοηθοὺς διὰ στίλβωμα τῶν στοιχείων.

5.

Ἀνάγκης τυχούσης δύνανται νὰ προσληφθῶσι καὶ ἔκτακτοι ἐργάται μὲ ἡμερομίσθιον ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ προηγουμένης πάντοτε ῥητῆς καὶ εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,

6

Τὰ κύρια ἔργα τοῦ καταστήματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας εἶναι,

1. Ἡ τύπωσις τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως·
2. » τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος·
3. » τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου·
4. » τῆς Ἀνθολογίας τῶν κοινωφελῶν γνώσεων·
5. » τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ Β. Ἀρχῶν, ὑποχρεωμένων νὰ τυπόνωσιν αὐτὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Β. Τυπογραφίαν, ἢ Λιθογραφίαν, διὰ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῆς τυπώσεως κατὰ τὴν διατίμησιν.

7.

Παρεκτὸς τῶν ἔργων τούτων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ τύπωσις λαμπρῶν, καὶ τὰ μάλιστα ἐπωφελῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα σκοπεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἠμπορεῖ νὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων τόσον ἐντελῆ καὶ εὐθηνά. Ἡ τύπωσις παρομοίως τῶν συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων ἐκείνων, τῶν ὁποίων, ὡς ὠφελίμων εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἐπιφυλαττόμεθα εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν, περὶ καταργήσεως τοῦ Β. βιβλιοπωλείου Ἡμέτερον Διάταγμα, νὰ διατάξωμεν τὴν τύπωσιν δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, συναινέσει καὶ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστῶν·

2. Ἡ διὰ τῆς Λιθογραφίας ἔκδοσις ἰδιωτικῶν πινάκων, ἐγγράφων ἢ σχεδίων, ὅταν τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς βλάβην τῆς κυρίας ὑπηρεσίας, καὶ χωρὶς ζημίαν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ὅταν δοθῇ ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἄδεια παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος. Τὰ ἔξοδα τῆς τούτων ἐργασίας θέλουν καταστρωθῆ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς κεχωρισμένως.

3. Ἡ τύπωσις τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης Ἀρχῶν, ὅταν αὗται τὸ ζητήσωσι διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος.

8.

Ἡ διατίμησις τῶν τυπογραφικῶν καὶ λιθογραφικῶν ἐξόδων, γενομένη εἰς βάσεις ὁμοιομόρφους καὶ σταθερὰς, καὶ ἀναλόγως μὲ τὰς τρεχούσας τιμὰς τῆς πρωτευούσης, θέλει καθυποβάλλεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἡμετέρου Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ διατίμησις αὕτη θέλει κανονισθῆ ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

9.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν παρὰ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν ὀφειλομένων τυπωτικῶν δικαιωμάτων θέλουν γίνεσθαι κατὰ μῆνα, αἱ δὲ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων καθ' ἑξαμηνίαν.

10.

Αἱ εἰσπράξεις ὅλων ἐν γένει τῶν τυπωτικῶν δικαιωμάτων καὶ συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων, ἀποστελλομένων ἐγκαίρως, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν οἰκονομικῶν, καὶ, ὅταν δὲ πράκειται διὰ λιθογραφικὰς ἐργασίας συμφωνηθείσας μὲ ἰδιώτας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων ὑποχρεώσεών των, ὁποῖαι θέλουν συνοδεύει τὰς σημειώσεις ταύτας.

11.

Ἑκάστη Γραμματεία καὶ ἑκάστη Ἀρχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας τῶν χειρογράφων της. Ἑκάστη δὲ ζημία προερχομένη ἀπὸ ἀτέλειαν αὐτῶν, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μετατυπώσεως, ἥτις διὰ τοῦτο ἤθελε χρειασθῆ, εἶναι εἰς βάρος της.

12.

Αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰς ἐφημερίδας θέλουν γίνεσθαι παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις, οἵτινες θέλουν ἀποστέλλει διὰ τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας τοὺς καταλόγους τῶν συνδρομητῶν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περαιτέρω.

13.

Τὰ περισσεύοντα φύλλα τῶν ἐφημερίδων θέλουν διανέμεσθαι εἰς τὰ διάφορα ταμεῖα, διὰ νὰ πωλῶνται κατὰ φύλλα, κατὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας:

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀνατρέχοντες εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπικειμένην εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας εὐθύνην καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ ἀκόμη, καθ' ὃν εὑρίσκονται ἀπόντες μὲ ἄδειαν, παρακινούμεθα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς·

1.

Ὅταν διοικητικός τις ταμίας, ζητήσας ἄδειαν ἀπουσίας, λάβῃ αὐτὴν παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, τότε παύει πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἓν τέταρτον τοῦ μισθοῦ του, λογιζόμενον ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ μετὰ τὰς πρώτας ὀκτὼ ἡμέρας τῆς ἀπουσίας του ἑωσότου ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὰ χρέη του.

2.

Οἱ διοικητικοὶ ταμίαι, ὅσοι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ποσοστῶν Ἡμετέρου διατάγματος ἔφθασαν νὰ λάβωσιν ἄδειαν ἀπουσίας, δὲν θέλουν ὑποφέρει διὰ τοῦτο ἀφαίρεσιν τινὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ των.

3.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρ. (8 Ἰουανουρίου) 1837|8.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17. Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποχρεώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κτλ Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γνῶσις τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν κυρίως τῆς Τουρκικῆς, εἶναι σχεδὸν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ δι' ἐκείνους ἐκ τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων οἵτινες προτίθενται νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν στάδιον. Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ τῶν ἐφιεμένων νὰ ὑπηρετήσωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείᾳ ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ προβῶσιν ἐντὸς τῆς Γραμματείας ταύτης ἢ νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν καὶ προξενικὸν στάδιον, ὁποῖα, ὅσα τοῦ λοιποῦ πρὸς τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀναγκαῖα, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 4848 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶς ὅστις ἤθελε τοῦ λοιποῦ ζητήσει νὰ ὑπηρετήσῃ παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείᾳ τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἤθελε προβληθῇ ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἡμᾶς παρὰ τοῦ τὴν Γραμματείαν ταύτην ἐπιτετραμμένου, ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ ἦναι ἤδη προικισμένος μὲ τὴν συνήθως εἰς πάντα δεκτὸν ἐντὸς μιᾶς Γραμματείας ἀπαιτουμένην παιδείαν, ἥτις ἰδίως πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνῃ ἐνταῦθα τὴν γνῶσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τὴν σπουδὴν τῶν νομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν γενομένην ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ προσέτι τοσοῦτον καλῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν ἢ νὰ ἀναλάβῃ ῥητῶς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἀρχίσῃ τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης ἀμέσως μετὰ τὴν εἰς τὴν Γραμματείαν εἴσοδόν του, καὶ ν' ἀποδείξῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους, δυνάμει ἐγγράφου τοῦ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ καθέδρᾳ διερμηνέως Ἡμῶν ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, ὅτι ἔκαμεν ἤδη προόδους εἰς τὴν ἐκμάθησίν της.

Ἄρθρ. 2.

Ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπηρετοῦντες ὀφείλουν νὰ μανθάνωσι τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας· ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἤθελον διακριθῇ διὰ τὰς περὶ τὴν σπουδὴν τῆς Τουρκικῆς προόδους των, θέλουν κατὰ προτίμησιν προτείνεσθαι εἰς Ἡμᾶς διά τε τὰς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν διπλωματικὰς θέσεις καὶ τὰς ἐντὸς τῆς Γραμματείας χρεωούσας, ὑποθετομένου ὅτι ἔχουσι καὶ τὰς λοιπὰς ἀναγκαίας ἰδιότητας.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ νεώτεροι τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας ταύτης θέλουν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν Ἡμετέρου Διερμηνέως ἐκτελεῖ τὰς διὰ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας ἀναγκαίας ἐργασίας· τινὲς δὲ καὶ θέλουν στέλλεσθαι ἐνιαυσίως εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως τελειοποιῶνται ἐκεῖσε κατά τε τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος παρὰ τῷ διπλωματικῷ γραφείῳ τῆς Ἡμετέρας εἰς τὴν καθέδραν ἐκείνης πρεσβείας.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25. Φεβρουαρίου.

Συνθήκη περὶ ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ὑπογραφεῖσα ἐν Λονδίνῳ τὴν 22 Σεπτεμβρ. [4 Ὀκτωβρ.] καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Λονδίνῳ τὴν 3 [15] Ἰανουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συντεθείσης τὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 16.

Ἕνεκα τῆς ἀποφάσεως τῆς διαχωριζούσης ἑκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προτδιωρισμένον διά τινα λιμένα, ὑποτιθέμενον ἀποκεκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ καθ' ὁδὸν ὅτι διήρκει εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὰ ἅπαξ μὲν ἀπολυθέντα πλοῖα, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξείδιόν των νὰ εἰσέλθωτιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγείλει τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτικὴ, καὶ οὕτως ἑφεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν κἂν ἤθελε γίνει αὕτη.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς γνώμῃ καὶ συγκαταθέσει τῆς συγκλήτου· αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι δώδεκα μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ἰδίωμα, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Λονδίνῳ τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέραν) τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
(Τ. Σ.) Α. ΣΤΕΒΕΝΣΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

ΟΘΩΝ.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Article XVI.

Vu l'éloignement des pays respectifs des deux hautes parties contractantes, et l'incertitude qui en résulte sur les divers évènemens qui peuvent avoir lieu, il est convenu, qu'un batiment marchand, appartenant à l'une d'elles qui se trouverait destiné pour un port supposé bloqué au moment du départ de ce batiment, ne sera cependant pas capturé ou condamné pour avoir essayé, une première fois, d'entrer dans le dit port, à moins qu'il ne puisse être prouvé que le dit batiment avait pu et dû apprendre en route que l'état du blocus de la place en question, durait encore. Mais les batimens qui, après avoir été renvoyés une fois, essayeraient pendant le même voyage d'entrer une seconde fois dans le même port bloqué, durant la continuation de ce blocus, se trouveront alors sujet à être détenus et condamnés.

Article XVII.

Le présent traité sera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neufs premières années, l'une ou l'autre des hautes parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, ce traité restera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification, à quelque époque qu'elle ait lieu.

Article XVIII.

Le présent traité sera ratifié par S. M. le Roi de la Grèce et par le président des Etats Unis d'Amérique, par et avec l'avis et le consentement du sénat, et les ratifications en seront échangées à Londres dans l'espace de douze mois ou plustôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectif des hautes parties contractantes ont signé le présent Traité en Français et en Anglais et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en duplicata à Londres le 10 (22) de Décembre l'an de grace Mil huit cent trente sept.

(L. S.) S. TRIGOUPI.
(L. S.) A. STEVENSON.

Nous avons agréable, ratifions et confirmons le susdit Traité en tous les points et articles qu'il contient, promettant pour Nous et Nos héritiers et successeurs, de l'observer fidélement sans y donner, ne permettre qu'il y soit donné la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification ci y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Donné à Athènes le 6 (18) du mois d'Avril de l'an de grâce mil huit cent trente huit et de Notre Règne le sixième.

OTHON.

C. ZOGRAPHO.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2.

Καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

ά, Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, τῶν ἀφορώντων τὴν διαχείρησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διὰ νὰ συντελῇ διὰ τῶν προτάσεών του εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν.

β'. Νὰ προβάλλῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἐτησίου γενικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς μηνιαίους ὑπολογισμοὺς τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπαρχούσης ἰσορροπίας αὐτῶν μὲ τὰς ἐτησίους ἐγκριθείσας πιστώσεις, καὶ μὲ τὰ ἐνυπάρχοντα χρηματικὰ μέσα.

γ'. Νὰ ἐπιτηρῇ τὸ λογιστικὸν σύστημα τοῦ Κράτους, σκεπτόμενον καὶ γνωμοδοτοῦν ἀνηκόντως περὶ τροποποίησεως τῶν μερῶν ἐκείνων τοῦ συστήματος αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἤθελαν κριθῇ ἐπιδεκτικὰ τελειοποιήσεως.

δ'. Νὰ προτείνῃ περὶ ὅλων τῶν ἀφορώντων τὴν νομισματοποιΐαν.

έ. Νὰ καθυποβάλλῃ σχέδιον περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους.

ς'. Νὰ συντελῇ ἐν γένει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ Βασιλείου διὰ τῆς προτάσεως σχεδίων Νόμων διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, τὰ ὁποῖα ἢ ἤθελαν ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸ ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ μᾶς καθυποβάλῃ.

3.

Τὸ Γενικὸν Ἐπιμελητήριον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν του, καὶ διὰ τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ καθυποβάλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς Ἡμᾶς τὰς πληροφορίας περὶ πάσης παρεκτροπῆς ἐκ τῶν καθεστωσῶν διατυπώσεων, ἀλλὰ θέλει μᾶς ὑποβάλλεσθαι διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὁποιαδήποτε πρότασις ἀφορῶσα οἰκονομικοὺς Νόμους, Διατάγματα καὶ Κανονισμούς, μετὰ προηγουμένης συνεννοήσεως μὲ τὴν ῥηθεῖσαν Γραμματείαν.

4.

Ἡ σύστασις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν εἰς τὰ διὰ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Διαταγμάτων κανονισθέντα καθήκοντα καὶ χρέη τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27. Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1833 Διατάγματος περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν τοῦ Κράτους κ.τ.λ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῶν 19 Μαΐου διατάττομεν αὐτὴν, νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1833 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πληρωμῆς χρεῶν τοῦ Κράτους τῆς πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρ- (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐποχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπαγορεύσεως πληρωμῆς καθυστερησάντων χρεῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους εἶναι πρὸ πάντων προσδιορισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπειδὴ ἐκρίναμεν ἰδιαιτερόν Μας χρέος, ὥστε ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου (20 Ἰανουαρίου) τ. ε. τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους νὰ ἦναι εἰς τὸ ἑξῆς ἀκριβῶς θεμελιωμένα ἐπὶ καθυποβληθέντων εἰς Ἡμᾶς καὶ ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν. καὶ νὰ εἰσαχθῇ τοιουτοτρόπως εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους διαχείρισιν ἡ αὐστηροτάτη τάξις, διατάττομεν τὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ, νὰ μὴ διατάξῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει πληρωμὴν καθυστερησάντων χρεῶν τῆς παρελθούσης περιόδου, χωρὶς τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς ἄδειαν.

Τῷ κάμνομεν δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι, ὡςπρὸς τὰ καθυστερήσαντα χρέη, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἐν καιρῷ τ' ἀναγκαῖα γενικὰ μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΤ πρόεδρος, ΜΑΟΥΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δικαστηρίου, διαλαμβανούσης καὶ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου αὐτόθι διαμένοντος, ὅστις θέλει λαμβάνει τὰς τυχὸν γινομένας ἐπιδόσεις καὶ θέλει, χρείας καλούσης, παρίστασθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ τέλος ἐχούσης ἐπισυνημμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἐὰν συνεναγωνται πολλοὶ ὁμόδικοι, συνεπιδίδονται ἰσάριθμα μὲ τοὺς ἐναγομένους ἀντίγραφα τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ πρόεδρος, λαμβάνων τὴν ἀναφορὰν ἢ τὰς ἀναφορὰς, γράφει ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐπ' αὐτῶν, παρόντος τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, τὰς πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ἢ τοὺς ἐναγομένους κλήσεις, καὶ παραγγέλλει ἐπὶ τέλους ἑκάστης κλήσεως τινὰ τῶν αὐτόθι διαμενόντων δικαστικῶν κλητήρων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τῆς κλήσεως διατάττεται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἡμέραν ῥητὴν, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρα τῆς δεκάτης, οὐδὲ συντομωτέρα τῆς πέμπτης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡρισμένην προθεσμίαν, θέλει δικασθῇ κατ' ἐρήμην. Ἂν δὲ ὁ ἐναγόμενος, ἢ τινες αὐτῶν (ἂν ἦναι πολλοὶ), κατοικῇ εἰς τόπον ἀπέχοντα τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου ὀκτὼ ὥρας καὶ ἐπέκεινα, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν ὀκτὼ ὡρῶν ἀπόστασιν· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐναγόμενοι, ἡ προσθήκη αὕτη τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω διαμένοντας προθεσμίας μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς, καίτοι πλησιέστερα ἢ καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῇ τοῦ δικαστηρίου διαμένοντας.

Ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζηται ῥητῶς εἰς τὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐπίδοσις γίνεται, παραδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει ἐγγράφῳ τῆς κλήσεως εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἢ ἂν οὗτος δὲν ἦναι παρὼν ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἢ ἀρνεῖται τὴν παραλαβὴν, τοιχοκολλουμένης αὐτόθι ἐπὶ παρουσίᾳ δύω μαρτύρων, οἵτινες συνυπογράφουν μετὰ τοῦ κλητῆρος τὴν περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως συντακτέαν ἔκθεσιν.

Ἄρθρ 10.

Ὁ κλητὴρ, ἀμέσως μετὰ τὴν δι' ἐγχειρίσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως ἐπίδοσιν, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὸ ἐπιδοτήριον εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις γνωρίσας ἐξ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐναγόμενος, κοινοποιεῖ ταύτην ὡσαύτως εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 διορισθέντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου πληρεξούσιόν του.

Ἄρθρ. 11.

Ἂν ἅπαντες οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσι καὶ πρὸ τῆς διορισθείσης δικασίμου, δύναται νὰ γενῇ ἀμέσως ἡ συζήτησις, ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ συγκαλεσθῇ τὸ δικαστήριον, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι δίκαι ἐμπρόθεσμοι.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ διάδικοι δύνανται καὶ ἄνευ τινὸς κλητεύσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅστις συγκαλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, καὶ δικάζεται ἡ ὑπόθεσις τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατόν.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἐναγόμενος δύναται, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθείσης προθεσμίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τῆς συζητήσεως, νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφον ἀπάντησιν.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ θέλων νὰ ἐξαιρέσῃ μέλος τι τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀποῤῥίψεως, ἐν τῇ πρώτῃ δικασίμῳ καὶ πρὶν ἔτι ἀρχίσῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας, ἢ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως προφορικὴν συζήτησιν, τὴν ἐξαίρεσιν. Λόγοι δὲ τῆς ἐξαιρέσεως εἶναι οἱ ἑξῆς·

1. Ἐὰν οἱ δικάσοντες ἔχουν ἰδιαίτερον συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως·

2. Ἐὰν ἦναι συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας·

3. Ἐὰν μετά τινος τῶν διαδίκων ἦναι συνδεδεμένοι μὲ στενὴν οἰκιακὴν ἢ συνδιαιτητικὴν σχέσιν, ἢ τοὐναντίον ἔχωσι μετὰ τοῦ ἐξαιροῦντος ἀποδεδειγμένην ἔχθραν.

Ἡ ἐξαίρεσις θέλει δικάζεσθαι, ἀπόντων τῶν ἐξαιρουμένων, ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτὰς καὶ τοὺς μὴ ἐξαιρουμένους δικαστὰς ἢ, ἂν ἐξαιρῶνται ὅλοι οἱ δικασταὶ, ἀπὸ μόνους τοὺς ἀναπληρωτάς.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ διάδικοι, ἂν ἔχωσι σκοπὸν νὰ κάμωσι χρῆσιν μαρτύρων, ὀφείλουν νὰ φροντίσωσι, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως, νὰ φέρωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν δικάσιμον. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς λόγους των τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν, καθ' ὅσον ὑπάρχουν λόγοι ἐλαττοῦντες τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν.

Ἄρθρ 16.

Κατὰ τὴν διὰ τῆς κλητεύσεως ἢ ἐκ συναινέσεως τῶν διαδίκων ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἄνευ δικηγόρων, ἢ διὰ πληρεξουσίου, μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καλεῖ αὐτοὺς κατ' ὄνομα καὶ σημειόνει εἰς τὰ πρακτικὰ, τίνες προσῆλθον, καὶ τίνες ὄχι.

Ἄρθρ. 17.

Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων, ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς τὴν ἀγωγὴν καὶ τ' ἄλλα τὰ τυχὸν παρακατατεθέντα ἔγγραφα· ἐξετάζονται ἐνόρκως οἱ προσαχθέντες μάρτυρες, πρῶτον οἱ τοῦ ἐνάγοντος, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ τοῦ ἐναγομένου, ἀνὰ εἷς, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν μὴ ἐξετασθέντων· μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπτύσσουν ἑκάτεροι οἱ διάδικοι τὰ μέσα τῆς οἰκείας ἕκαστος ὑπερασπίσεως, καὶ δίδουν ὅσας τὸ δικαστήριον ζητήσει παρ' αὐτῶν πληροφορίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἂν τις ἢ τινὲς τῶν διαδίκων ἀπελίποντο, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν αἱ ἐπιδόσεις ἐγένοντο τακτικῶς καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ἀπολιπόμενον ἢ τοὺς ἀπολιπομένους διαδίκους, καὶ, τούτων ἐν τάξει γενομένων, προχωρεῖ εἰς τὴν δίκην· εἰδεμὴ, ἀναβάλλει τὴν συνεδρίασιν, καὶ διατάσσει νέαν κλήτευσιν.

Ἄρθρ 19,

Τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις ἀνακριθῇ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς δύω προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένα, ἐὰν δὲν τὴν εὑρῇ ἱκανῶς σαφηνισμένην, ὀφείλει νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν προσαγωγὴν νέων ἀποδείξεων, ἂν τοῦτο ἦναι δυνατὸν, καὶ, ἂν αὗται δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶσιν αὐθημερὸν, ἀναβάλλει τὴν περαιτέρω συζήτησιν, οὐδέποτε ὅμως ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, εἰς ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἰς τοὺς διαδίκους.

Ἄρθρ. 20.

Περαιωθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον διασκέπτεται κατὰ μόνας καὶ ἀπαρτίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτοσήμου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ ἐξόδων, τότε, ἀναλόγως τοῦ ἐλλείματος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν προϊόντων ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κειμένων κτημάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δύνανται ἡ εἰσφορὰ αὕτη νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ μέτρον τῶν δύω τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐθνικοῦ φόρου.

Δὲν ἐξαιροῦνται τῆς εἰσφορᾶς ταύτης οἱ καλλιεργηταὶ τῶν Ἐθνικῶν, τῶν Μοναστηριακῶν, καὶ τῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κτημάτων. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὁ φόρος πρέπει νὰ λογίζηται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, ὅ ἐστι, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων, καὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, πληρωνομένου εἰς τὸ ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἐξαιροῦνται δὲ τὰ μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκαῖα.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθ. 6 ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐφαρμόζεται ἐνταυτῷ καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, κατὰ λόγον τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος. Ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου τῆς εἰσφορᾶς ταύτης, πρέπει νὰ θεωρῆται·

α) Ἐπὶ μὲν τῶν μεγάλων ζώων, οἷον βοῶν, ἵππων κτλ τριάκοντα λεπτὰ ἕκαστον·

β) Ἐπὶ δὲ τῶν μικρῶν, οἷον προβάτων καὶ αἰγῶν, ἑπτὰ λεπτὰ ἕκαστον.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐργατικὰ ζῶα καὶ τὰ θηλάζοντα νεογνά·

γ) Ἐπὶ τῶν μελισσίων, πέντε λεπτὰ ἕκαστον.

Ἄρθρ. 8.

Ὁσάκις δι' ἔλλειψιν θερινῶν ἢ χειμερινῶν νομῶν μεταφέρωνται τὰ ποίμνια ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον δῆμον τὸ ἔαρ ἢ τὸ φθινόπωρον, ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἥμισυ παρ' ἑκατέρου τῶν δύω δήμων, τῶν παρεχόντων τὰς νομάς. Διὰ πρόσκαιρον δὲ διαμονὴν τῶν ποιμνίων εἰς τὴν περιφέρειαν τινὸς δήμου, δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ παρ' αὐτοῦ κἀνὲν μέρος τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 6 καὶ 7 ἄμεσος εἰσφορὰ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθεῖσα μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ γίνεται ἔφεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ πίναξ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ δήμου πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ κατὰ τοὺς προεκδοθέντας τύπους καὶ καθ' ἕκαστον ἄρθρον ἀκριβῶς ὑπολελογισμένα τὰ πιθανὰ ποσὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰς διατεταγμένας, καὶ ἐνδεχομένας δαπάνας. Ὅθεν ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ μετοχετεύῃ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας φῶτά του χάριν εὐκολίας τῶν συζητήσεών του, κατὰ τὸ ἄρθ. 105 καὶ 106 τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπὸ τῆς ά. Μαρτίου 1838, κἀμμία εἴσπραξις ὁποιουδήποτε δημοτικοῦ φόρου οὔτε δαπάνη δημοτικὴ δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἐὰν ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ἐψηφισμένος καὶ ἐπικυρωμένος κατὰ τὴν τάξιν, ὥστε ἡ διαχείρισις νὰ γίνεται συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθ. 109 τοῦ περὶ Δήμων νόμου. Οἱ δὲ Διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παραμέλησιν τῶν τοιούτων παραβάσεων τῶν ῥητῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διαταγματος.

Διὰ τῆς διατάξεως ὅμως ταύτης δὲν ἐννοοῦνται συγχωρημέναι αἱ μέχρι τοῦδε τυχὸν παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 12.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰανουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῆς γῆς

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ εὑρισκομένη εἰς διάθεσιν τοῦ Δημοσίου, καὶ κειμένη εἰς τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοὺς Χίους δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γῆ, σύγκειται ἀπὸ 200 περίπου Βασιλικὰ στρέμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρκετὰ δι' ἐπέκεινα τῶν 500 οἰκιῶν·

Ἐπειδὴ ἡ ἀνήκουσα εἰς ἰδιοκτήτας γῆ, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 30 στρέμματα, δὲν αὐξάνει πολὺ τὸ ἐμβαδὸν τῆς Χιακῆς πόλεως, ἥτις, ἄνευ τῆς γῆς ταύτης, ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησομένων, καὶ ἂν ἀκόμη δείξωσι περισσοτέραν προθυμίαν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὑρισκόμενοι Χῖοι, καὶ ἐπειδὴ ἑπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τὰς γαίας των·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἀ. Ἀκυροῦμεν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουν.) 1836, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Χίων εἰς Πειραιὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἑπομένως τὸν ἀπὸ 20 Ὀκτωμβρ. (1 Νοεμβρίου) 1836, νόμον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Β'. Ὅλαι αἱ γαῖαι, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς Χιακῆς πόλεως, παραχωροῦνται εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Γ'. Ὅσοι ἰδιοκτῆται ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο γαῖας, ἀφ' οὗ ἀποδείξωσι τὴν νόμιμον κατοχὴν αὐτῶν, θέλουν τὰς διαθέσει ὅπως βούλωνται.

Δ'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν παρεχώρησαν ἤδη τὰς γαῖάς των, ἔλαβον ἀντ' αὐτῶν ἄλλας εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ νέοι τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ ἂν αὐταὶ αἱ πρώην γαῖαί των ἐπαραχωρήθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἄλλους, ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ὁρισμὸν, διότι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θεωρεῖται ἀποπερατωμένον.

Ε'. Ἐὰν ἐκ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν παρεχωρήθησαν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Χίους δυνάμει Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκίαι, ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ γίνῃ ἀμέσως εἰς τοὺς πρώην κτηματίας μὲ ἄλλας γαίας κειμένας εἰς ἀναλόγους θέσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 (15) Ἰανουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καθὼς καὶ ἐπιβάτας ὁποιουδήποτε ἔθνους μὲ τὰ πρὸς ἀτομικήν των χρῆσιν ἐνδύματα καὶ πράγματα, ὑποχρεουμένων ὅμως τῶν πλοιάρχων νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὅλους τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς τῶν λιμένων τούτων, ἀφορῶντας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν. Μολαταῦτα οἱ εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα ταῦτα ἐπιβάται, οἵτινες δὲν ἤθελον κρίνει εὔλογον ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν διαρκοῦντος τοῦ ἐλλιμενισμοῦ των, δὲν ἠμποροῦν ἐπὶ οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ συρθῶσιν ἔξω τοῦ πλοίου, μήτε ὑποβληθῶσιν εἰς καμμίαν ἐξέτασιν, οὐδὲ νὰ ὑποχρεωθῶσι να παρουσιάσωσι τὰ διαβατήριά των διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάζῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοταχυπλόων καὶ κατὰ τὰ ἑπομένως συμφωνηθησόμενα μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεών του, τὰς ἀνταποκρίσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς νήσου Μελίτης καὶ τὰς τῶν διαφόρων τούτων μερῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ διεύθυνσις τῶν Γαλλικῶν ταχυδρομείων θέλει μετακομίζει διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων ὅλας τὰς ἐμπεπιστευμένας αὐτοῖς ἀνταποκρίσεις εἰς ἐγκλείστους φακέλλους παρὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τ' ἀτμοταχύπλοα ταῦτα θέλουν ἐλλιμενίζεσθαι, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους, ἐπὶ πληρωμῇ 40 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου (44 λεπτῶν) διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος γραμμαῶν τριάκοντα.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ῥηθέντων ἀτμοταχυπλόων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐντὸς τῶν πλοίων τούτων ἐπιφορτισμένους ὑπαλλήλους τὴν φροντίδα τῶν φακέλλων, νὰ δέχωνται, ἐνῷ διαμένουν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κἀνὲν γράμμα, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλ. Ταχυδρομείων παραδιδομένων αὐτοῖς φακέλλων.

Τοῦ μέτρου τούτου ἐξαιροῦνται αἱ μεταλλαττόμεναι ἐπίσημοι ἀνταποκρίσεις μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῶν διπλωματικῶν, καὶ ἄλλων πρακτόρων, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεώς των.

Ἄρθρ. 12.

Πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα, εἴτε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, δύναται κατ' ἐκλογήν, 1 ν' ἀφίνῃ ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος, 2 νὰ προπληρώνῃ τὸ ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα, εἶναι ἐφαρμοστέος καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλλους τοὺς ἐμπεριέχοντας δείγματα πραγματειῶν.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν φάκελλοι, ἀποστελλόμενα ἐξ ἑνὸς Κράτους εἰς τὸ ἄλλο, πληρωμένα ἢ μὴ, θέλουν χαίρεσθαι τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωμάτων αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ διατάξεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

gent ainsi que des passagers, de quelque nation qu'ils puissent être, avec leurs hardes et effets personnels, sous la condition que les Capitaines se soumettront aux réglemens sanitaires et de Police de ces Ports, concernant l'entrée et la sortie des voyageurs. Toutefois les passagers admis sur ces paquebots, qui ne jugeraient pas è propos de descendre à terre pendant leur relâche dans les sus-dits ports, ne pourront, sous aucun prétexte être enlevés du bord ni assujettis à aucune perquisition, ni soumis à la formalité du visa de leurs passeports.

Article 9.

Le Couvernement Français prend l'engagement de faire transporter par les paquebot susmentionnés, et aux conditions qui seront ulterieuremement stipulées entre les offices de Poste respectifs, les correspondances du Royaume de Grèce pour les divers Etats d'Italie et de l'île de Malte, et de ces différens pays pour la Grèce.

Article. 10.

L'office des Postes de France transportera par la voie des paquebots Français les correspondances qui leur seront confiées en dépêches closes, par les bureaux de Poste établis dans les ports de la Grèce où ces paquebots doivent relâcher, pour des bureaux de Poste du-même Etat, moyennant le prix de quarante centimes par trente grammes, poids nets.

Article 11.

Il est défendu aux Capitaines des paquebots susmentionnés ainsi qu'aux agens chargés à bord du soin des dépêches, de recevoir pendant leur relâche dans les ports de la Grèce, aucune lettre en dehors des dépêches qui leur seront remises par les bureaux de l'office Grec, excepté toutefois les dépêches officielles que les Agens Français diplomatiques et autres auraient à échanger entr'eux ou avec leur Gouvernement.

Article 12.

Les personnes qui voudront adresser des lettres, soit de la France ou des possessions Françaises dans le nord de l'Afrique ainsi que des Stations du Levant, où la France entretient des bureaux de Postes pour le Royaume de Grèce soit du Royaume de Grèc pour la France et les possessions Françaises dans le nord de l' Afrique, ainsi que pour les stations du levant susmentionnés, auront le choix: 1. de laisser le port entier de ces correspondances à la charge des destinataires: 2. de payer le port d' avance jusqu' au lieu de destination.

Article 13.

Le mode d'affranchissement libre ou facultatif stipulé par l'article précédent en faveur des lettres ordinaires, sera applicable aux lettres et paquets renferment des échantillons de marchandises.

Article 14.

Les lettres et paquets d'échantillons de marchandises qui seront envoyés d'un pays pour l'autre, affranchis on non affranchis, jouiront des modérations de ports qui sont accordées à ces objets par les lois et reglemens des deux pays.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλῆρες δικαίωμα νὰ τὰ ἐξιδιασθῆ, ὡς ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἐν Λονδίνῳ συμφωνιας, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἔμελλον νὰ τὰ χάσωσι χωρὶς νὰ ἔχουν πολλάκις τὸν ἀποζημιώσαντα, ἀφ' ὅτου μάλιστα ὁ πληρεξούσιος τῆς Πόρτας διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἐγγυᾶτο πλέον εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὴν ἀποζημιωσιν τῶν τοιούτων ἀπαραδέκτων ἢ ἐπισφαλῶν ἀγορῶν. Ὅτε ἔπειτα ἡ ἐπιτροπὴ μεσεγγύασεν ὁσάκις εὗρε κτήματα ὀθωμανικὰ, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων ἀπαραδέκτων πωλήσεων, δὲν ἔλειψε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστάς νὰ ἔρχωνται πρὸς αὐτὴν νὰ θεωρῶσι τὸν κατάλογον τῶν μεσεγγυασθέντων κτημάτων, διὰ νὰ μὴ μένῃ εἰς βάρος των τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος κτήματος τεθὲν μεσέγγυον.

Μὲ ἄκραν της ἀπορίαν βλέπει, ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὄχι μόνον τοῦτο δὲν κάμνουσι, ἀλλὰ καί τινες ἀγοράζουσι κτήματα μὲ ἰδιαίτερον μόνον ἔγγραφον τοῦ πωλητοῦ, χωρὶς νὰ ζητῶσι παρ' αὐτοῦ τὴν συμφωνίαν νὰ τοῖς δοθῇ τουρκικὸν χοτζέτιον ἐν ᾧ τοὐλάχιστον, κατὰ τὸ ληφθὲν μέτρον μεταξὺ τῶν δύω ἐπιτροπῶν, ἀπαλλάττονται δι' αὐτοῦ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας δύνανται νὰ κάμωσι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἄλλοι συγκληρονόμοι τοῦ πωλητοῦ, ὅταν αὐτὸς πωλῇ κληρονομικόν τι κτῆμα· τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχουσιν ἐπίσης καὶ ὅσοι ἀγοράζουσιν ἀπὸ ἐπιτρόπους, τοὺς ὁποίους οἱ ἐντολεῖς των δύνανται πάντοτε νὰ ἀρνηθῶσιν ὡς τοιούτους, ὁσάκις δὲν ἔχουσιν οἱ ἀγορασταὶ τακτικὸν τουρκικὸν πωλητήριον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποδείξωσι νόμιμον τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαναλαμβάνουσα καὶ αὖθις εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὅσα διὰ τῶν προλαβουσῶν, προκηρύξεών της τοὺς εἰδοποίησε περὶ βουκαφίων μαχλουλίων καὶ μεσεγγυασμένων κτημάτων, κρίνει χρέος της, πρὸς μόνον τὸ συμφέρον αὐτῶν ἀποβλέπουσα νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ, ὅτι μέχρις οὗ ληφθῇ μέτρον περὶ πωλήσεως, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τουρκικῆς Κυβερνήσεως, νὰ μὴν ἀγοράζωσι Τουρκικὰ κτήματα μὲ μόνον Γραικικὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ νὰ ἀπαιτῶσιν παρὰ τῶν πωλητῶν τὴν ἔκδοσιν τῶν Τουρκικῶν πωλητηρίων, τὰ ὁποῖα μόνα δύνανται νὰ τοὺς ἀπαλλάξωσι ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων τῶν πωλητῶν, ἢ τῶν ἐντολέων αὐτῶν, ὅταν πωλοῦσι δι' ἐπιτροπῆς· ἄλλως δὲ δὲν μένει λόγος δικαιολογήματος εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, ἀλλ' ὅλον τὸ βάρος θέλει μένει εἰς αὐτοὺς, χωρὶς νὰ ἔχωσι πόθεν νὰ ἀποζημιωθῶσι, ἤδη μάλιστα ὅτε οἱ πωληταὶ ἔχουν πωλημένα τὰ πλειότερα σχεδὸν κτηματά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1832.

ΣΠ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Κ. ΜΑΝΟΣ.
Ι. ΜΗΣΣΙΟΣ.

ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Ὑ. Πόρτας.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ συνδιαλεχθεῖσα μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Πόρτας συνδιετέθη εἰς τὰ κατωτέρω.

Α. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θέλει ἔχει ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 21 Ἰουλίου τοῦ 1832 ἔτους, προσετέθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπ' αὐτῶν ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις.

Β'. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες εὑρίσκονται εἰς μερικὰς τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, ὅσοι θέλουν ν' ἀποδημήσουν, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ πωλήσωσι τὴν ἣν ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐξουσίας εἶχον ὑπὸ κτῆσιν καὶ χρῆσιν περιουσίαν των, τῆς περιουσίας αὐτῆς ἡ παρελθοῦσα καὶ μέλλουσα ἐκποίησις νὰ τρέχῃ προσαρμοζομένῳ τῷ ἐν πληρεστάτῃ ἐνεργείᾳ Σουλτανικῷ κανουναμέ·

Γ'. Τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ἐν τοῖς ταπουτεμεσσουκλερὶ εὑρισκόμενα καὶ ὡς παραρτήματα τῶν τσιφλικιῶν λογιζόμενα χειμάδια, ἐαρινὰ δάση καὶ ἄλλα, νὰ κρατῶνται καὶ νὰ ἦναι ὑπὸ χρῆσιν κατὰ τὸν τύπον ἐκεῖνον μὲ τὸν ὁποῖον ἦσαν ὑπὸ χρῆσιν τῶν ἐχόντων αὐτὰ ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας·

Δ'. Ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν σενετίων, ὁ ἐπίπροπος τῆς Πόρτας, συμφώνως μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴν, θέλουν ἔχει ὁδηγόν των τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κανουναμέ·

Ε. Ἐπειδὴ τὰ σενέτια τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν κτημάτων ἐχάθησαν ἐξ αἰτίας τῶν περιστατικῶν τοῦ πολέμου, καὶ πιθανὸν νὰ ἠκολούθησε τοῦτο καὶ εἰς ἄλλα μέρη, αἱ μαρτυρίαι ἀξιοτίμων ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θέλουν ἰσχύει πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς ἀληθείας. Ταῦτα ἐγκριθέντα κοινῇ γνώμῃ ἐγράφη ἐν τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
ΛΟΥΚΑΚΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Κ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ.
Δ. Γ. ΦΕΔΕΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῶν 5 ἄρθρων ἀφορώντων τὴν μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Υ. Πόρτας Σεκὶπ Ἐφέντη καὶ τῆς Ἑλλην. ἐπιτροπῆς συμβίβασιν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ ὑποβληθέντα Ἡμῖν μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς 2 (14) Ἀπριλίου Ε. Ε. πέντε ἄρθρα, ἀφορῶντα τὰς βάσεις τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ὑ. Πόρτας Σεκὶπ Ἐφέντη, ἐγκρίνονται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.
Ἡ Ἀντιβασιλεία
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΚΟΒΕΛΛ, ΕΪΔΕΚ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ αὐτῶν, ἤτοι μέχρι Πειραιῶς ἢ Σύρας συμφώνως μὲ τὰς διαταξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 διατάγματος.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων ἑκάστου εἴδους προερχομένων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικας ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ἀποβιβασμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς προσδιορίζεται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα στελλόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τ' ἀνάπαλιν δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελον ἐκπληρωθῇ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀπόφάσεις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεώς των, καὶ τῆς εἰς ἀμφότερα τὰ κράτη κυκλοφορίας των.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δείγματα πραγματειῶν Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ κράτη πρὸς τὰ ὁποῖα διὰ νὰ φθάσωσι πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν ἐπικράτειαν, θέλουν εἶσθαι προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ, ἤτοι μέχρι Πειραιῶς ἢ Σύρας κατὰ τὰ διατάγματα τῶν 12 (24) Ἰουνίου καὶ 10 (22) Αὐγούστου 1836.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δείγματα πραγματειῶν ξένης παραγωγῆς, καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ δικαίωμα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τό ὁποῖον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐτωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τελευταίας παρατάτεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς προικοδοτικοὺς καταλόγους τῶν ἐχόντων δικαίωμα προικοδοτήσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 18 (30) Μαΐου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διατάττομεν.

Ἡ κατὰ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. ἐκπνέουσα προθεσμία τῆς εἰς τοὺς προικοδοτικοὺς καταλόγους ἐγγραφῆς τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν ἀρχηγετῶν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν παρατείνεται διὰ τελευταίαν φορὰν μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1838.

Ἐλπίζομεν, ὅτι τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γένει πρόσφορος χρῆσις, διὰ νὰ συμπληρωθοῦν οἱ κατάλογοι· οἱ δὲ ὀκνήσαντες νὰ ἐγγραφῶσι θέλουν σπεύσει νὰ τὸ κάμουν τώρα, ἐπειδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ προικοδοτηθῇ, ἄνευ τῆς προμνησθείσης ἐγγραφῆς.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Μαΐου (2 Ἰουνίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ Ἡμέτερα δικαστήρια, ὀφείλουν νὰ ἐκτελῶσι τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου, καὶ θεωροῦντες ἀναγκαῖον, ν' ἀφαιρεθῶσιν ὅλα τὰ μὴ ἀναγκαῖα καὶ βραδύνοντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ῥηθέντος Νόμου προσκόμματα, ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οἱ ποινήτορες θέλουν συντάττει καὶ κατάλογον τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ κτημάτων, ὅταν καὶ δι' ὅσα ἐξ αὐτῶν ἤθελαν διαταχθῆ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιῶν. Εἰς δὲ τὴν σύνταξιν ταύτην τοῦ καταλόγου, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἀναλόγως τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 καὶ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου ὁ ἁρμόδιος ταμίας νομίσῃ κατάλληλον τὴν ἐκποίησιν ὅλης ἢ μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπευθύνεται δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ πρωτοδι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὁρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

β΄. 15 τοῖς 0]0 διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως.

γ΄. 2 Δεπ. τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Ε, ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κακασκευὴν οἴνου.

δ΄. 15 τοῖς 0]0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιδαμπέλων.

ε΄. 20 τοῖς 0]0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, σταφιδαμπέλους, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκκλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους, χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας, ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον διὰ τὰ ἐθνοϊδιόκτητα κτήματα (ἀμπέλους σταφιδαμπέλους, ὀπωροφόρα δένδρα, κτλ). καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνοϊδιοκτήτων ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἓν λεπτὸν τὴν ὀκᾶν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας, νεοφωτίστους φαλαγγίτας καὶ ἄλλους πολίτας, διὰ διαταγμάτων τῆς κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας, δὲν πληρώνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐκτὸς μόνον ἂν ὡρίσθη ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα. Ὡσαύτως δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας διὰ τὰς ἐθνικὰς γαίας ἢ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα ἐπροικοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν.

Ἄρθρ. 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι, καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, ἡ δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Ἂν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν αὕτη ἀμφισβήτησις συμβῇ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον τὸ κτῆμα ἰδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτήτης ὁριστικῶς.

Ὁσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ὁ προσδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημόσιον κατέστησεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 νόμου.

Ἂν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ῥηθέντος νόμου, ὁ ἀντιποιούμενος τὸ κτῆμα ἰδιώτης δὲν παρακατατίθετει μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιόχρεον ἔγγυητὴν, ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου καὶ μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Β΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ διαθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων προσόδου.

Ἄρθρ. 15.

Προσδιορίζονται δύο τρόποι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων·

ἀ. Ὁ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ

β΄. Ὁ τῆς εἰσπράξεως ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 16.

Καὶ ἡ μὲν ἐνοικίασις γίνεται διὰ δημοπρασίας, ἐνεργουμένης εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν (διοικήσεων ὑποδιοικήσεων) ἢ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις, ὅπου κριθῇ εὔλογον παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ διακηρυττομένης τῆς δημοπρασίας, καὶ ἀναφερομένου τοῦ τόπου, ὅπου αὕτη θέλει γενῇ εἰς ὅλους τοὺς δήμους, ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐνοικίασις γίνεται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ ὅρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Καὶ ἐὰν θέσις τις ἦναι ἀμφιβαλλομένη, ὅτι ἀνήκει εἰς τοῦτο ἢ εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, πρέπει νὰ γίνεται τούτου μνεία εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια· ὅτι δηλ. συμπεριλαμβάνεται αὕτη εἰς τὰ ὅρια τοῦ ἑνὸς χωρίου, καὶ ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ἄλλου.

Παρατηρητέον, ὅτι ἂν κάτοικός τις ἑνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων των, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ διαταχθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἑκάστης ἡμέρας, (καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ δημοπρασία) συντάσσονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ, καὶ καταστρώνονται, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χωρῇ καμία ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ πωλούμενον πρᾶγμα, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὁροθεσίαν τοῦ πωλουμένου χωρίου.

Κατὰ τοῦτο θεωρεῖται ὑπεύθυνος ὄχι μόνον ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐφορᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε αἱ προκύπτουσαι ζημίαι ἐκ τῶν σφαλερῶν σημειώσεων, πίπτουν εἰς βάρος τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ἄνευ βλάβης τινὸς τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 20.

Ἕκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους του, φέροντας πληρεξούσιον ἔγγραφον συνταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπηκόους Της ἐνυπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦναι αὗται, πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ἡ ποσότης γροσίων δύο ἑκατομμυρίων ἑκατὸν ἑξήντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ πεντακοσίων, γροσ, 2,164,500.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ πληρωμὴ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρῶτον διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γενῆ εἰς τας ἀκολούθους μηνιαίας δόσεις.

Γρ. 216,450 τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1837.
» 216,450 τὴν 15 Ὀκτωβρίου »
» 216,450 τὴν 15 Νοεμβρίου »
» 216,450 τὴν 15 Δεκεμβρίου »
» 216,450 τὴν 15 Ἰανουαρίου 1838.
» 216,450 τὴν 15 Φεβρουαρίου »
» 216,450 τὴν 15 Μαρτίου »
» 216,450 τὴν 15 Ἀπριλίου »
» 216,450 τὴν 15 Μαΐου »
» 216,450 τὴν 15 Ἰουνίου »

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα ἀπεκδύεται διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον δι' ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους Της πᾶν δικαίωμα ἐπὶ παντὸς κτήματος κειμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἢ ὑπὸ ὁποιανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ἤθελε παρρησιασθῇ τοιοῦτόν τι, καὶ δὲν ἠμπορεῖ τοῦ λοιποῦ νὰ παρουσιάσῃ κἀμμίαν ἀπαίτησιν, οὔτε νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὑπέρ τινος ὁποιουδήποτε, ὅστις ἤθελε προβάλει ἀπαίτησίν τινα τοιαύτην ὅσον ἐλαχίστη καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι.

Ἄρθρ. 4.

Τῆς παρούσης συμφωνίας ἐγένοντο δύο ὅμοια πρωτότυπα ὑπογεγραμμένα παρ' ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστον μέρος ἀνὰ ἓν: θέλει δὲ λάβει ἰσχὺν αὕτη, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὰς δύο Κυβερνήσεις καὶ ἀνταλλαχθῶσι τὰ ἐπικυρωμένα ἔγγραφα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους:

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ, ΙΣΜΑΗΛ ΚΟΥΔΣΗ.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωτέρω σύμβασιν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους παρὰ τῶν Κ.Κ. Ἰακώβου Ῥίζου, Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ Γ. Λασσάνη Γ. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, διορισθέντων ἐπὶ τούτῳ ἀμφοτέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων παρὰ τῆς Α. Μ. ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ Κ. Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντη ἀξιωματικοῦ τοῦ Διβανίου τῆς γ'. τάξεως, ἐπιτρόπου τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ ἀφορῶσαν τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κείμενα κτήματα, ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 (22) Σεπτεμβ. 1837 καὶ ὑπ' ἀρ. 24,573 Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν ὀνόματί Του τὴν εἰρημένην σύμβασιν, ἐγκρίνομεν ἑπομένως καὶ ἐπικυροῦμεν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν σύμβασιν αὐτὴν, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῇ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 11 τοῦ Σχεβὰλ 1253 (27 Δεκεμβρ. 1837 ε. π) ἐπικυρωθείσης παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψ. Πόρτας.

Εἰς ἔνδειξιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὰς παρούσας, σφραγίσαντες αὐτὰς μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) τοῦ 1838 ἔτους.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31. Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνταποκρίσεως ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἕκαστος ἀνταποκρινόμενος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπάρχοντα μέσα τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου μας καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέξῃ ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του ἓν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων, διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ γράμμα του.

2. Ἡ θέλησις αὐτὴ τοῦ ἀνταποκρινομένου πρέπει νὰ ἐξηγῆται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ γράμματος.

3. Τὸ παραλαμβάνον Ταχυδρομεῖον ὀφείλει νὰ διατιμᾷ ἕκαστον γράμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξηγεῖται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας νόμους, καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον του ἀναλόγως τῆς ἐκφρασθείσης θελήσεως τοῦ ἀνταποκρινομένου.

4. Ὁσάκις δὲν ἐξηγεῖται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, τὰ Ταχυδρομεῖά μας ὀφείλουν νὰ τὰ διατιμοῦν σύμφωνα μὲ τὰ ἐν ἰσχύϊ Διατάγματα, καὶ τὰ διευθύνουν διὰ τῆς καταλληλοτέρας ὁδοῦ.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 24 Φεβρουαρ. (8 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τινῶν κατ' ἔφεσιν ἐκκρεμῶν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γέννεσιν καὶ εἰσέτι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβ. (7 Ὀκτωβρ) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς προϊόντων εἰς Λακωνίαν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας Νόμου διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὸν ῥηθέντα νόμον, ἀνεξαιρέτως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξάγωνται, εἰμὴ διὰ τῶν τόπων τῶν ὁριζομένων παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀφ' οὗ ἐκπληρώθῃ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. προσδιοριζόμενον δικαίωμα.

Ὅστις τὰ ἐξάγει χωρὶς νὰ ἐπλήρωσε τὸ εἰρημένον δικαίωμα, παιδεύεται κατὰ τὴν διάταξιν τῶν τελωνείων ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830 μὲ τὴν πληρωμὴν ὀκταπλοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακεδαίμονος, ἢ τινος ἄλλης ἐπαρχίας, ὅσοι θέλουν νὰ μεταφέρουν τὰ προϊόντα των διὰ τῆς Λακωνίας εἰς Γύθειον, ἢ Ἁλμυρὸν, διὰ νὰ ἐξάγωνται ἀπ' ἐκεῖ διὰ θαλάσσης, ὀφείλουν νὰ περῶσι διὰ τριῶν μόνων δρόμων, διὰ τοῦ μεγάλου δρόμου τοῦ φέροντος ἀπὸ Σπάρτην εἰς Γύθειον, καὶ διαβαίνοντος τὸ Κακοσκάλι πλησίον τῆς Σελινίτζας, διὰ τοῦ ἀπ' Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον δρόμου, καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἁλμυρὸν, καὶ διαβαίνοντος ἀπὸ τὴν Βέργαν.

Ἄρθρ. 3.

Διορίζονται τρεῖς ἔφοροι, δύω κατὰ τὴν ἀνατολικὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύοντες ὁ μὲν ἐπὶ τῇ Κακῇ Σκάλᾳ πλησίον τῆς Σελινίτζας, ὁ δὲ εἰς Ἀρχοντικὸν, ὁ τρίτος κατὰ τὴν δυτικὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύων εἰς Βέργαν, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα θέλουν εἶναι·

ά. Νὰ ἐφορεύουν τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας, ὥστε νὰ μὴ γίνεται χωρὶς ἀποδεικτικοῦ τῆς κατὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου προηγηθείσης πληρωμῆς·

β'. Νὰ προμηθεύουν τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ εἰς τοὺς μετακομίζοντας προϊόντα ἀπό τε τὴν Μεσσηνίαν καὶ Λακεδαίμονα εἰς τὴν Λακωνίαν.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λαθρεμπορίου, θέλουν διαταχθῆ νὰ ἐπιτηρῶσι πρὸ πάντων χωροφύλακες εἰς τὰ μεταξὺ Λακωνίας καὶ τῶν πλησίων ἐπαρχιῶν σύνορα, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν Βέργαν, καὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τῆς Ἰάτρισσας ἡ Ῥάχη, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἀρχοντικοῦ ἢ τοῦ Κακοσκαλιοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ μετακομίζοντες προϊόντα εἰς τὴν Λακωνίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Μεσσήνιοι, ἢ κάτοικοι ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται μὲ τακτικὰ διαβατήρια παρὰ τῶν ἁρμοδίων δημάρχων, ὄπισθεν τῶν ὁποίων νὰ διαδηλοῦται ἐπισήμως ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ εἶδος τοῦ προϊόντος, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τοὺς ἐδρεύοντας ἐφόρους εἰς Κακὴν Σκάλαν, ἢ Ἀρχοντικὸν ἢ Βέργαν. Οἱ θέλοντες δὲ νὰ ἐξάζουν διὰ ξηρᾶς τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται διὰ τοῦτο μὲ ἔγγραφα ἀδείας παρὰ τῶν τελωνείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσαν, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου δικαίωμα. Εἰς αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἀδείας θέλει σημειωθῆ τὸ ποσὸν καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐξαχθησομένων προϊόντων δι' ὅσα ἐπλήρωσεν.

Ἄρθρ. 6.

Ὅσον ἀποβλέπει τὴν εἰς τὴν Λακωνίαν εἰσαγωγὴν, οἱ ἔφοροι θέλουν κρατεῖ τὰ παρουσιαζόμενα διαβατήρια, καὶ ἂν εὑρέθησαν αὐτὰ καὶ τὰ εἰς αὐτὰ περιεχόμενα ὀρθὰ καὶ ἀνελειπῆ, θέλουν δίδει ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικὰ, διαλαμβάνοντα ὡσαύτως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἤθελε φωραθῆ δηλοποιῶν ὡς προϊόντα τοῦ τόπου, προϊόντα, τὰ ὁποῖα νομίμως ἤθελον ἀποδειχθῆ τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὁριζομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 271 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τοὺς θέλοντας νὰ ἐξάγωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας, οἱ ἔφοροι πρέπει νὰ ἐξετάσουν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, τὸ ὁποῖον παρὰ τοῦ τελωνείου, ὅπου ἐπλήρωσε τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου ὁρισθὲν δικαίωμα, καὶ ἂν εὕρωσι τὸ εἰρημένον ἔγγραφον ὀρθὸν, θέλουν συγχωρήσει ἐλευθέραν ἐξαγωγήν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἁλμυροῦ θέλουν θεωρεῖ ἀνεξαιρέτως καὶ φορολογεῖ ὡς προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐφόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς διαβατήρια καὶ ἔγγραφα τῆς ἀδείας, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡσαύτως καὶ οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἁλμυροῦ ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικὰ τῶν ἐφόρων, καὶ ἀποστέλλουν αὐτὰ τακτικῶς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν λογαριασμῶν των.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μὲ τὴν τῶν Στρατιωτικῶν, διατάττεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα·

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρ. (8 Ὀκτωβρ.) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σύνης Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Σεπτεμβρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ,

---

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν καταλόγων τῆς προικοδοτήσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 Ἰουν. τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαλλάττομεν τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ κατάλογοι τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειαρχῶν δὲν ἐπεθεωρήθησαν εἰσέτι ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης, ἐπιβαλλομένης ἀπὸ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως τῶν 1835, καὶ διατάττομεν νὰ γίνεται αὕτη ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἑκάστου δήμου κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπιφυλάττομεν ὅμως εἰς ἕκαστον Ἕλληνα οἰκογενειάρχην τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του εἰς τὸν ἁρμόδιον διοικητὴν, καθὼς καὶ βαθμηδὸν εἰς τὰς λοιπὰς διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου διὰ τοῦτο προσδιωρισμένας ἀρχάς, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελε συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κατάλογον καὶ ἐξαιτίας τούτου δὲν ἤθελε λάβει τὸ πιστωτικὸν γραμμάτιόν του. Ἐὰν δὲ ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμά του, θέλει καταγράφεσθαι εἰς τὸν κατάλογον καὶ θέλει λαμβάνει οὗτος τὸ πιστωτικὸν γραμμάτιόν του μετὰ ταῦτα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρ. 9 τοῦ εἰρημένου Νόμου ὡρισμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδεκατώσεως τῶν προϊόντων τῆς διοικήσεως Λακωνίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν γενικὴν Ἀρχὴν, ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Κράτους ὀφείλουν ἐξίσου νὰ συντρέχουν εἰς τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς κοινωνίας ἀναπόφευκτα βάρη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν ἐξ αὐτῆς ὠφελημάτων. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἰδιαζούσας περιστάσεις τῆς Λακωνίας· ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ προϊόντα τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, τῶν συγκροτουσῶν τὴν σημερινὴν διοίκησιν τῆς Λακωνίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐνεργεῖται ἀποδεκάτωσις, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, θέλουν ὑποβληθῆ εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξάγονται εἰς δικαίωμα, λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν·

Α'. 1. Ἀπὸ τὰ βαλανίδια τὴν λεγομένην χαμάδαν ἀνὰ λεπτὰ 150 (λεπτὰ ἑκατὸν πεντήκοντα) τὸ καντάρι (ἴσον 1|9 τῆς χιλιάδος τῆς Μάνης)·

2. Τὸ ῥαβδιστὸν ἀνὰ λεπτὰ 100 (λεπτὰ ἑκατὸν) τὸ καντάρι·

3. Τὸ χονδρὸν ἀνὰ λεπτὰ 60 (λεπτὰ ἑξήκοντα) τὸ καντάρι·

Β'. Τὸ ἔλαιον ἀνὰ λεπτὰ 12 (λεπτὰ δώδεκα) ἑκάστην ὀκᾶν.

Γ'. Μετάξι ἀνὰ δραχ. 3 (δραχ. τρεῖς) ἡ ὀκᾶ·

Δ'. Πρινοκόκκι ἀνὰ δραχ. 2 (δραχμ. δύω) ἡ ὀκᾶ·

Ε'. Μέλι ἀνὰ λεπτὰ 6 (λεπτὰ ἓξ ἡ ὀκᾶ.

ς'. Κηρίον ἀνὰ λεπτὰ 70 (λεπτὰ ἑβδομήκοντα) ἡ ὀκᾶ.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ τελωνεῖα τῆς Λακωνίας, ὅπου θέλει λαμβάνεσθαι τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ δικαίωμα, εἶναι τ' ἀκόλουθα·

Τὸ Γύθειον, τὸ Λιμένι, αἱ Κιτριαὶ, ἡ Σκαρδαμοῦλα καὶ τὸ Ἀλμυρόν.

Ἡ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴ τῶν εἰρημένων προϊόντων συγχωρεῖται διὰ τὸ παρὸν, μόνον εἰς τὴν Βέργαν καὶ τὴν Κακὴν Σκάλαν, πλησίον τῆς Σελινίτζας, ἀφ' οὗ προηγουμένως πληρωθῇ τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα εἰς τὸ Γύθειον, ἢ εἰς τὸ Ἀλμυρὸν, καὶ ἀποδειχθῇ τοῦτο ἀνηκόντως.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθὲν δικαίωμα θέλει πληρώνεσθαι εἰς τὰ κατὰ τόπους τελωνεῖα ἂν ἐξάγωνται διὰ θαλάσσης συγχρόνως μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν τύπων ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς, γενομένης διακρίσεως εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δικαιώματος.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχήν της εἰς τὸ νὰ διακρίνωνται τὰ διὰ θαλάσσης ἐξαχθησόμενα προϊόντα τῆς Λακωνίας ὅσα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἀποδεκάτωσιν, ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἐξάγωνται δι' αὐτῶν τῶν προμνησθέντων λιμένων, καὶ θέλει λάβει ὁμοίως τ' ἀνήκοντα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην κατάχρησιν ὡς πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τῆς φορολογίας.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ περὶ τῆς λαθρεμπορίας διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου ἰσχύουν καὶ εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου προσδιοριζομένην φορολογίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Αριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἔργων τῶν ἀνακριτῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων Νόμου ἐπὶ ἕνα ἐνιαυτὸν περιοριζομένη διάρκεια τῶν ἔργων τῶν ἀνακριτῶν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἤδη διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος διωρισμένοι ἀνακριταὶ θέλουν διαμείνει τριετίαν ὡσαύτως, ἂν κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐλευσομένου ἔτους ὁ Βασιλεὺς δὲν διορίσῃ ἄλλους, κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ εἰρημένου ἄρθρου 118.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικογράφων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διάδικοι, οἱ παραγγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὸν παράγραφον 6. τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἢ ἄλλας οἱασδήποτε κοινοποιήσεις πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδομένων δικογράφων ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμήσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, δι' οὗ θέλουν σταλῇ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν ἀρχήν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιστρεπτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡταύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου δικογράφου· ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπεσούσης δὲ φιλονεικίας μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειόνει ἐπ' αὐτῶν τὸ νόμιμον τέλος ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογραφων τῶν πενήτων Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 11357, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

1. Τὸ ἄρθ. 1. τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀρ. 5756 Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἴσχυε μέχρι τούδε διὰ μόνην τὴν Σύραν, θέλει ἰσχύει εἰς τὸ ἑξῆς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχουν καταστήματα διαμετακομίσεως.

2. Ἡ παροῦσα ἀπόφασις ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

3. Εἰς ὅσα εἴδη εἶχον ἐναποτεθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως (ἐξαιρουμένης τῆς Σύρας), πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἐφαρμόζεται τὸ μέτρον τοῦτο.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν δικαιωμάτων ἀρχίζει, ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ τρέχουσα τριμηνία τῆς ἐναποθέσεως πασης πραγματείας.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κοντα ἐφετείου δικάζει, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποφασισθῇ κατὰ νόμον τὸ ἐξαιρέσιμον τῶν δύω ἐφετείων.

Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου πάγου εἶναι ἀμετάκλητοι, ἐξαιρουμένων τῶν εἰδικῶν μέσων, τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκλήρου ἡ ἐξαίρεσις, οὐδ' ἡ κατὰ μέρος ἐξαίρεσις τόσων δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς, νὰ μὴν εἰμπορῇ ν' ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιαῦται τυχὸν προβληθεῖσαι ἐξαιρέσεις θέλουν θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων Ἀρειοπαγιτῶν, ἐξαιρεθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινὲς, ὁ Ἄρειος πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδόλως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 49 §. 1 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 §. 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατασσομένων· καὶ ἂν αὗται ἐγκριθῶσι, προσκαλοῦνται οἱ ἐξαιροῦντες διαδικοι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὡρισμένα. Ἂν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλέον δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρεθωσιν, ἕνεκα τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου πάγου ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν γίνεται καὶ ὅταν, ἀφοῦ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαιρέσεις, μέλη τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν.

Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν κολοβοῦται διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεως τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρεθέντων.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου αἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως προσλαμβανόμενοι πάρεδροι ἢ ἄλλοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τῆς πολιτ. δικονομιας· ἀλλ' ἕκαστος διάδικος δύναται εἰς τοὺς οὕτω προσληφθέντας ἀναπληρωτικοὺς δικαστὰς νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως, καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐξαίρεσίν των ἂν ἦναι συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως.

Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν Ἀρειοπαγιτῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβουν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἂν, ἐγκριθεισῶν τῶν ἐξαιρέσεων, πρόκειται ἤδη νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κάμουν αἴτησιν περὶ ἐξαιρέσεως Ἀρειοπαγιτῶν, οἱ δὲ ἐξαιρούμενοι εἶναι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἐξαιρεθῶσι, τότε ἑκάτερος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρεθησομένων ἦναι ἄρτιος ἐὰν δὲ ἦναι περιττὸς ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἕνα περισσότερον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων ἢ ἀμφότεροι ὁμοῦ ἐξαιρέσωσι πλείονας τῶν δυναμένων κατὰ νόμον νὰ ἐξαιρεθῶσι δικαστῶν, ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον συγκείμενον ἐκ τῶν ἐξαιρεθέντων καὶ μὴ ἐξαιρεθέντων δικαστῶν ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑνὸς ἢ παρ' ἑκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαιρεθησομένων δικαστῶν, ἐν δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαιρέσεως νέα αἴτησις.

Ὁ παραμελήσας τὴν προθεσμίαν ταύτην διάδικος χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀντίδικόν του, ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν, καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχουσι δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρεθῶσι.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ, Α, ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ θέλων νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένας περιπτώσεις, ἀγωγὴν κακοδικείου, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεις, κατὰ δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ' ὅλου τοῦ δικαστηρίου, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 60 τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ θεραπείας διαταττόμενα δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομια εἰδικώτερον ὡρισμένα ἤθελεν εἶσθαι ἀναρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κακοδικείου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης, ἤτοι παρὰ τοῦ νομίζοντος ἑαυτὸν ἠδικημένον διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ὁκάκις δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητος, νὰ ἦναι τοὐλάχιστον βεβαιωμένοι.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἄνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίῳ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀκουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἤτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἁπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ὅμως περίπτωσιν, ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως περιεχούσης ὅλα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἔκθεσιν συνοπτικὴν ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ ἑτέρου τῶν Βασιλέων τὰ εἰς τὰ κατειργασμένα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβεβλημένα δικαιώματα ἤθελον ἐλαττωθῆ δι' ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, εἰ μὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δέν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσει εἰς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἢ, ἂν δέν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐμπορίας καὶ ὁποιωνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν ὑπόκεισθαι ἀμοιβαίως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα· ἀντὶ τούτου δὲ θέλουν ἀπολαμβάνει δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὰ πράγματά των, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις, ὡς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν ἰδιοκτησίαν των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρήσεως, διαθήκης, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως, συμμορφούμενοι ὅμως μὲ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ τόπου των. Δύνανται ἐπίσης νὰ μετακομίζωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν κατάστασίν των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ἕνεκα τούτου εἰς ὁποιονδήποτε ἔκτακτον δασμὸν ἢ τέλος.

Ἄρθρ. 10.

Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις πράκτωρ, ἑταιρία, ἢ συντεχνία, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς πράττοντες, δὲν θέλουν ἀπονέμει προτίμησίν τινα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων, προερχομένων ἐκ τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἐπικρατειαν τῆς ἄλλης λόγῳ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει τὸ πλοῖον καθότι αἱ συνομολογοῦσαι Δυνάμεις προέθεντο νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο καμμία διαφορὰ ἢ διάκρισις.

Ἄρθρ. 11.

Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῆ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν μεγίστη ἀντίληψις πρός τε τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα καὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν μετὰ ταῦτα ἤθελον διατεθῆ πρὸς κατανάλωσιν.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία, ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ

les Etats de l'une des deux dominations les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays viendraient à être diminuées à la suite d'un traité formel, sur l' assurance d' avantages commerciaux particuliers ou d'une diminution de droits, analogues; Dans ce cas l' autre gouvernement ne pourra demander le même diminution de droit, qu' en offrant les mêmes avantages, et il n'en jouira qu'a dater du momemt où il les aura assurés, et s'il ne pouvait en présenter de même étendue et qualité, qu' après en avoir donné d' équivalens; et dans tous les cas les deux gouvernemens devront conclure un arrangement particulier à cet égard.

Article 9.

En tout ce qui a rapport à la police des ports, au chargement ou déchargement des navires, à la surété des marchandises, objets de trafic, biens, et effets quelconques, les sujets des Hautes parties contractantes seront mutuellement soumis aux lois et réglemens de police locaux; par contre ils jouiront en leurs personnes et biens, dans tout l' étendue des territoires respectifs, des mêmes droits, privilèges faveurs, exemptions, qui sont ou seraient accordés aux nationaux. Ils pourront disposer librement de leur propriétés par vente, échange, donation, testament, ou toute autre manière, sans qu'il soit mis aucun obstacle ou empêchement, en se conformant néanmois aux lois et réglemens des pays respectifs.Ils pourront transférer comme bon leur semblera, leur fortune d'une des deux territoires dans l' autre, sans être assujetis à raison de cette translation à une taille ou taxe extraordinaires quelconque.

Article 10.

Il ne sera donné ni directement ni indirectement, ni par l'un des deux gouvernemens, ni par aucun agent, compagnie, ou corporation agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférance pour l' achat ou la vente de produits bruts ou manufacturés, provenant des possessions de l' une des deux Hautes Parties contractantes et importées dans le térritoire de l'autre à cause ou en considération de la nationalité du navire; l'intention des deux Hautes Parties contractantes étant qu' aucune difference ou distinction quelconque n'ai lieu à cet égard.

Article 11.

S' il arrive que quelque navire de guerre ou marchand grec ou Suédois et Norvégien fusse naufrages dans les ports ou sur les côtes des territoires respectifs le plus grand secour possible leur sera donné, tant pour la conservation des personnes et effets, que pour la sûreté, le soin et la remise des articles sauvés; et ceux-ci ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la sonsomation.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes conviennent de ne pas recevoir de pirates dans aucun des port, baies, ancrages de leurs Etats, et d' appliquer l' entière rigueur des lois contre toute personnes connues pour être pirates, et contre tous individus résidant dans leurs Etats, qui seraient convencus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appar-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27. Ἀπριλίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι κλεισθείσης τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1838 ε. ν. μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων συμβάσεως δια τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας ἥτις ἕπεται αὐτολεξεὶ ὡς ἀκολούθως·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ προσδιορίσωσιν τοὺς πρὸς τοῦτο ὅρους διὰ ῥητῆς συμβάσεως, διώρισαν ἐπ' αὐτῷ ἐπιτρόπους Των:

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κ Ἰωάννην Κωλέττην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, ἔκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῷ *Μεγαλειοτάτῳ βασιλεῖ τῶν Γάλλων*, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ὁ δὲ *Μεγαλειότατος βασιλεὺς τῶν Γάλλων* τὸν Κ. Ἰωσὴφ Ξαβιέρον Ἀντώνιον Κόντε, Ταξιάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τῆς Τιμῆς, Ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ της Πρωσσίας τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τοῦ Βελγικοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, μέλος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, Διευθυντὴν τῆς Γεν. Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ Πρόεδρον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Συμβουλίου.

Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα:

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τῶν διατηρουμένων παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀτμοταχυπλόων εἰς τὴν Μεσόγειον, θέλει γίνεσθαι, τοὐλάχιστον τρὶς τοῦ μηνὸς, ἀμοιβαία ἀνταλαγὴ ἀνταποκρίσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας τόσον διὰ τα γράμματα, δείγματα πραγματειῶν, ἐφημερίδας καὶ κάθε εἴδους ἔντυπα τῶν δύω Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν μερῶν ἐκείνων ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ καταστήματα, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἰδίας φύσεως καταγωγῆς ξένης, ἢ διευθυνόμενα εἰς ξένα Κράτη καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ἀκολούθων ταχυδρομικῶν γραφείων. ἤτοι

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος

1. Ἀθηνῶν.
2. Σύρας.

CONVENTION

Entre la Grèce et la France pour la transmission des correspondances.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appatiendra: que ayant été conclu le deux du mois de Janvier 1838 *n. s. entre Nous et Sa Majesté le Roi des Francais une convention pour la transmission des Correspondances entre la Grèce et la France, la quelle Convention est mot à mot ainsi conçue.*

Sa Majesté le Roi de la Grèce, et Sa Majesté le Roi des Français désirant régler l'échange des correspondances entre leurs Etats respectifs et en fixer les conditions par une Convention formelle, ont nommé pour leurs Commissaires à cet effet, savoir.

Sa Majesté le Roi de la Grèce, M. Jean Colettis, Conseiller d'Etat en service extraordinaire, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Français, Grand Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce et Grand Croix de l' Ordre Américain d' Isabella la Catholique.

Et Sa Majesté le Roi des Francais, M. Josephe Xaviere Antoine Conte, Commandeur de l'ordre Royal de la légion d' honneur et Chevalier de l' ordre de l'aigle Rouge de Prusse de seconde classe, et de l'ordre de Léopold de Belgique, Conseiller d'Etat en service Extraordinaire, membre de la chambre des Députés, directeur de l' administration générale et président du Conseil des postes.

Les quels, après avoir échangé leurs pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Il y aura, au moins trois fois par mois et au moyen des paquebots à Vapeur entretenus par le Gouvernement Français dans la Méditerranée, un échange de correspondances entre la Grèce et la France, tant pour les lettres, échantillons de marchandises, journaux et imprimés de doute espèce des deux pays, où la France entretient des établissemens de postes, que pour les objets de même nature originaires ou à destination des pays qui empruntent leur intermédiaire.

Article 2.

L' échange des correspondances ci dessus désignées aura lieu par les bureaux de poste suivants, savoir:

Du côté de la Grèce,

1. Athènes,
2. Syra,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25) τὸ κοφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ πρόσοδος τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου θέλει ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως κατ' ἐπαρχίας, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου. Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἄνω εἰρημένου Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων δύναται νὰ γενῆ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνοικίασιν, ἢ εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀδιαφόρως ἐντὸς τοῦ διαστήματος μεταξὺ τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῆς φορολογίας· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν θέλει γενῆ μετὰ τὰς 18 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου εὑρίσκονται αἱ κυψέλαι τῶν μελισσῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγινεν ἡ ἐνοικίασις.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς μίαν καὶ μόνην δόσιν τῇ 1 Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΛΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων διαφορῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρμοδιότης καὶ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων προκύπτουσαι διαφοραὶ, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προκυψασῶν, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ φορολογουμένων, μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφορὰ, θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ ἐπίτηδες συστηθησόμενα διοικητικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Τοιαῦτα διοικητικὰ δικαστήρια συστήνονται κατὰ πᾶσαν διοίκησιν καὶ ὑποδιοίκησιν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν διαφορὰς, καὶ σύγκεινται ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἀναφύεται ἡ διαφορὰ, ὅστις καὶ προεδρεύει, τὸν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης.

Τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως ἐκπληροῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διοικητικοῦ γραφείου, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν ἑδρεύοντα διοικητικὰ δικαστήρια, προσλαμβάνοντα ἀντὶ τοῦ δημάρχου ἕνα τῶν αὐτόθι ἑδρευόντων πρωτοδικῶν, σημειούμενον ἑκάστοτε, κατ' αἴτησιν τοῦ διοικητοῦ, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, δικάζουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ οἰκείου νομοῦ τὰς γινομένας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰς τὰς λοιπὰς διοικήσεις ἢ ὑποδιοικήσεις ἑδρευόντων διοικητικῶν δικαστηρίων· αἱ δὲ ἐφέσιμοι ἀποφάσεις τῶν εἰς τὰς τῶν νομῶν πρωτευούσας καθιδρυμένων ἐκκαλοῦνται πρὸς ἄλλα τοιαῦτα δικαστήρια, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετασχηματιζόμενα καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν·

Αἱ τοῦ ἐν Σύρῳ καὶ τοῦ ἐν Χαλκίδι, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις·

Αἱ τοῦ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ·

Αἱ τοῦ ἐν Λαμίᾳ, εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι·

Αἱ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, εἰς τὸ ἐν Πάτραις·

Αἱ τοῦ ἐν Πάτραις, ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει·

Αἱ τοῦ ἐν Καλάμαις, εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ·

Αἱ τοῦ ἐν Τριπόλει, εἰς τὸ ἐν Καλάμαις.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ κατ' ἀναιρετίμων ἀποφάσεων περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεις, δικάζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 5.

Ἐν περιπτώσει κωλύσεως, ἢ ἐξαιρέσεως ἀναπληροῦσι τὸν μὲν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, εἰρηνοδίκην καὶ δήμαρχον οἱ κατὰ τὰ κύρια καθήκοντά των νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ, τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἑπόμενος αὐτοῦ πρωτοδίκης, ἢ, ἂν αὐτὸς ἦναι τελευταῖος, ὁ ἀμέσως προηγούμενος. Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀμμίαν ἐξαίρεσιν· τὰ δὲ ἔργα τοῦ προέδρου, κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου τοῦ διοικητοῦ, ἐκπληροῖ ὁ πρωτοδίκης, εἰς δὲ τὸς μὴ πρωτευούσας τῶν νομῶν, κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ ὁ εἰρηνοδίκης· καὶ τούτου δὲ κωλυομένου, ὁ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ ἀναπληρωτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Πρωτοδίκου δίκης.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ θέλων νὰ ἐναγάγῃ τινὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ἢ παρὰ πληρεξουσίου διωρισμένου κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 93 καὶ 94 τῆς πολιτ. δικονομίας ὡρισμένα, διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐναγομένου, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν αἴτησιν ἀκριβῶς ὡρισμένην καὶ ἐκτιμημένην εἰς χρήματα, καὶ, ἂν ὁ ἐνάγων δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τῶν προσθέτων προξενικῶν ὁδηγιῶν συστηθεῖσα διαίρεσις διατηρεῖται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἡμέτερα ὑποπροξενεῖα Ζακύνθου καὶ Κεφαληνίας.

Ἄρθρον 2.

Αἱ λοιπαὶ μὴ συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀνωτέρω προξενείων νῆσοι καὶ τεθειμέναι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 τῶν ὁδηγιῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ Ἡμετέρου Γεν. εἰς Κέρκυραν προξένου διεύθυνσιν, θέλουν ὑπάγεσθαι, ἐφ' ὅσον μένει κενὴ ἡ θέσις αὕτη τοῦ γενικοῦ προξενείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 (14) Δεκεμβρίου, ὑπ' ἀριθ. 25877 Ἡμετέρου Διατάγματος προσωρινῶς συστηθέντος ὑποπροξενείου Κερκύρας.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀκολουθούντων τὴν διετῆ σειρὰν τῆς χειρουργίας καὶ ἰατρικῆς φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ.τ.λ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 31 Μαρτίου πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐγκρίνομεν ὥστε οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅσοι κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 9 (21) Ἰανουαρίου Διάταγμα θέλουσιν ἀκολουθήσει κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον, διετῆ χειρουργίας καὶ ἰατρικῆς σειρὰν, μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀσκηθέντες εἰς διάστημα ἑξαμηνίας ἐντὸς δημοσίου νοσοκομείου, νὰ δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον ὡς δόκιμοι ἰατροὶ, προβιβαζόμενοι μετὰ ταῦτα κατὰ λόγον τοῦ ζήλου καὶ τῆς προόδου των, πάντοτε μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν.

Ἂν καὶ οἱ ῥηθέντες ἰατροὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν πρακτικήν των εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους ὅπου ὑπάρχουσιν ἰατροὶ ἐφωδιασμένοι μὲ διπλώματα, ἀφ' οὗ ὅμως καταστασθῶσιν εἰς μέρη στερημένα τοιούτων ἰατρῶν συγχωρεῖται νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐκεῖ τὴν ἐξάσκησιν τῆς τέχνης των, καὶ ἂν ἤθελε ἐλθῇ μετὰ ταῦτα ἰατρὸς φέρων δίπλωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΑΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διετοῦς σειρᾶς ἰατρικῶν μαθημάτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας Γραμματείας ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, θεωροῦντες ἐφ' ἑνὸς μὲν τὴν μεγάλην ἀνάγκην ἰατροῦ παντοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν πόλεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ πολυέξοδον καὶ πολυχρόνιον τῆς τακτικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον σπουδῆς τῆς ἰατρικῆς, συγχωροῦμεν νὰ σπουδάσωσιν αὐτὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον τοῦ Πανεπιστημίου σχολεῖον, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν καὶ ἐφωδιασμένων μὲ προκαταρκτικὰς γνώσεις μαθητῶν, καὶ οἱ γνωρίζοντες μόνον ἱκανῶς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, τῆς ἀριθμητικῆς δὲ τὰ ἀναγκαιότερα. Τῶν τοιούτων τὰ μαθήματα θέλουσι τελειώσει ἐντὸς δύο ἐτῶν ὡς ἀκολούθως·

Α'. Ἐξαμηνία.	Γ'. Ἐξαμηνία,
Φυσική.	Νοσολογία καὶ κλινική.
Χημεία.	Χειρουργία.
Ἀνατομία.	Μαιευτικὴ
	Ἰατροδικαστική
Β'. Ἐξαμηνία.	**Δ'. Ἐξαμηνία.**
Φυσιολογία.	Νοσολογία καὶ κλινική.
Παθολ. γεν. καὶ θεραπευτική.	Χειρουργία καὶ κλινική.
Ἰατρικὴ ὕλη.	Χειρουργία ἐγχειρηματική.
	Ὑγιεινὴ δημόσιος καὶ μερική.

Αὕτη ἡ δύω ἐτῶν παράδοσις θέλει εἶναι μόνον προσωρινὴ, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύω ἐτῶν, ἂν ἀναπόφευκτος ἀνάγκη δὲν ἀπαιτήσῃ δευτέραν ἀκόμη παράδοσιν.

Οἱ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο πεπαιδευμένοι ἰατροὶ (χειρουργοὶ) συγχωροῦνται τὴν ἐξάσκησιν τῆς τέχνης των μόνον εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουσι μὲ τακτικὰ προλυτῶν (δοκτόρων) διπλώματα ἐφωδιασμένοι ἰατροί.

Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ἡ τακτικὴ τῆς ἰατρικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον παράδοσις δὲν πρέπει νὰ διακοπῇ. Ὅθεν εἶναι ἀνάγκη νὰ γενῇ ἁρμοδία διανομὴ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν ὡρῶν.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν γραμματείαν ἡ διὰ τῆς Πρυτανείας ἐκπλήρωσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουνίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΑΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως φαρμακολογικῆς καθέδρας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ συμπληρώσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Πανεπιστήμιον τὰ μαθήματα τῆς ἰατρικῆς διδασκαλίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τὰ ἀκόλουθα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φαρῶν, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα επιβάλλωνται καὶ εἰς τοὺς ἐγχωρίους εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἔνθα ἤθελον προσορμισθῆ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ τοὺς ἐπισκέπτωνται, νὰ μένουν ἐντὸς τῶν πλοίων καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, διὰ νὰ προληφθῆ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 4.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελον ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους, καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβεννύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν εἶναι φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιαζηται εἰς τὸ τελωνειον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον· δεν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἴδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μολαταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ἔνθα ἠνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, ἢ ἀπεβιβάσθη ἓν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος, ἢ βάρη τοιαῦτα δεν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδιά τινα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ Πρόξενοι, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυησομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν ἢ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι ἤθελον ἐπικαλεσθῆ τὴν μεσολάβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δε, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαιώματος τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὰ λοιπὰ μέσα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ τοῖς χορηγήσῃ ὁ νόμος τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους τούτους νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν

tien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les Nationaux dans les mêmes cas. Bien entendu cependant qu'ils se conformeront toujour aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter de rester à bord et et de prendre telles précautions qui pourraient être nécessaires pour prévenir toute commerce illicite pendant que les batimens resteront dans l' enceinte de leur jurisdiction.

Article 4.

Ils est aussi convenu que les bâtimens de l' une des Hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l' autre, pourront se borner à ne décharger qu' une partie de leur cargaison selon que le capitaine ou propriétaires le desirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec la reste, sans payer de droits, impôts, ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui serra marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumeration des effets dont le bâtiment était chargé, lequel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura adordé. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison, que le bâtiment remportera et avec la quelle il bourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise en payant les droits qui y sont applicables ou bien ils pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impots ou charges quelconques, qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premiers port où ils rompraient le chargement ou en déchangeraient une partie, mais qu' aucuns droits, impôts ou charges pareilles ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays, où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Article 5.

Les Consuls de quelque classe qu'ils soient, auront le droit comme tels de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'élever entre les capitaines et les équipages des bâtimens de la Nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du Capitaine ne troublât l'ordre ou la tranquillité du pays ou que les dits Consuls ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leurs décisions.

Bien entendu que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont à leur retour, aux autres moyens que peut leur procurer la loi de leur patrie.

Article 6.

Les dits Gonsuls sont autorisés à réquerir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αὐγούστου) 1833, μετὰ τὴν ἤδη διαταττομένην διάλυσιν ἑνὸς λόχου τεχνιτῶν, θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἑξῆς·

1 Διευθυντοῦ, ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ (ταγματάρχου ἢ ἐξαιρετικῶς ἀντισυνταγματάρχου),
1 Προϊσταμένου τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐργοστασίου καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ (νιτροκαθαρτηρίου πυριτοδομύλου) λοχαγοῦ 1. κλάσεως,
1 Ἀρχειοφύλακος, λοχαγοῦ 2. κλάσεως ἢ ὑπολοχαγοῦ,
1 Ἀρχιαποθηκοφύλακος, λοχαγοῦ 2 κλάσεως,
1 Ἀποθηκοφύλακος, ὑπολοχαγοῦ,
3 Ἀποθηκοφυλάκων, ἀνθυπολοχαγῶν,
1 Ἀξιωματικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν καταστημάτων, ἀνθυπολοχαγοῦ,
2 Οἰκονόμου, ἐπικαταλυματίου 2. κλάσεως,
1 Ταμίου, ὑποκαταλυματίου,
2 Ἀρχιπυροτεχνιτῶν, ἀνθυπασπιστῶν ἢ ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ,
1 Πολεμοφοδοποιοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ,
2 Λογιστῶν 2. κλάσεως,
5 Ὑποαποθηκοφυλάκων, ἐπιλοχιῶν,
1 Ἐπιστάτου τοῦ Νιτροκαθαρτηρίου, ἐπιλοχίου,
12 Ὑπηρετῶν τοῦ ὑλικοῦ ἐξ ὧν
4 Μὲ βαθμὸν ὑπαξιωματικῶν,
8 Μὲ βαθμὸν πυροτεχνιτῶν.

§. 2

Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα στοιχ. Α. ἐνδιαλαμβάνεται ἡ κατάταξις καὶ χρῆσις τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοὺς ἀπαιτουμένους διὰ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ἐφορίαν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὁπλοστασίων, ἐργοστασίων, καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρ. *II.*

Σχηματισμὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

§. 3.

Ἀντὶ τῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς 13 (25) Ἰανουαρίου 1836 ὑπαρχόντων δύο λόχων τεχνιτῶν, εἰς τὸ ἑξῆς θέλει ὑπάρχει εἷς μόνος.

§. 4.

Ὁ λόχος οὗτος τῶν τεχνιτῶν σύγκειται ἐξ
1 Λοχαγοῦ 1. κλάσεως,
1 Ὑπολοχαγοῦ,
2 Ἀνθυπολοχαγῶν,

Ὅλον 4 ἀξιωματικῶν,
1 Λογιστοῦ 2. κλάσεως,
5 Ἐπιλοχιῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν,
1 Ἐπιλοχίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν,
8 Λοχιῶν,
12 Δεκανέων,
1 Σκλπιστοῦ 1. κλάσεως,
1 Σκλπιστοῦ 2. »
50 Τεχνιτῶν 1. »
50 Τεχνιτῶν 2. »
30 Μαθητευομένων. »

Ὅλον 159 ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν,
Ὁλικὸν 163 ἀνδρῶν.

§. 5.

Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα στοιχ. Β΄. ἐμπεριέχεται ἡ ἀναλογία τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἡ διαμοίρασις τῶν ἐργοστασίων.

Ἀκροτελεύτιον Ἄρθρον.

§. 6.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχέσεων ὑπηρεσίας καὶ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 12 (24) Ἰουλίου ἀριθ. 12218 καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 §. 9 καὶ 10 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. περὶ τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς, διὰ νὰ ὁρισθῶσι θετικῶς τὰ περὶ σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ ἁρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. *I.*

Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ σχηματίζει·

α. Τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων καὶ ὡς τοιαύτη ἀναφέρεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν δι' ἅπαντα τὰ ἀποβλέποντα τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ σώματος τούτου, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα νὰ ἀποφασίσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ της.

β. Σχηματίζει πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν ἓν ἰδιαίτερον τμῆμα ἐπιφορτισμένον τὴν εἰσήγησιν ἁπάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ἀντικειμένων, τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὸν τίτλον,

« *Τμῆμα τοῦ μηχανικοῦ* »

ἀντὶ τοῦ δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 11 (23) Ἰουνίου 1836 σχηματισθέντος τμήματος τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. *II.*

Κατὰ συνέπειαν τοῦ χωρισμοῦ τούτου τῶν χρεῶν οἱ διευθυνταὶ τοῦ μηχανικοῦ ἀναφέρονται·

Πρὸς μὲν τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ περὶ ἁπάντων τῶν ἀποβλεπόντων τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπ' αὐτὰς ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαλλήλων, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίας.

Πρὸς δὲ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν περὶ ἁπάντων τῶν ἀντικειμένων ὅσα ἀποβλέπουν τὰς ἐργασίας καὶ οἰκοδομάς, τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι.

Ὁ λόχος τῶν σκαπανέων ἀποτείνεται δι' ὅλας του τὰς ὑποθέσεις πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ πρὸς τὴν ὁποίαν θέλει εὑρίσκεσθαι εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὡς ἡ διαλυθεῖσα διλοχία τῶν σκαπανέων.

Ἄρθρ. *III.*

Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ὡς διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ σώματος φροντίζει·

α. Περὶ τῆς μισθοδοτροφοδοσίας καὶ περὶ τῶν λοιπῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου (4 Φεβρουαρίου) ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτασιαστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

En foi de quoi nous avons signé le présent acte de ratifications et y avons fait apposer le sceaux de notre Royaume.

Donné à Athènes, le vingt trois du mois de Janvier (quatre Février) de l' an de grâce mil huit cent trent huit et de Notre Règne le sixième.

O T H O N.

A. PAIKOS.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20. Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνοικισμοῦ Ὑδραίων εἰς Πειραιᾶ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐγκρίνοντες ἤδη τὸ συνταχθὲν σχέδιον διὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦ παρὰ τῷ λιμένι καὶ πρὸς τὸ Τελωνεῖον δυτικομεσημβρινῶς κειμένου μέρους τοῦ Πειραιῶς· λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4775 πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1

Οἱ εἰς Πειραιᾶ ἀποκαταστηθησόμενοι Ὑδραῖοι, θέλουν συσσωματωθῆ μὲ τὸν ἤδη ἐκεῖ σχηματισθέντα δῆμον, ὠφελούμενοι ἀπὸ ὅλα τὰ ὀρέλη, καὶ ὑποχρεούμενοι εἰς ὅλα τὰ βάρη τοῦ δήμου τούτου ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται.

Ἄρθρ. 2.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των θέλουν τοῖς χορηγηθῆ αἱ εἰς τὰ 48 παραλληλόγραμμα τοῦ ἐγριθέντος σχεδίου, συμπεριλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι· θέλουν δὲ διαιρεθῆ αἱ γαῖαι αὗται εἰς γήπεδα, ὧν τὸ ἐλάχιστον θέλει ἔχει ἔκτασιν 112 1|2 □ Βασιλ. πηχῶν. ἢ 200 □ πηχῶν Ἀττικῶν, καὶ τὸ μέγιστον 337 1|2 □ Β. π. ἢ 600 □ Ἀττικῶν.

Ἂν τυχὸν αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐπαρκέσουν διὰ τὸν οἰκισμὸν ὅλων τῶν ἀποίκων, ἐμπορεῖ νὰ ἐκτανθῆ τὸ σχέδιον πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, διὰ προσθήκης νέων παραλληλογράμμων ὁμοίων μὲ τὰ σχεδιασθέντα ἤδη.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων τούτων θέλει γένει εἰς τοὺς συνοικισθησομένους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου τῆς Ποοικοδοτήσεως, μὴ λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν τοῦ ἄρθρ. 10, διότι δὲν θέλει γίνῃ συναγωνισμός.

Ἄρθρ. 4

Δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν Βασ. πῆχυν θέλουν πληρώσει οἱ συνοικισθησόμενοι δραχμὴν μίαν· ἡ διὰ τὰς ὁδοὺς ὅμως καὶ πλατείας γῆ θέλει τῆς παραχωρηθῆ δωρεὰν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 27, στοιχ. Ζ, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Τὰ συναχθησόμενα χρήματα ἐκ τῶν μοναστηριακῶν οἰκοπέδων θέλουν παραδοθῆ ἐπίσης εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 5

Ἡ παραχώρησις τῶν γηπέδων θέλει ἐνεργηθῆ διὰ κληρώσεως, ἕκαστος δὲ ἄποικος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸ γήπεδόν του κατὰ τὴν ταξιν τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τοῦ κλήρου του.

Ἄρθρ. 6.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τινὰ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ οἰκόπεδόν του πρὶν ἡ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκίας ἢ ἀποθήκας. Συγχωρεῖται ὅμως ἡ ἀλλαγὴ μὲ ἄλλο γήπεδον, ὅταν ἀμοιβαίως συμφωνήσουν μεταξύ των οἱ συναλλαττόμενοι. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίστασιν χρεωστοῦν νὰ προειδοποιοῦν τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διὰ νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ κτηματολόγιον τὴν ἀλλαγὴν ταύτην.

Ἄρθρ. 7.

Ἕκαστος ἄποικος χρεωστεῖ ν' ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν του ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 γενησομένης πληρώσεως, καὶ ἐντὸς ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν νὰ τὴν τελειοποιήσῃ.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν χορηγεῖται, εἰμὴ παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ πρότασιν τοῦ Ἐπιτρόπου της.

Ἄρθρ. 8.

Ὅσαι ἐκποιήσεις γίνουν ἐναντίον τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρ. 6 εἰσὶν ἄκυροι, καὶ τὸ γήπεδον δημεύεται. Ὅσα δὲ γήπεδα μείνωσιν ἀνοικοδόμητα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δοθείσης ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 7 προθεσμίας, θέλουν μεταβαίνει εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα, διὰ νὰ διαθέτωνται πρὸς ὄρελος ἄλλων ἀποίκων ἱκανωτέρων νὰ οἰκοδομήσουν.

Ἄρθρ. 9

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 (31) Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τηθῆ παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ παρὰ τῶν τακτικῶς διωρισμένων ἐπιτρόπων των, ἢ παρὰ τῶν ἀμοιβαίων προξένων ἐνεργούντων ἐντὸς τοῦ τμήματος ὅπου ἤθελε συμβῆ τὸ ναυάγιον, ἐὰν ἡ ζήτησίς των γίνῃ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὁριζομένων παρὰ τῶν νόμων τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ κράτη τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὁ δὲ πρόξενος, ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν θέλει ὑποβληθῆ εἰς ἄλλην πληρωμὴν διὰ τὰς δαπάνας τὰς γενομένας πρὸς συντήρησιν τῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἕνεκα τῆς ναυαγιαιρέσεως, εἰμὴ εἰς ἣν ἤθελεν ὑποβληθῆ εἰς παρομοίαν περίστασιν ἓν ἐθνικὸν πλοῖον, τὰ δὲ διασωθέντα τοῦ ναυαγίου ἀντικείμενα ταῦτα καὶ αἱ πραγματεῖαι δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν πρόκηται νὰ καταναλωθῶσιν ἐντὸς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Βρετανικὴ Μεγαλειότης συνεφώνησαν, ὅτι ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅπου οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἤθελον κριθῆ ἀναγκαῖοι, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τοῦ ἑτέρου Κράτους. Συμφωνεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι εἰς τοὺς Προξένους τούτους, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσιν, θέλουν ἀπονέμεσθαι εἰς τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, τὰ ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

Ἄρθρ. 9

Ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συγκατίθεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τὰς ὠφελείας καὶ προνόμια, καθόσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων γινόμενον ἐμπόριον μὲ τοὺς κατὰ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας τόπους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν Α. Βρεταννικὴν Μεγαλειότητα, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν, ἢ δύνανται ν' ἀπολαύσουν δυνάμει συνθήκης τινὸς, ἢ πράξεως τῆς Βουλῆς, οἱ ὑπήκοοι, ἢ πολῖται τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐνοεῖτοι ἐν τούτοις, ὅτι οἱ νόμοι, κανόνες, διατάξεις καὶ περιορισμοὶ, οἵτινες ἐφαρμόζονται ἤδη, ἢ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἑτέρου ξένου κράτους ἀπολαύοντος τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια διὰ τὸ μετὰ τῶν εἰρημένων τόπων ἐμπόριόν του, θέλουν εἶσθαι ἐπίσης ἐφαρμοστέαι καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἔχει εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἀπαραλλάκτως, ὡς οἱ ἐγχώριοι, (ὁμοεθνεῖς) πλήρη ἐλευθερίαν νὰ διευθύνουν αὐτοὶ μόνοι τὰς ἰδίας ὑποθέσεις των, ἢ νὰ ἐμπιστεύωνται τὴν διεύθυνσίν των εἰς πάντα ἄλλον τὸν ὁποῖον ἤθελον εὐχαριστηθῆ νὰ διορίσωσιν ὡς μεσίτην, ἐπίτροπον ἢ διερμηνέα.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δὲν θέλουν ὑποβληθῆ εἰς περιορισμὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκειμένων τῶν μελλόντων νὰ ἐνεργήσωσιν κατὰ τὰς ῥηθείσας ἰδιότητας, καὶ δὲν θέλουν ὑποχρεωθῆ νὰ δώσωσι μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν τινὰ εἰς ἄτομον, τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελον εὐαρεστηθῆ νὰ μεταχειρισθῶσι. Πλήρης ἐλευθερία θέλει ἐπίσης παραχωρηθῆ εἰς πᾶσαν περίστασιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ εἰς τὸν πωλητὴν νὰ κλείσουν συμφωνίαν καὶ νὰ προσδιορίσωσι ματαξύτων, ὡς ἤθελον κρίνει κατάλληλον, τὴν τιμὴν πάσης πραγματείας, ἢ παντὸς ἀντικειμένου ἐμπορίας, εἰσαγομένων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἢ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τούτου, τηροῦντες ὅμως τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ κράτος νόμους καὶ τὰ ἔθιμα.

Τα αὐτὰ προνόμια θέλουν παραχωρηθῆ κατὰ τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἄρθρ. 11

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων. τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορικῶν εἰδῶν, ἄλλων ἀντικειμένων καὶ πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι ἑκάστης τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ὑπόκεισθαι ἐπιχωρίως ἄνευ διαφορᾶς, ἢ διακρίσεως, εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τῆς ἑτέρας, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπαγομένων τόπων δι' ἐαυτοὺς, καὶ διὰ τῆς ἰδιοκτησίας των, πλήρη καὶ τελείαν ἐλευθερίαν, θέλουν ἔχει ἐλευθέραν καὶ εὔκολον εἴσοδον εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς καταδίωξιν καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων· θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς δικηγόρους, τοὺς πληρεξουσίους ἢ τοὺς ἐπιτρόπους ὁποιονδήποτε ὄνομα καὶ ἂν φέρουν οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἤθελον κρίνει καταλληλοτέρους εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι καὶ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντά των, συμμορφούμενοι ὅμως κατὰ ταῦτα μὲ τὰς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ὑποχρεώσεις. Θέλουν ἀπολαύει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὰ αὐτὰ προνόμια, δικαιώματα καὶ ἀτελείας, ὁποῖα καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, καὶ δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας εἰς κἀνὲν ἄλλο δικαίωμα ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑποβάλλονται καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ πᾶσαν ἀπογραφὴν διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Οὐδὲν βίαιον δάνειον ἐπιβληθήσεται αὐτοῖς, αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλα βάρη, ἀπαιτήσεις, ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ὅσα καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἰθαγενῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ. Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, συμφωνοῦν, ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῆς μιᾶς τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ἀπολαύει ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἄλλην, ὅλας τὰς ὠφελείας ἐντελοῦς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ὁποίαν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη νόμοι χορηγοῦσιν εἰς τοὺς πρεσβεύοντας ὁποιανδήποτε θρησκευτικὴν δοξασίαν.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ, τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος καὶ οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος θέλουν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαθέτουν ἁπάσας τὰς ἰδιοκτησίας των ὅπως δήποτε καὶ ἂν ἤθελον αὐταὶ ἀποκαλεῖσθαι διὰ πράξεως τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ διαθήκης, καθ' ὃν τρόπον ἤθελον τὸ νομίσει κατάλληλον. Καὶ ἂν ὑπήκοος Ἄγγλος ἀποβιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑπήκοός τις Ἕλλην ἀποβιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπῃ πρᾶξίν τινα τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ χωρὶς διαθήκης, οἱ ἀμοιβαῖοι Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθετῶσι πρὸς ὄφελος τῶν νομίμων κληρονόμων καὶ δανειστῶν, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοὺς ἀμοιβαίους ἐπιχωρίους νόμους, τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ὁμοεθνῶν των τῶν ἀποβιούντων ἀδιαθέτων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τειῶν, ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα καὶ ἔντυπα παντὸς εἴδους ξένης παραγωγῆς καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ εἴδη τῆς αὐτῆς φύσεως Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ Κράτη, πρὸς τὰ ὁποῖα διὰ νὰ φθάσωσι πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν Ἐπικράτειαν, θέλουν ἀμοιβαίως ἀντιπαραδίδεσθαι παρὰ τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ δύο γενικαὶ διοικήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας δὲν θέλουν δέχεσθαι πρὸς ἀποστολὴν δι' ἓν μέρος τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ ἐκείνων τῶν τόπων, οἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, κἀνὲν γράμμα ἐπὶ συστάσει, ἐμπεριέχον εἴτε χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα, εἴτε ἀδάμαντας καὶ λοιπὰ πολύτιμα εἴδη ὑποκείμενα εἰς τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 23.

Εἰς περίστασιν καθ' ἣν τι τῶν συστημένων ἀπωλεσθῇ, ἐκεῖνο τῶν δύο ταχυδρομείων, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐχάθη, θέλει πληρόνει εἰς τὸ ἄλλο δι' ἀποζημίωσιν εἴτε τοῦ πρὸς ὃν διευθύνετο, εἴτε τοῦ ἀποστέλλοντος, κατὰ τὴν περίστασιν, μίαν ποσότητα ἐκ φράγκων 50, ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαιτήσεως.

Αἱ ἀπαιτήσεις δὲν θέλουν εἶσθαι δεκταὶ εἰμὴ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ παρακαταθήκη ἢ ἡ ἀποστολὴ τοῦ συστηθέντος ἀντικειμένου· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ δύο ταχυδρομεῖα δὲν ὑποχρεοῦνται, τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο, εἰς κἀμμίαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 24.

Τὰ κακῶς ἐπιγραφόμενα ἢ διευθυνόμενα γράμματα θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς εἰς ἓν τῶν γραφείων τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀποστέλλοντος ταχυδρομείου, καταλογιζομένων εἰς βάρος τούτου τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε χρεώσει δι' αὐτὰ τὰ γράμματα τὸ ἄλλο ταχυδρομεῖον.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιγραφόμενα γράμματα εἰς ἄτομα ἄτινα ἤλλαξαν διαμονὴν, καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ παραγωγὴ τῶν γραμμάτων τούτων θέλουν ἀμοιβαίως ἐπιστρέφεσθαι, ἐπιβεβαρυμένα μὲ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα ἅτινα ἔπρεπε νὰ πληρώσωσιν οἱ παραλαμβάνοντες, πρὸς τὸ ἀντεπιστέλλον ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. 25.

Τὰ δι' ὁποιονδήποτε λόγον μείναντα ἄχρηστα γράμματα θέλουν ἐπιστρέφεσθαι ἑκατέρωθεν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς, καὶ εἰ δυνατὸν πρότερον· ὅσα δὲ ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων κατελογίσθησαν εἰς βάρος τοῦ ἑτέρου μέρους, θέλουν παραδίδεσθαι κατὰ τὸ αὐτὸ βάρος καὶ πληρωμὴν, ὡς παρεδόθησαν κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸ ἀποστέλλον ταχυδρομεῖον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 26.

Τὰ ταχυδρομεῖα Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν καταστρόνει κατὰ μῆνα τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς προκύπτοντας ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας διαβιβάσεις τῶν ἀνταποκρίσεων, καὶ οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐκ συμφώνου ἑκατέρωθεν παραδοχὴν, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας παρ' ἐκείνου τῶν δύο ταχυδρομικῶν γραφείων τὸ ὁποῖον θέλει ἀναδειχθῇ χρεώστης πρὸς τὸ ἄλλο.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ τύπος καθ' ὃν θέλουν καταστρωθῇ οἱ λογαριασμοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον τακτοποιήσεως καὶ λεπτομερείας τὸ ὁποῖον ἐκ συμφώνου θέλει ληφθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῶν ἐνδιαλαμβα-

de marshandises, journaux, ouvrages periodiques et imprimés de toute espèce d' origine etrangère et transitant par la France destinés pour la Crèce, et reciproquement les objets de même nature originaires, de la Crece pour les pays qui doivent emprunter la territoire de la France,seront respectivement livrés par les offices de Crèce et de France exempts de tous prix de port.

Article 22.

Les deux offices des postes de Crèce et de France n'admettront à destination de l'un des deux pays ou des pays aux quels il servent respectivement d' intermediaire, aucune lettre chargée qui contiendrait, soit de l' or ou de l' argent monnayé, soit des bijoux ou autres effets précieux ou tout objet passible des droits de douane.

Article 23.

Dans le cas où quelque chargement viendrait à être perdu, celui des deux offices sur le territoire du quel la perte aurait eu lieu, payera à l' autre office, à titre de dédommagement, soit pour le destinataire, soit pour l' envoyeur, suivant le cas, une somme de cinquante francs, dans le delai de trois mois à dater du jour de la réclamation.

Les réclamatiors ne seront admises que dans les six mois qui suivront la date du dépôt ou de l' envoi du chargement; passé ce terme, les deux offices ne seront tenus l' un envers l' autre à aucune indemnité.

Article 24.

Les lettres mal adressées ou mal dirigées, seront, sans aucune délai, renvoyés à l' un des bureux d' échange de l' office expéditeur pour les poids et prix aux quels cet office aura livré ses lettres en compte à l' autre office. Quant aux lettres adressées à des destinataires ayant changé de résidence et quelle que soit l' origine de ces lettres, elles seront respectivement livrées, chargées du port qui aurait dû être payé par les destinataires à l' office réexpéditeur.

Article 25.

Les lettres tombées en rebut pour quelque cause que ce soit, seront renvoyées de part et d' autre à la fin de chaque mois et plus souvent si faire se peut. Celles de ces lettres qui auront été livrées en compte; seront remises pour les poids ou prix aux quels elles auront été originairement livrées par l' office envoyeur à l' office destinataire.

Article 26.

Les offices des postes de Crèce et de France dres seront chaque mois, les comptes résultans de la transmissions réciproque des correspondances, et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement par ces offices, seront soldés à la fin de chaque trimestre, par celui des deux offices qui sera reconnu débiteur envers l' autre.

Article 27.

La forme à donner aux comptes mentionés dans l'article précédent, et toutes autres mesures de détail et d'ordre qui devront être arrêtés de concert pour assurer l' exécution des stipulations contenues dans la pré-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἑκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα, καὶ καθόσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) τινὰς, αἱ κατὰ τόπον ἀρχαὶ θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπαραλλάκτως καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθόσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια βάρη.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίας καὶ τῆς ἀκτεμπορίας, συνιστάμενα εἰς ἐντόπια καὶ ξένα προϊόντα καὶ στελλόμενα ἀπό τινος εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ Κράτους λιμένα. Ἡ ἀκτεμπορία αὕτη δεν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ δι' ἐντοπίων πλοίων· ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, δύνανται νὰ φορτώσουν τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματά των εἰς τὰ εἰρημένα πλοῖα, πληρόνοντες ἑκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ πλοῖα τῶν ὑπηκόων ἑκατέρων τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουν πληρόνει εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὅρμους τῆς ἑτέρας, μόνα τὰ ναυηγέσια δικαιώματα (droits de pilotage) κ.τ.λ. εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῆ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα.

Ἄρθρ. 5.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Σουηδικὰ καὶ Νορβεγικὰ ὅσα πλέουν καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλα τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ Κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων προερχόμενα ἀκατέργαστα καὶ κατειργασμένα προϊόντα (bruts et manufacturés) ὅτων ἡ δι' ἐντοπίων πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς τῶν Ἐπικρατειῶν εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη ἢ θέλει συγχωρηθῆ τοῦ λοιποῦ, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσιν ἐπίσης καὶ διὰ τῶν εἰς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας Δυνάμεως ἀνηκόντων πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν μεγαλειτέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ὅσα πληρόνονται ἢ θέλουν πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅταν εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται δι' ἐπιχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 7.

Ὅλα τὰ πράγματα ὅσα δεν εἶναι κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Σουηδικοὺς καὶ Νορβεγικοὺς λιμένας, θέλουν ὑπόκεισθαι ὄντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἰς μόνα τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ πράγματα ἐὰν εἰσήγοντο ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας περὶ τῶν Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων ὡς πρὸς τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ κατειργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, ὅσων ἡ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ ἑτέρου εἰσαγωγὴ εἶναι κατὰ νόμους συγκεχωρημένη, δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων μεγαλητέρων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῆ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα ἄλλου τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν

sera accordé dans les dits endroit de la part des gouvernemens respectifs une parfaite égalité et réciprocité de droits et avantages commerciaux, et qu' en autant que ces droits et avantages commerciaux, y sont soumis à des redevances quelconques, ils seront traités absolument sur le mème pied que les nationaux à l'égard des charges publiques.

Article 3.

Sont exceptés les articles de contrebande de guerre et de commerce côtier, consistant en produits indigènes on étrangers expédiés d' un port national à l' autre lequel commerce ne pourra se faire qu' en embarcations nationales ; cependant les sujets des Hautres Parties contractantes seront livres de charger leur effets et marchandises sur les dites embarcations, en payant les uns et les autres les mèmes droits.

Articles 4.

Les navires des sujets de chacune des Hautes Parties contractantes ne payeront dans les ports et mouillages d' l' autre que les droits de pilotage etc. auxquels sont ou seront assujetis les navires indigènes.

Article 5.

Seront considérés comme navires Crecs et Suédois ou Norvégiens ceux qui navigneront et seront possédés conformément aux réglemens en vigueur dans les pays respectifs

Article 6.

Tous les produits bruts et manufacturés provenant des territoires soumis à la domination des Hautes Parties contractantes, dont l' importation dans les ports respectifs, ou l'exportation de ces mèmes ports, est ou sera légalement permise dans les navires indigènes, pourront y être importés ou en être exportés également dans les navires appartenant aux sujet de l' autre des Hautes Parties contractantes, sans être assujettis à des droits plus élevés ou autres quels qu' ils soient, que le sont ou seront les mêmes produits importés ou exportés sur des navires indigènes.

Article 7.

Sous les articles qui sans être produits bruts ou manufacturés des territoires soumis à la domination de Sa Majesté le Roi de la Grèce, peuvent être légalement importés dans les ports Suédois ou Norvégiens, ne seront soumis dans les navires grec qu'aux droits que payeraient ces mêmes articles s'ils étaient importés sur des navires Suédois ou Nervégiens, et une exacte réciprocité sera observée dans les ports grecs pour les navires Suédois et Norvégiens par rapport aux articles, qui sans être produits bruts ou manufacturés des territoires soumis à la domination de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège peuvent être légalement importés dans les ports grecs.

Article 8.

Les produits bruts ou manafacturés des Etats de chacune des Hautes Parties contractantes, dont l'importation est légalement permise, dans les Etats de l'autre, ne seront pas assujettis à des droits plus élevés, ou antres, quel que soit leur dénomination, que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits du mème genre, provenant d'un autre pays sauf le cas où, dans

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίους των, ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταὐτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προέρχετο ἐκ πειρατείας.

Ἄρθρ. 13.

Ἐὰν τὸ ἓν Κράτος ἤθελεν ἔχει πόλεμον καθ' ὁποιασδήποτε Δυνάμεως, καθ' ὁποιουδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των μὲ τὰς ἐπικρατείας ταύτας ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρων νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφόδια λαθρεμπορίαν.

Ἑκατέρα τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Πράκτορας εἰς ὅλους τοὺς λιμένας ἢ τὰς πόλεις τῆς ἄλλης ὅπου εἶναι καὶ ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Της. Οἱ Πρόξενοι, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦτι, διορισθέντες προσηκόντως παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των, δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας ἤθελον διορισθῇ. Θέλουν δὲ ἀπολαμβάνει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους διά τε ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἴσα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ παροῦσα περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφοῦ ἡ μία τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων φανερώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν της.

Ἄρθρ. 16.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν ἦναι δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἕκτου σωτηρίου ἔτους.

(Γ. Σ.) ΙΑΚΩΒΟΣ ΡΙΖΟΣ.
(Τ. Σ) ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΙΔΕΝΣΤΑΜ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ.

Διὰ νὰ προσδιορίσωσιν ἀκριβέστερον καὶ συμπληρώσωσιν ὅρους τινὰς τῆς κατὰ τὴν 22 Νοεμβρ. (4 Δεκεμ.) 1836 ὑπογραφείσης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκης, οἱ πληρεξούσιοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, δηλαδὴ: ἐκ μέρους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὁ τῆς Ἐπικρατείας Γραμματεὺς Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν Αὐτοῦ Κύριος Ἱππότης Ἰγνάτιος Ρουδχρτ, διορισθεὶς παρὰ τῆς εἰρημένης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων γενομένων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, καὶ ἐκ μέρους τοῦ

tenant à des sujets des Hautes Parties contractantes que les pirates prendraient ou conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés, s'ils prouvent l'identité de la propriété; et restitution aura lieu mème quand l'article reclamé serait entre les mains d'un tiers, pourvu qu'il soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piratérie.

Article 13.

S'il arrivait que l'une des Hautes Parties contractantes fût en guerre avec quelque Puissance, Nation ou Etat, les sujets de l'autre pourraient continuer leur commerce et navigation avec ces mèmes Etats excepté avec les villes ou ports qui seraient bloqués ou assiégés par terre ou par mer. Mais dans aucun cas ne sera permis le commerce des articles réputés contrebande de guerre.

Article 14.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit de nommer des consuls généraux, Consuls, Vice-consuls et Agens dans les ports et villes des domaines de l'autre, où ils sontou seraient jugés nécessaires pour le développement du commerce et des intérêts commerciaux de leur sujets. Les consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leur gouvernemens respectifs, ne pourront toute fois entrer en fonctions sans l'approbations préalable du gouvernement dans le territoire duquel ils seront employés. Ils jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, de privilèges égaux.

Article 15.

Le présent Traité de commerce et de navigation sera en vigeur pendant dix ans à dater du jour de l'échange des ratificatiòns, et au de là de ce terme jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des Hautes Parties contractantes aura annoncé à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

Article 16.

Les ratifications du présent Traité seront echangées à Athènes dans l'espace du 5 mois ou plustôt si faire se peut, à compter du jour de la signature.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le 22 novembre (5 décembre) de l'an de grace mil huit cent trente six.

(L. S.) J RIZO.
(L. S) CHARLES HEIDENSTAM.

ACTE ADDITIONNEL.

A fin de préciser et compléter quelques unes des disposition du traité de Commerce et de Navigation, signé, le 22 Novembre (4 Decembre) 1836, les Plénipotentiaires de S. M. le Roi de la Crèce, et de S. M. le Roi du Suède et de Norvége, savoir: pour S. M. Hellénique le sieur Chevalier Ignace de Rudhart, son Secrétaire d' Etat au département de sa maison Royale et des relations Extérieures, et Président de son Gonseil des Ministres nommé par Sa dite Majesté par Pleines pouvoir en bonne et due forme, et pour S. M. Suédoise et Norvégienne le Sieur Charles Pierre de Heidenstam

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοιαύτην περίπτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἄδειαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει δικάζει ἐπίσης κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα τρόπον, καὶ τοιούτου δικαστηρίου μὴ ὄντος ἡ ἀπόφασις μένει ἀνέκκλητος καὶ ὁριστική.

Αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς τὰς περὶ κακοδικείου δίκας.

Ἄρθρ, 4.

Ἐὰν ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτος, ὁ ἀποτυχὼν διάδικος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητήσωσι καὶ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῶν ἐκ τούτου προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 5.

Ἂν ἡ αἴτησις γενῇ δεκτὴ, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς τοῦ κακοδικείου ἀγωγῆς ἄδεια, πράττονται τὰ ἐν τῇ πολ. δικονομίᾳ (ἄρθ. 61—64) ὡρισμένα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγήν του ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινε πρὸς αὐτὸν, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγὴ ἀπορρίπτεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς πᾶν ἔγγραφον ἀγωγῆς κακοδικείου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληφθεῖσα ἄδεια, ἄλλως ἡ ἀγωγὴ θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ πρὸς ἀγωγὴν κακοδικείου αἴτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος ἐξαιρέσεως· καὶ ἂν τοιαύτη ἐξαίρεσις προβληθῇ δὲν ἀναβάλλει τὴν πρόοδον τῆς δίκης, οὔτε τὰ ἔργα τῶν προσβαλλομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 8.

Ἂν ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κακοδικείου γενομένη περὶ ἀδείας αἴτησις, ἢ ἂν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀδείας ταύτης, ἡ ἀγωγὴ τοῦ κακοδικείου ἀπορριφθῇ ὁριστικῶς, δὲν δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τούτου λόγος ἐξαιρέσεως καθ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητηθῇ ἕνεκα τούτου ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι μὲ τὸν ὀφειλέτην πρὸς τὸ δημόσιον, διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρέη, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν οὗτοι ἤθελον πληρώσει διὰ τὸν ὀφειλέτην, δίκαιον εἶναι ν' ἀπολαμβάνωσι τὰ αὐτὰ περὶ καταδιώξεως δικαιώματα κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου, ὅτα τὸ δημόσιον ἔχει κατὰ τῶν ἐγγυητῶν, ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐνεργεῖ τὸ δημόσιον κατὰ τῶν ὀφειλετῶν του, διὰ τῶν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι καὶ ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν κατὰ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν, δι' ὅσα ἐκ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων οἱ ἐγγυηταὶ ἐπλήρωσαν διὰ τοὺς πρωτοφειλέτας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ. Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μηχανικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας κατὰ συνέπειαν τοῦ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2154 ἀποφασι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας

1. Παρισίων.
2. Μασσαλίας.
3. Κωνσταντινουπόλεως.
4. Σμύρνης·
5. Ἀλεξανδρείας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ὧραι τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων τῶν προσδιορισμένων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν δύω Ἐπικρατειῶν εἰς τοὺς λιμενας τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, θέλουν κανονισθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ *Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων* κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν δύω Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἔξοδα τοῦ ὁπλισμοῦ, πληρωμάτων, διατηρήσεως τῶν ἀτμοταχυπλόων τῶν πρὸς διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ ἐν γένει ὁποιονδήποτε ἔξοδον ἀφορῶν τὰ πλοῖα ταῦτα, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα ἀτμοταχύπλοα θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, ὡς πολεμικὰ πλοῖα καὶ χαίρεσθαι πλήρη ἀτέλειαν τῶν ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακομίσεως ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν διωρισμένων πρὸς ἰδίαν χρῆσίν των, καθὼς καὶ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια ὅσα ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ βαρύτης τῆς πρὸς αὐτὰ ἐμπιστευθείσης ὑπηρεσίας. Κἀμμία ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ τὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸν εἰδικὸν προορισμόν των ἤτοι ἀπὸ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ ἐπιβατῶν, ἀλλ' οὔτε ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν, παρεμπόδισιν, αὐτοψίαν (embargo) ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν συμβῇ ἀπευκταῖόν τι ἢ ναυσιβλάβεια εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα τῆς *Α. Μ. τοῦ Βασιλίως τῶν Γάλλων* κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου των, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγεῖ εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἡ στάσις των ἤθελεν ἀπαιτήσει, καὶ θέλει διορίζει νὰ γίνωνται, χρείας τυχούσης, εἰς τοὺς ναυστάθμους της κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς διατιμήσεις, αἱ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἁρμένων καὶ μηχανῶν, αἵτινες ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ γίνωσιν, ἢ καὶ νὰ χορηγῇ τὰ ἄρμενα αὐτὰ καὶ τὰς μηχανὰς ὁπόταν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῶσι προσηκόντως ἐν τοῖς εἰρημένοις ναυστάθμοις.

Ἄρθρ. 7.

Ἐν περιστάσει καθ' ἣν ἤθελε κηρυχθῇ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, τὰ Γαλλικὰ ἀτμοταχύπλοα θέλουν ἐξακολουθήσει τὸν πλοῦν των χωρὶς ἐμπόδιον ἢ ἐνόχλησιν ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς διακοπῆς τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν γενησομένης ἐκ τῆς μιᾶς τῶν δύο Κυβερνήσεων· ἀλλὰ καὶ τότε τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν διάπλουν των ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν ὑπεράσπισιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ ῥηθέντα ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐμβιβάζουν καὶ ἀποβιβάζουν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, νομίσματα εἴδη χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ,

Du côté de la France,

1. Paris,
2. Marseille,
3. Constantinople.
4. Smyrne,
5. Alexandrie,

Article 3.

Les jours et heures d' arrivée et de départ des paquebots Français affectés au trasport des correspondance ces des deux pays, dans les ports mentionnés à l'articl-précédent, seront réglés par le Gouvernement de S.M. le Roi des Français selon les besoins du service, et dans l' intérêt bien entendu des correspondances des deux pays.

Article 4.

Les frais d' armement d' equipement et d' entretien des paquebots à vapeur employés à la transmission des correspondances entre les deux pays et généralement toute dépense quelconque relative à ces bâtimens, seront à la charge du Gouvernement Français.

Article 5.

Les paquebots mentionnés dans l' article précédent seront considérés et reçus dans les ports de la Grèce, et notament à Syra et au Pirée comme bâtimens de guerre, et ils y jouiront d' une immunité complète de tous droits de navigation, de transit sur les charbons destinés à leurs consomation,ainsi que de tous les honneurs et privileges que réclament les intérêts et l'importance du service qui leur est confié. Ils ne pourront être détournés de leurs destination spéciale, c' est à dire du transport des correspondances et des voyageurs, par quelque autorité que ce soit, ni être sujets à saisie-arrêt, embargo ou arrêt de Prince.

Article 6.

En cas de sinistre ou d'avaries survenus aux Paquebots de S. M. le Roi de Français dans le cours de leurs navigation, le Gouvernement Crec donnera à ces bâtimens tous les cecours et l'assistance que leurs position réclamera, et leur fera faire ou fournir au bésoin par ses arsenaux, aux prix des tarifs de ses établissemens, les réparations d' agrès et de machines, ainsi que les agrès et machines, qui pourront y être réparés ou construits convenablement.

Article 7.

En cas de guerre entre les deuxNations, les paquebots Français continueront leus navigation sans obstacles ni molestation de la part du Gouvernement Grec jusq' à notification de la rupture des communications Postales faite par l'un des deux Gouvernemens; au quel cas, les paquebots pourront,s'ils se trouvent en route, retourner librement et sous protection spéciale dans les ports de France pedant un délai de trois mois après cette notification

Article 8.

Les paquebots susmentionnés pouront embarquer ou débarquer dans les ports de la Grèce et notamment à Syra et au Pirée des espèces et matières d'or ou d'ar-

de l'industrie des Etats de Sa Majesté Britannique, et qui peuvent être légalement importés, dans les ports du Royaume de la Grèce, sur des bâtimens Anglais.

Art. IV.

Toutes les machandises et objets de commerce dont l'éntrée dans les Ports de l'un des deux Etat est légalement permise, seront admis au même taux de droits, qu'il soient importés par des bâtimens nationaux ou par des navires de l'autre Etat; et il sera accordé pour toutes les marchandises et objets de commerce dont la sortie des Ports des deux Etats est légalement permise, les mêmes primes, remboursemens de droits, et avantages, soit, que l'exportations s'en fasse par les navires de l'un ou par ceux de l'autre Etat.

Art. V.

Il ne sera donné ni directement, ni indirectement, ni par l'un des deux gouvernement, ni par aucune compagnie, corporation, ou agent agissant au nom ou sous l'autorité de l'un des deux gouvernemens, aucune préférence quelconque pour l'achat d'aucune production du sol ou de l'industrie de l'un des deux Etats, importées dans le territoire de l'autre à cause ou en considération de la nationalité du navire qui aurait transporté cette production; la vraie intention et volonté des hautes Parties contractantes, étant qu'aucune différance ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Art. VI.

Afin d'éviter tout mal-entendu par rapport aux réglemens qui doivent déterminer les conditions qui constituent un bâtiment Grec, ou un bâtiment Anglais, ils est convenu que, seront considérés comme bâtimens grecs tous les batimens construits dans les territoires de la Grèce, ou qui auraient été pris sur l'ennemi par des bâtimens de guerre du gouvernement grec, ou par des sujets grecs munis de lettres de marque et qui auraient été régulièrement déclarés de bonne prise dans une cour de prises du Royaume de la Grèce et qui seraient la propriété entière d'un ou de plusieurs sujets de la Gréce, et dont le capitaine et trois quarts de l'équipage sont sujets de la Grece. Seront également considéres comme bâtimens Anglais, tous les batimens construits dans les Etats de Sa Majesté Britannique et tous ceux qui, après avoir été pris sur l'énnemi par des bâtimeus de guerre de Se Majesté Britannique ou par des sujets de Sa dite Majesté, munis de lettres de marque de l'amirauté, auraient été régulièrement déclarés de bonne prise dans uue cour de prises de Sa dite Majesté, de même que tous les bâtimens qui auraient été condamnés dans une cour compétente pour uue contravention aux lois contre la traite des noirs et qui seraient possédés, navigués en enrégistrés selon les lois de la grande Bretagne.

Art. VII.

S' il arrive que quelque navire de guerre ou de commerce de l' une des deux nations fasse naufrage sur les côtes de l' autre, tous les débris de ces navires de guerre ou de commerce, ou de leurs agrés et apparaux et tous les objets et marchandises qui seraient sauvés, ou leur produit; de même que les papiers qui seraient trouvés sur le navire, seront soigneusement gardés jusqu' au moment où ils seraient réclamés par les propriétaires, ou par leurs agens dûment autorisés, ou par les consuls respectifs agissant pour le district où le naufrage aurait eu lieu, si la réclamation est faite dans les délais fixés par les lois en vigueur dans les Etats des hautes Parties contractantes; et tel consul, propriétaire, ou agent, n' aura à payer pour les dépenses encourues pour la conservation de la propriété, et pour le taux du sauvetage, que ce qui aurait été payé, en cas pareils, par un Navire National; et les dits objets et marchandises sauvés du naufrage, ne seront assujettis au payement de droits qu' en tant qu' on en disposerait pour être consommés dans le pays.

Art. VIII.

Sa Majesté le Roi de la Crèce et Sa Majesté Britannique sont convenues, que chacune des hautes Parties contractantes aura le droit de nommer des Consuls généraux, Consuls, et Vices Cousuls, dans tous les ports des possessions de l'autre partie contractante, où ces fonctionnaires seraient jugés nécessaires pour le développement du commerce, et pour la protection des intérêts commerciaux des sujets de l'autre Etat; et il est expressément stipulé, que ces Consuls, quelque rang qu'ils aient, seront traités dans le pays où ils résident à l'égal de ceux de la nation la plus favorisée.

Art. IX.

Sa Mafesjé Britanique consent à accorder aux sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce les mènes facilités et priviléges, quant au commérce à faire par les bâtimens grecs avec les possessions de Sa Majesté Britanique dans les Indes Orientales, dont jouissent ou pourront jouir en vertu de tout traité ou acte du parlement, les sujets ou citoyens de la nation la plus favorisée; bien entendu toutefois, que les lois, règles, réglemens et restrictions, qui sont ou qui pourront devenir applicables, aux vaisseaux et aux sujets de tout autre pays étrager, jouissant des mêmes facilités et privilèges, pour faire le commerce avec les dites possessions, seront également applicables aux sujets du Roi de la Grèce.

Art. X.

Les sujets de Sa Majesté Hellénique auront dans tous les territoires de Sa Majesté Britannipue, à l' égal des Nationaux, une liberté entière de diriger eux mèmes leurs propres affaires, ou d' en confier la direction à tout autre individu qu'il leur plairait de nommes en qualité de courtier, facteur, agent, ou interprète. Les sujets de Sa Majesté Hellénique ne pourront être restreints dans le choix de personnes pour agir dans telle qualité, el ils ne seront contrains de payer aucun salaire, ou rémunération à tout individu qu'ils ne désireraient pas

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαία διὰ τὰς πρακτικὰς ἐξασκήσεις τῶν μαιῶν καὶ τὰς ἐγγύους καὶ ἐπιτόκους γυναῖκας, καὶ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διδασκομένων μαθημάτων θέλει εἶναι ὑποχρεωμένη, ὄχι μόνον νὰ ἐπισκέπτεται μὲ τὰς μαθήτριας τὰς εἰς τὸ κατάστημα εὑρισκομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκτὸς τούτου ἐνδεεῖς γυναῖκας.

δ') Κατ' ἔτος θέλουν γίνεσθαι δύο σειραὶ μαθημάτων, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀρχίζει τὴν 1 Μαΐου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου.

ε) Διὰ νὰ ἦναί τις δεκτὴ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις τοῦ νοὸς καὶ τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἔχῃ καλὴν διαγωγήν· ὅσον δὲ διὰ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦν οἱ δῆμοι νὰ στέλουν δι' ἐξόδων των, χρειάζεται νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν, καὶ, ἂν δυνατὸν νὰ ἠξεύρωσι ν' ἀναγινώσκωσι, καὶ νὰ γράφωσιν.

ς') Αἱ θέλουσαι νὰ μαθητευθῶσιν εἰς τὴν σχολὴν, διευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν, ἐπισυνάπτουσαι ἀποδεικτικὰ τοῦ δήμου, ὅπου ἀνήκουν, περὶ τῆς διαγωγῆς των, αἱ δὲ παρὰ τῶν δήμων στελλόμεναι πρέπει νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς ἱκανότητός των· ὁ καθηγητὴς ὅμως τας ἐξετάζει ὅλας, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, καὶ ἀποφασίζει ἂν ἦναι δεκταὶ, ἢ ὄχι.

ζ') Ἀμέλεια μεγάλη ἢ κακοήθεια τῶν μαθητευομένων δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν καθηγητὴν νὰ τὰς ἀποβάλλῃ ἀπὸ τὴν σχολήν.

η) Ἀφοῦ τελειώσωσι τὴν σειρὰν τῶν τεσσάρων μηνῶν αἱ μαθήτριαι ἐξετάζονται παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἰατροσυνεδρίου, καὶ αἱ μὲν ἱκαναὶ λαμβάνουν δίπλωμα μαίας, εἰς τὸ ὁποῖον σημειόνεται ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητός των, ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν εἰρημένων ἰατρῶν· πρὸς τούτοις θέλει λάβει ἐκείνη ἡ ὁποία ἐφάνη ἱκανοτέρα ἓν ἰδιαίτερον ἀργυροῦν νόμισμα· αἱ δὲ μὴ ἱκαναὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ δευτέραν σειρὰν, ἢ ἀποβάλλονται· εἶναι ὅμως δεκταὶ κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ὅσαι γυναῖκες παρουσιάσουν ἀποδεικτικὰ, ὅτι ἐσπούδασαν τὴν μαιευτικὴν ἀπὸ ἐπιστήμονα ἰατρὸν, ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

θ') Αἱ λαμβάνουσαι δίπλωμα μαίαι, ἀπολαύουν δυνάμει αὐτοῦ τὰ δικαιώματα καὶ ἀναδέχονται τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα διορίζουν τὰ περὶ τούτων διαταχθέντα.

ι) Ἡ σχολὴ αὕτη διὰ τὰς μαίας ὑπόκειται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ αὐτὰς διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, ὅστις εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

ια) Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 26 Φεβρουαρ. (10 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22. Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ἀφορώσης τὴν ὑπόθεσιν τῶν Θηβῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιοῦμεν, ὅτι κλεισθείσης καὶ ὑπογραφείσης τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837 ἀφ' ἑνὸς μέρους μὲν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων Κ. Κ. Ἰακώβου Ῥίζου Νερουλοῦ, Ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ Γ. Λασσάνη, Ἡμετέρου Γεν. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ, ἀξιωματικοῦ τοῦ Διβανίου γ'. τάξεως, τὴν εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνημμένης συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀποπεράτωσιν τῶν συζητήσεων τῶν ὑπαρχουσῶν περὶ τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν ἰδιοκτησιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα εἶχε παρουσιάσει ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπηκόων της, καὶ τῆς εἰρημένης συμβάσεως ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Α. Υ. τοῦ Σουλτάνου, διακηρύττομεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι, ὡς διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 (22) Σεπτεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 24573 Ἡμετέρας Βασιλικῆς ἀποφάσεως, εἴχομεν ἐπιτρέψει εἰς τὸν τότε ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ἱππότην Ἰγνάτιον Ῥουδάρτ, νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν σύμβασιν ταύτην, οὕτως ἀναθέτομεν ἤδη διὰ τῆς παρούσης Ἡμετέρας Βασιλ. ἀποφάσεως τὴν φροντίδα ταύτην, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Κύριον Κωνστ. Ζωγράφον τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν εἰρημένην σύμβασιν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν, ὡς προείρηται, ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837.

Ἐγένετο ἐν Κυπαρισσίᾳ τὴν 17 Φεβρουαρ (1 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, εἴτε ἐπίτροποι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ι. Ῥίζος καὶ Γ. Λασσάνης, καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Υ. Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντης, συνελθόντες σήμερον ἀπεφάσισαν νὰ διαλύσωσιν ὁριστικῶς καὶ ἀμετατρέπτως τὰς ἐκ μέρους τῆς Υ. Ὀθωμανικῆς Πόρτας δι' ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους Της ἀπαιτήσεις, διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κτήματα ὡς ἕπεται·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κινουμένη ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Υ. Πόρταν φιλικὰ αἰσθήματά Της καὶ ἀπὸ τὴν ἔφεσιν τὴν ὁποίαν τρέφει εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ὑπάρχουσαι φιλικαὶ καὶ γειτονικαὶ σχέσεις, συγκατατίθεται, ὅπως, περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 1.

Δυνάμει τῆς παρούσης διακηρύξεως τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ, ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καταργοῦνται ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν. Ἑπομένως οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἀπαλλάττονται τῆς ἐπιβολῆς τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων ἐν πάσῃ περιπτώσει κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἥτις ἤθελε παρουσιασθῇ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης.

Ἄρθρ. 2.

Τοιαύτη ἀτέλεια παντὸς δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων, θέλει χαρίζεσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς A. M. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσῃ τὴν διαμονὴν των εἰς τὸ Βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσει τὴν διαμονήν των εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν ἐντὸς τῆς ἄλλης ἀνήκοντα κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα.

Ἄρθρ 3.

Ἡ ἀτέλεια αὕτη περιορίζεται εἰς μόνα τὰ δικαιώματα τὰ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων καὶ δὲν ἐπέκτείνεται εἰς τοὺς φόρους εἰς οὓς ὑποβάλλωνται οἱ ὑπήκοοι τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, δυνάμει τῶν νόμων οἵτινες τοὺς διοικοῦσι καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἰδίως μάλιστα ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοι τῆς A. M. τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ὡς εἰσὶ, λόγου χάριν, τὰ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα δικαιώματα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1838.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπιβεβαιοῦμεν καὶ ἐπικυροῦμεν διὰ τῆς παρούσης ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως, ὑποσχόμενοι νὰ τοὺς φυλάττωμεν ἀκριβῶς χωρὶς νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπενεχθῇ αὐτοῖς ἡ ἐλαχίστη προσβολή. Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΩΣ.

Article 1.

En vertu de la présente Déclaration les droits d'aubaine et de détraction, l'impôt d' émigration (censes émigrationis) et autres semblables, sont réciproquement supprimés entre les Etats de S. M. le Roi de la Grèce et ceux de S. M. le Roi des Deux Siciles. En conséquence les sujets de l'une des deux Puissances contractantes seront affranchis des droits sus-mentionnés, pour toutes successions et pour tous les legs qui pourraient leur échoir dans les Etats de l' autre.

Article 2.

Une pareille exemption de tous droits, d'aubaine, et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables sera accordée aux sujet de S. M. le Roi de la Grèce, qui établiront leur domicile dans le Royaume des Deux Siciles, et à ceux de S. M. le Roi des Deux Siciles qui établiront leur domicile dans le Royaume de la Grèce, par rapport aux biens meubles et immeubles qui appartiennent aux sujet de l' une des Puissances contractantes dans les Etats de l'autre.

Article 3.

Cette exemption est limitée aux seuls droits d'aubaine et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables et ne s'étendra point aux impositions auxquelles sont assujettis les sujets des deux Etats parsuite des lois qui les regissent et auxquelles les sujets de S. M. le Roi des Deux Siciles sont partieulièrement soumis, telles que droit sur les successions et autres semblables.

Athènes le 28 Mars (9 Avril) 1838.

C. ZOCRAPHO.

Nous avons agréable et approuvons et ratifions par les présentes toutes les dispositions de la déclaration ci dessus, promettant de les observer exactement sans permettre qu'il y soit porté la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé les présentes et y avons fait apposer le sceau de Notre Royame.

Athènes le 3 (15) Avril de l'an de grâce mil huit cent trent huit et de Notre Règne le sixième.

OTHON.

C. ZOCRAPHO.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκολουθοῦντες νὰ ἐνεργῶμεν τὰς ἐλαττώσεις τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἰσορροπηθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὰ ἔσοδα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς περὶ τοῦ μέλλοντος σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὁπλοστασίου καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κλάδων.

Ἄρθρ. *I.*

Σχηματισμὸς τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὑλικοῦ.

§. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὁπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὑλικοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἁρμοδιότης προσδιωρίσθη δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου (10

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μένης τῆς παρ' ἑκατέρων ἀμοιβαίως ἐπιφυλαχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλαδος, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγήν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθότον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα εὐκολίας παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εισ γόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

Ἄρθρ 10.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἑκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουτῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶναι ἐλεύθεροι ν' ἀπερχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγετίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἔνθα ἤθελον προσορμισθῇ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λαβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 11.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σβεννύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κἀμμία πληρωμὴ διὰ

celle qu'elles se sont respectivement réservée par l'article cinq du présent Traité.

Article VIII.

Il ne pourra pas être établi dans le Royaume de la Grèce, sur les productions du sol ou de l'industrie des Etats-Unis d'Amérique, aucune prohibition ou restriction d'importation, ou d'exportation, ni aucune droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits seraient établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée. Et réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les Etats Unis d'Amérique sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibion ou restriction d' importation ou d' exportation, ni aucuns droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu' autant que ces prohibions, ces restrictions, et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature, provenaut de toute autres contrée.

Article IX.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursemens de droits, qui seraient accordés dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objet de même nature prôduit du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractantes, et aux importation et exportation faites dans ses bâtimens.

Article X.

Les sujets ou citoyens de l'une des hautes parties contractantes arrivant avec leur batimens à l'une des côtes appartenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans les port, ou après y être entrés ne voulant déchanger aucunu partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage, sans payer d' autres droits, impôts ou charges quelconques, pour le batiment ou la cargaison, que les droits de pilotage, de quayage et d'entretien de famaux, quand ces droits sont perçus sur les batimens nationaux dans les mêmes cas.—Bien entendu, cependant, qu'ils se conformeront toujour aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui son ou seront en vigueur pour les batimens nationaux; et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions, qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les batimens resteront dans l'enceinte de leur jurisdiction.

Article XI.

Il est aussi convenu que les batimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le Capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le batiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le batiment aura abordé —Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὁ Κ. Κάρολος Πέτρος Ἐϊδενστὰμ, κλειδοῦχος Αὐτοῦ καὶ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Αὐλῇ, συνεφώνησαν νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν εἰρημένην συνθήκην τὴν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρ.) 1836 ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥίζου Νερουλοῦ τότε Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρεξουσίου Αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Καρόλου Πέτρου Ἐϊδενστὰμ ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πληρεξουσίου Αὐτοῦ, τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρ 1.

Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὥσι προϊοντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ὧσιν ὁποιουδήποτε ἄλλου τόπου, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, θέλουν ἐπίσης ἐννόμως εἰσάγεσθαι καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων προερχομένων ἐξ ὁποιουδήποτε μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα νὰ εἰσήγοντο ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων. Ἀμοιβαίως ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὥσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ὧσιν ὁποιουδήποτε ἄλλου τόπου, ἐπιτρέπεται δὲ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ Βασιλειον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, θέλουν ὡσαύτως εἰσάγεσθαι καὶ ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων προερχομένων ἐξ ὁποιουδήποτε λιμένος, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα νὰ εἰσήγοντο ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ εἴδη τοῦ ἐμπορίου εἴτε ὥσι προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ὧσιν ὁποιουδήποτε ἄλλου τόπου, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ ἐξαχθῶσι τῶν λιμένων τοῦ εἰρημένου Βασιλείου ἐπὶ ἐπιχωρίων πλοίων δι' ὁποιανδήποτε Ἐπικράτειαν, θέλουν ἐπίσης ἐξάγεσθαι τῶν λιμένων τούτων ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα νὰ εἰσήγοντο ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων. Ἀκριβὴς ἀμοιβαιοτης θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, ὥστε ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ εἴδη τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὥσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ὧσιν ἄλλου τόπου, ἐπιτρέπεται δὲ ἐννόμως νὰ ἐξάγωνται ἐκ τῶν λιμένων τοῦ εἰρημένου Βασιλείου ἐπὶ ἐπιχωρίων πλοίων δι' ὁποιανδήποτε Ἐπικράτειαν, θέλουν ἐπίσης ἐξάγεσθαι τῶν λιμένων τούτων ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡσὰν εἶχον ἐξαχθῆ ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβεγικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουστῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες μὴ προθέμενοι νὰ ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίων των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν διατή-

son Ghabellam et Chargé d'affaires à la Gour Royale de Grèce, sont convenus d'ajouter au susdit Traité conclu et signé le 22 Novembre (4 Decembre) 1836 par le Sieur Rizo Néroulos alors Secrétaire d'Etat au Département de la maison Royale et des Relations Extérieures de S. M. Hellénique et Son Plénipotentiaire, et par le Sieur Charles Pierre de Heidenstam les articles suivants:

Article 1.

Tous les marchandises et objets de Gommerce, soit productions du sol ou de l'instrudie du Royaume de la Crèce, soit de tout autre Pays, dont l importation dans les ports du Royaume de Suède et de Norvège est légalement permise dans les bâtimens Suédois et Norvégiens pourront légalement y être importés sur des bâtimens grecs de quelque lieu qu'ils viennent sans être assujetis à des droits plus forts ou autres de quelle dénomination que ce soit, que si les mêmes marchandises ou productions auraient été importées dans de bâtimes Suédois et Norvégiens, et reciproquement toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de Suède et de Norvége, soit de tout autre Pays, dont l'importation dans le Royaume de la Grèce est permise dans les batimens grecs pourront également y être importés sur des bâtimens Suédois et Norvégiens, venant d' import quelconque sans être assujetis à des droits plus forts ou autres, de quelle dénomination que ce soit, que si ces mêmes marchandises ou productions avaient été importées sur des batimens grecs.

Article 2.

Toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de la Grèce, soit de tout autre pays dont l' exportation des ports du dit Royaume pour un pays quelconque dans ses propres batimens, est légalement permise, pourront de mème être exportés des dits ports sur des batiment Suédois et Norvegiens sans être assujetis à des droits plus forts ou autres de quelle dénomination que ce soits que si l' exportation avait été faites en des batimens grec Une exacte reciprocité sera observée dans les ports du Royaume de Suède et de Norvége, de sorte que toutes les marchandises objets de commerce soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de Suède et de Norvége soit de tout autre pays, dont l'exportation des ports du dit Royaume pour un pays quelconque dans ses propre bâtimens est légalement permise, pourront de mème être exportés des dits port sur des batiment grecs sans être assujetis à des droits plus forts, ou autres de quelle dénomination qui ce soit, que si l' exportation avait été faite en des batimens Suedois et Norvégiens.

Article 3.

Les sujets des hautes parties contractantes arrivant avec leurs bâtimens à l'une des côtes appartenant à l' autre mais ne voulant pas entrer dans le port, ou, après y être entrés, ne voulant decharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage sans payer d' autres droits, impôts, ou charges quelconques pour le batiment ou la cargaison, que les droits de pilotage, de quayage et d'entre-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

'Αριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4. Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογήσεως τοῦ ἄρθρ. 490 ἐδαφίου 1 καὶ §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς ἐκ τῆς ποσότητος καὶ λόγῳ τῆς ἰδιότητος τῶν ἀντικειμένων τῆς στενῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν προερχομένας δυσκολίας. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 490 §. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 490 ἐδάφ. 1 καὶ §. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς·

» Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ » τῶν ἐμπορικῶν, οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουν δικάζει ἀνεκκλήτως » μὲν μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ ὅλας τὰς » προσωπικὰς καὶ τὰς ἀφορώσας τὰ κινητὰ κτήματα ἢ τὴν » ἐμπορίαν ἀγωγὰς, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερ- » βαίνει τὰς τριακοσίας δραχμάς. »

Τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ἄρθρου τούτου μένουν ἀμετακίνητα.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ, τὴν 1 (13) Φεβρουαρ. 1838.

Ο ΘΩΝ

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς περὶ τῶν διοικητῶν ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων δικαστῶν ὅπου δὲν ἐσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετερας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύεης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τὰ ὁποία, κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, νόμον, λαμβάνουσι μετοχὴν εἰς τὴν ὁριστικὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, δὲν ἐτελείωσεν εἰσέτι ἡ δὲ ὁριστικὴ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ περαιτέρω, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἀ. Τὰ εἴκοσιν ὀνόματα τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐνόρκων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 Νόμον, ἔπρεπεν ἐπὶ τῶν ἤδη σχηματισθέντων καταλόγων νὰ ἐκλεχθῶσι κατα διοίκησιν ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν, θέλουν ἐκλεχθῆ ἅπαντα παρὰ τῶν διεικητῶν, ὅπου δὲν ἐσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Β'. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαρτίου 1838.

Ο ΘΩΝ.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ. Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Θ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Σύρου ἰδιοκτησιῶν κ.τ.λ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Ἰανουαρ. (12 Φεβρουαρίου) τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ὥστε τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρ. 183ή ὑπ'ἀρ. 16347 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν νὰ ἔχῃ ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Σύρου ἰδιοκτησιῶν καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὁμοίας φύσεως περίπτωσιν ἀναγενομένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τῶν λοιπῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου μας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Λιμένι, τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου 1838.

Ο ΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Αριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως σχολῆς διὰ τὰς μαίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ά) Εἰς τὴν πρωτεύουσαν θέλει συστηθῇ σχολὴ διὰ τὰς μαίας.

β') Αἱ μαθητευόμεναι τὴν μαιευτικὴν θέλουν διδαχθῇ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὰ τῆς μαιευτικῆς.

γ') Ἡ διδασκαλία αὕτη, ἥτις θέλει δίδεσθαι δωρεὰ, θέλει γίνεσθαι ἐν διαστήματι τεσσάρων μηνῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος ἐν γένει καὶ μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς. Θέλει δὲ διορισθῇ καὶ ἔμπειρος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων διά τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐπιδιδομένου εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπισήμου ἀντιγράφου αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 21.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ὁσάκις ἀφορῶσιν αἰτήσεις ἀνωτέρας τῶν διακοσίων δραχμῶν, συγχωρεῖται ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας λογιζομένης ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ ἔφεσις, ἥτις πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκτὸς τῶν προσόντων τῆς ἀγωγῆς, σημείωσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων γίνεται, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, νὰ παραδίδηται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀρμοδίου ἐφετείου, ἐντὸς τῶν ἐντῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων προθεσμιῶν· ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐφεσίβλητοι, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸ τῆς ἐφέσεως ἔγγραφον, ὅσα καὶ περὶ ἀγωγῆς (ἄρθ. 7 ἐδάφ. 2) διετάχθησαν.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ πρόεδρος παραλαβὼν αὐτὴν σημειόνει ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν ταύτην· ὡς πρὸς δὲ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5=20 ὡρισμένα,

Ἄρθρ. 24.

Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων τῶν τε πρωτοκλήτων καὶ ἐκκλήτων διοικητικῶν δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπή.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀναιρέσεως.

Ἄρθρ. 25.

Κατ' ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις, ἀλλὰ μόνον ἕνεκα τῆς λόγῳ τῶν ἀντικειμένων ἀναρμοδιότητος ὁσάκις δηλ. τὰ διοικητικὰ ταῦτα δικαστήρια ἐδίκασαν περὶ ἀντικειμένων μὴ ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῇ πολιτ. δικονομίᾳ ὡρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς προκαταβολῆς τοῦ προστίμου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπαλλάττονται οἱ αἰτοῦντες τὴν ἀναίρεσιν.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν· ἀναιρεθείσης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ὑπαγομένου εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 28.

Αἱ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι, ἢ ἀνέκκλητοι καταστᾶσαι ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας διοικητικὰς ἀρχὰς κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, καὶ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ ἐκτελέσεως διοικητικῶν ἀντικειμένων τύπους.

Ἄρθρ. 29.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων ὡρισμένας δίκας παρίστησι τὸ δημόσιον ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἀνεφύη ἡ διαφορά, καὶ πρὸς τοῦτον γίνονται ὅλαι αἱ ἐπιδόσεις.

Ἄρθρ. 30.

Εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζεται ὁ παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἐν χρήσει ἐρυθρὸς ἔνσημος χάρτης. Ἐκ τοῦ προϊόντος δὲ τοῦ χαρτοσήμου τούτου, τοῦ ἐξοδευομένου παρὰ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 17 (29) Αὐγούστου 1836 Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν γραμματέα δι' ἔξοδα τοῦ γραφείου καὶ μισθόν του.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὑπόκεινται εἰς ἀγωγὴν κακοδικείου περὶ τῶν ὅσων κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τῆς πολιτ. δικονομίας ἐπροξένησαν εἰς τοὺς διαδίκους ζημιῶν· ἀλλὰ πρὶν κινηθῇ κατ' αὐτῶν ἡ περὶ κακοδικείου ἀγωγή, πρέπει νὰ ληφθῇ προηγουμένως ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἄδεια.

Ἄρθρ. 32.

Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς μέλους τινὸς τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἄδεια ζητεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, καὶ ἀποφασίζεται ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τὰ ἄρθρ. 3 καὶ ἑπόμ. τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 8 (20) Ἰουλίου Νόμου περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου.

Ἄρθρ. 33.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὡρίμους ἐνώπιον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δικαστηρίων τοιούτου εἴδους διαφοράς· ὡς ὥριμοι δὲ λογίζονται αἱ δίκαι, ὅταν ἡ περὶ τῆς οὐσίας προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσε, καὶ δὲν λείπεται εἰμὴ ἡ διάσκεψις καὶ ἀπόφασις· αἱ δὲ τοιαῦται ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων, ἂν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένα εἶναι ἐφέσιμοι.

Ἄρθρ. 34.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουλίου 1838.

Ο ΘΩΝ.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὁλοκλήρων δικαστηρίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁσάκις εἴτε δι' ἐξαιρέσεις κατὰ μέρος δικαστῶν, εἴτε διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ὁλοκλήρων τῶν δικαστηρίων, εἴτε δι' ὁποιονδήποτε ἄλλον λόγον, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα κωλύονται νὰ δικάσωσι δίκην τινὰ, ὁ Ἄρειος πάγος, ἀναλαμβάνων τὰ καθή-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαβόντα τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν τελευταῖον τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 40. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διανομῆς, οἱ νεοσύλλεκτοι ὁρκίζονται τὸν ὅρκον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου καὶ παραδίδονται μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν σωμάτων ἐκείνων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιωρίσθησαν Οἱ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων χρεωστοῦν νὰ τροφοδοτῶσι τοὺς νεοσυλλέκτους, ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν φρουράν.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

Ἄρθρ. 41. Ἡ ἀντικατάστασις ἐνεργεῖται διὰ συμφωνητικοῦ διομολογουμένου μεταξὺ τοῦ ἀντικατασταίνοντος καὶ τοῦ ἀντικατασταινομένου.

Τὸ συμφωνητικὸν γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος συμβολαιογράφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμφωνητικά.

Ἄρθρ. 42. Ὁ ἀντικατασταίνων πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ μέγεθος, καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἰδιότητας, τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου προσδιορίζει διὰ τοὺς ἀπογραφομένους.

Ἄρθρ. 43. Ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀντικατασταίνοντος, πρὶν ἀναχωρήσωσιν οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸν δῆμον, γίνεται ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ὅστις κάμνει ἔκθεσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ λαμβάνει συγχρόνως σημείωσιν ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 44. Ἅμα γίνῃ δεκτὸς ὁ ἀντικατασταίνων, παρὰ τῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν προσδιωρισμένων ἐπιτροπῶν, ὁ ἀντικατασταινόμενος δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς καμμίαν εὐθύνην ἕνεκα τούτου, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελε λειποτακτήσει ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔδωκε τὸν ὅρκον.

Ἄρθρ. Ὁ διοικητὴς εἰδοποιεῖ τὸν ἀντικατασταθέντα περὶ τῆς λειποταξίας ταύτης καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ ἀπέλθῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα διὰ νὰ λάβῃ τὸν τόπον του.

Ἄρθρ. 46. Ἂν ὁ ἀντικατασταθεὶς ζητήσῃ προθεσμίαν, πρὸς εὕρεσιν ἄλλου ἀντικατασταίνοντος, ὁ διοικητὴς θέλει χορηγήσει αὐτὴν, ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

Ἄρθρ. 47. Ὁ διοικητὴς θέλει εἰδοποιήσει τὸ ἀνῆκον στρατιωτικὸν σῶμα περὶ τῆς δοθείσης προθεσμίας πρὸς γνῶσίν του.

Ἀκροτελεύτιον Ἄρθρον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἡμέτερον Ναυτικὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην ναυτῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν πρώτην στρατολογίαν, θέλομεν ἐκδώσει ὡς πρὸς τοῦτο ἐγκαίρως τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἰδιαιτέρους ὁρισμούς.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰανουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.—4. (παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 5. Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1838

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν εν γένει οἱ Δῆμοι προσόδους ἐκ περιουσίας Δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικὰ πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ Στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοὶ, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλη, τὰ μὲν παρέχουσι μικρότατον εἰσόδημα, τὰ δὲ εἰς ὀλίγους τῶν Δήμων ἐφαρμόζονται, καὶ τοιουτοτρόπως δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀναποφεύκτους ἐτησίους αὐτῶν δαπάνας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Περὶ ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῶν δημοτικῶν κτημάτων πρόσοδος, τὰ πρόστιμα, τὰ μετρικὰ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων πόροι, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς τοῦ Δήμου, χρείας, τὸ δημοτικὸν Σύμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἔμμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἔξωθεν τοῦ δήμου, καὶ πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ἐξόδευσιν εἰσκομιζομένων ἀναλωσίμων ὠνίων, ἐκλεγομένων βαθμηδὸν ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγώτερον ὀχληρά.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὤνια, ὅταν ἦναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλῶνται, καὶ δὲν εἰσεπράχθη δι αὐτὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἕτερος δημοτικὸς φόρος.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς ἀναλώσιμα ὤνια κυρίως θεωροῦνται τὰ ἐδώδιμα, τὰ πνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα εἴδη.

Ἄρθρ. 4

Ὁ ἔμμεσος οὗτος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δύο τοῖς ἑκατὸν 2 0|0, ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἄλλα εἴδη ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἄρθρ. 5

Τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐμμέσου φόρου, καὶ τοῦ προσδιορισμένου τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραματείαν.

Περὶ ἀμέσων εἰσφορῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐμμέσου φόρου ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ πρόσοδοι τοῦ δήμου δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἐπαρκέσωσιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς ὁριστικῆς συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ τῆς ὁριστικῆς συντάξεως τῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων ἐγγίζει, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ συνελθωσιν ἐγκαίρως ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, διὰ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α΄. Ὁ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου 1838 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμος θέλει ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος, εἰς ὅσα μέρη δὲν θέλουν εἶσθαι συναθροισμένα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Β΄. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Δεκεμβρίου 1838

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1838 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1838 προσδιορίζεται, ὡς ἀκολούθως·

ά. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλήν·

β΄. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

γ΄. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν·

δ΄. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

ά. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν καὶ προβάτων) καὶ οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν·

β΄. Οἱ ἀροτῆρες βόες·

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικιασθῆ κατ' ἐπαρχίας, ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῆ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῆ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1838 ἔτους.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν προσδιορισθῆ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι, πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφήσεις περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως, ἢ ἐν γένει περὶ ὁρίων, ἐὰν ἔχωσιν ἀμφιβολίας.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργήσει τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1839.

Ἄρθρ. 6.

Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράξει, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1839.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῆ εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 καὶ 15 Μαΐου 1839.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ φόρος ἑκάστου ποιμνίου, καὶ τῶν μεγάλων ζώων, θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των· ἀλλ ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον, διὰ νὰ μένωσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ, ὅπου ἀλλοῦ μεταβῶσιν.

Ἄρθρ. 9.

Δι' ὅσα ζῶα πωληθῶσιν ἢ σφαγῶσι, διὰ μὲν τοὺς χοίρους πρὶν δημοσιευθῆ ὁ παρὼν Νόμος, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ζῶα πρὶν γενῇ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν, ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλειψαν, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῆ διπλότυπα βιβλία, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσει δι' ὁδηγιῶν της ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφοραὶ, θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλ. 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον ἐκείνης τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμ. 1838 (1 Ἰανουαρ.) 1839.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ματα φορολογίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσι τοὺς φόρους των εἰς προϊόντα εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τοῦ δημοσίου, μεταφέροντες ἐντὸς δεκα ὡρῶν μακρὰν τοῦ τόπου δι' ἐξόδων των, καὶ παραδίδοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν παραλαβήν των, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, εἰς καρποὺς καθαροὺς, καὶ ὄχι δολίως μεμιγμένους μὲ χῶμα, πέτρας, ἢ γεννήματα κατωτέρας ποιότητος ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀλώνισαν, ἢ ἑτερογενῆ προϊόντα, ὅταν τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἡ φύσις τοῦ γεννήματος. Ὁ δὲ ἀνακαλυπτόμενος ὅτι μετέρχεται δόλον, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν· ὡσαύτως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν ὅστις εἰδοποιηθεὶς ἅπαξ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, δὲν ἤθελε μετακομίσει, ἢ παραδώσει τοὺς φόρους του εἰς προϊόντα, ὡς ἀνωτέρω διατάττεται.

Ἄρθρ. 50.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων θελήσει νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τοὺς φόρους του κατὰ τὸ ἄρθρον 47., χρεωστεῖ νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ἅμα τελειώσει τὸ ἀλώνισμα, ὅστις κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ σημείωσιν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ἢ ἂν οὗτος ἦναι ἀγράμματος, παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἡ σημείωσις δὲ αὕτη παραδίδεται ἐπισήμως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τοῦ δημάρχου δια νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ πίνακος κατὰ τὸ ἄρθ 48. Ὁ φανερώσας δὲ ἅπαξ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν, θεωρεῖται ὡς χρεώστης χρημάτων, καὶ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν τὸ χρέος του· ἄλλως ἂν παρέλθουν 15 ἡμέραι μετὰ τὴν προθεσμίαν, καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε πληρώσει τὸ χρέος του, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον ἐξαρκεῖ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του.

Ἄρθρ. 51.

ά. Τῶν ὀσπρίων, λαχανικῶν, ὀπωρικῶν, ἀμπελίων, βαμβακίων, σησάμου, γλυκανίσου, ῥιζαρίου, ἀραβοσίτου, καλαμποκίου, καπνῶν, καὶ λοιπῶν προϊόντων, ὅσα δὲν συσσωρεύονται εἰς θημωνίας, ἀμέσως ἁλωνιζομένων, ἡ φορολογία γίνεται κατ' ἐκτίμησιν.

β' Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ τοῦ διωρισμένου ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου. καὶ ἑνὸς παρὰ τῶν φορολογουμένων καὶ ἐν περιπτώσει δυστροπίας αὐτῶν παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Εἰς περίστασιν δὲ διαφωνίας, διορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τρίτος, ὅστις ὁρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη εἶναι ὑποχρεωτικὴ (ὅρα ἄρθ. 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου).

γ'. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς εἴδη, πληρόνονται δὲ εἰς χρήματα οἱ φόροι, κατα τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν ὡς διατάττεται διὰ τοῦ ἄρθ. 47.

δ'. Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν τοιούτων προϊόντων σχηματίζονται πίνακες κατὰ τοὺς ὁποίους θέλει δώσει ὁδηγίας ἡ Γραμματεία τῶν οἰκονομικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπογράφονται οἱ φορολογούμενοι, ἢ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπικυρόνονται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 52.

Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς προκύπτουσαι διενέξεις μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπενοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἢ μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, δικάζονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν Δικαστηρίων κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἐκδοθησομένου περὶ τούτου νόμου.

Ἄθρ. 53.

Διατάττεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27. Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τῶν ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὴν πώλησιν τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐγκρίνομεν νὰ δημοσιευθοῦν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

α'. Ἡ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1835 διακήρυξις τῆς κατὰ τὴν Εὔβοιαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

β'. Ἡ κατὰ τὴν 28 Μαρτίου 1835 κλεισθεῖσα ἐνταῦθα συμβίβασις μεταξὺ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Υ. Πόρτας καὶ τῆς τότε ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς.

γ'. Τὸ ἀπὸ 4 (16) Ἀπριλίου 1835 Ἡμέτερον Βασ. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καθ' ὁλοκληρίαν τὰ 5 ἄρθρα τῆς συμβιβάσεως ταύτης.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅτον ἀνήκει εἰς ἑκάστην, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Α ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τῆς κατὰ τὴν Εὔβοιαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 555 ἐγκυκλίου διαταγῆς της ἐπέτρεψε, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀντιπρέσβεων, τὴν ἀγορὰν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Εὐβοίᾳ ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν, ὅσαι ἤθελον γένη νομίμως καὶ συμφώνως μὲ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῶν ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεων. Κατὰ συνέπειαν τούτου δὲν ἔπαυσεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν προλαβουσῶν προκηρύξεών της νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ γίνωνται προσεκτικοὶ εἰς τὰς ἀγοράς των, διὰ νὰ μὴν ἐμπερδευθῶσιν ἀγοράζοντες ἐξ ἀπροσεξίας βακούφια, μαχλούλια, ἢ ἄλλου τοιούτου εἴδους κτήματα, τὰ ὁποῖα ἀναφανέντα τοιαῦτα εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἦναι παρὼν ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ παρευθὺς τὸ συμβὰν εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους (ὅρ. ἄρθ. 17 ποιν. δικον.) τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ φθορά. Οὗτοι ὅπως δήποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος, χρεωστοῦν ἀμέσως, οὐδέποτε ὅμως βραδύτερον τῶν 24 ὡρῶν, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονὸς, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

Γ'. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πρᾶξιν, ὁ ζημιωθεὶς ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ φθορὰ, κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ βλάβης δένδρων καὶ κτημάτων ὁρισμοὺς τῆς πολ. δικονομίας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως καὶ τοῦ αὐτουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν γένει περὶ τοιαύτης φθορᾶς παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα. Αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι καὶ ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας. Αἴτησις δὲ ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Δ'. Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποζημιώσεις τελεστίδικος ἀπόφασις στέλλεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ζημιωθέντος διαδίκου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

Ε'. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποζημιώσεων ἐντὸς 50 ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἕνεκα τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας βοσκοὺς, ξενοδόχους κ. τ. λ. κατὰ τὸ ἄρθρον Α'. καὶ Β'.

Ὁ διοικητὴς ὀφείλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ παρέχῃ ἔνοπλον δύναμιν, ὁσάκις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὸ αἰτήσει.

Ϛ'. Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους λόγῳ ἀδίκου διανομῆς δύναται ὅμως ἀφοῦ πληρώσῃ, νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως.

Ζ'. Ἂν ἡ πληρωμὴ δὲν γείνῃ ἐντὸς 50 ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἔνοπλος δύναμις ἀποχρῶσα, καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πληρωμήν.

Η'. Τὰ ἔξοδα τῆς τε ἀποστολῆς καὶ τῆς διατριβῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀποφασισθέντων ἐρανων, καὶ πληρόνονται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

Θ'. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποσὸν ἀποζημιώσεως.

Ι'. Ἐὰν ἡ φθορὰ ἐπράχθη εἰς φυτείας δένδρων, ἀμπελώνων σταφιδαμπελώνων, ἢ εἰς ἄλλας πολυετεῖς φυτείας, ἐπὶ τῶν ὁρίων δύω ἢ καὶ πλειόνων δήμων κειμένας, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δῆμοι, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ φθαρέντα, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐντὸς τῆς περιφερείας των κειμένου φθαρέντος μέρους.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐπράχθη ἡ φθορὰ, ἀποφασίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, εἴς τινα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχή.

ΙΑ'. Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἕνεκα φθορᾶς φυτειῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν.

α'. Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς πραχθείσης φθορᾶς ἀλληλεγγύως κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ

β'. Ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν κατὰ τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

ΙΒ. Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποίθησιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητήν.

Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρόνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἔξοδα καὶ χρηματικὰς ποινὰς, εἰς ἃς ἤθελε πράξει φθορὰν δενδροφυτειῶν, καὶ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἔκτισιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ἦναι μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοὐλάχιστον 200 δραχμῶν.

Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς πρωμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κανένα δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοί των.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποιν. Νόμου.

Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3|4, τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ.

Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγύησις.

ΙΓ'. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων Νόμου, μένουν ἐν ἰσχύει, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα.

ΙΔ'. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται διὰ πέντε ἔτη, καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν θέλει ἐξακολουθεῖ, ἐὰν ῥητὸς Νόμος δὲν τὸν ἀκυρώσῃ.

ΙΕ. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ φυλάκισιν τῶν δραπετῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τα δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς ἢ ἄλλους ἁρμοδίους ὁπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles de l'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων· τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα ἢ πλημμέλημα μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του, ἠμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας συγκατατίθεται, ὥστε τὰ συμφωνηθέντα διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 καὶ τὰ διὰ τῆς παρούσης Προσθέτου Πράξεως νὰ ἦναι πληρέστατα ἐφαρμοστέα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὅσα ἤθελον μεταβῇ μὲ φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου εἰς τὴν κατὰ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας Νῆσον τοῦ ἁγίου Βαρθελεμῆ καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μέρη, ἀποικίαν τῆς Σουηδικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἴτε ἤθελον τὰ πλοῖα ταῦτα ἀποπλεύσει ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβεγίας, εἴτε ἐκ παντὸς ὁποιουδήποτε ἑτέρου μέρους· ἢ ἤθελον ἐξέλθει ἐκ τῆς ἄνω εἰρημένης ἀποικίας μὲ φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου πλέοντα διὰ τὴν Σουηδίαν ἢ Νορβεγίαν, ἢ δι' ὁποιονδήποτε ἄλλο μέρος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἑπτὰ ἀνωτέρω ἄρθρα θέλουν ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν καὶ ἰσχὺν ὡσὰν ἤθελον εἶσθαι αὐτολεξεὶ καταχωρημένα εἰς τὴν κυρίαν Συνθήκην.

Οἱ πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ἐπίσης νὰ παρατείνωσι τὴν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς κυρίας συνθήκης προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν, ὥττε ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνταλλαγὴ νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην καὶ διὰ τὴν παροῦσαν Πρόσθετον Πρᾶξιν μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τελευταίας ταύτης.

Εἰς πίστωσιν τούτων ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν καὶ ἐπέθεντο τὴν σφραγίδά των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ.

(Τ. Σ.) ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΔΑΡΤ.
(Τ. Σ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΪΔΕΝΣΤΑΜ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην μετὰ τῆς Προσθέτου Πράξεως κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' Ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

l'emprisonnement des déserteurs de navires de guerre et marchands de leur pays et ils adresseront pour cet objet aux Tribunaux, juges au autres officiers compétens et réclemeront par écrit les déserteurs susmentiosés en prouvaut par la communication des régistres des navires ou rôles de l'equipage, ou par d'autres documens officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette reclamation ainsi prouvée l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'ils seront arrêtés seront mis à la disposition des dits Gonsuls, Vice consuls ou agens et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les reclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient ou à d'autre de la même Nation. Mais s'il ne sont pas renvoyés dans l'espace de trois mois à compter du jour de leur arrestation ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Ils est entendu toutéfois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, ou délit, depuis son débarquement,il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le Ttibunal nanti de l'affaire, aura rendu sa sentence et celle ci ait été exécutée.

Article 7.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvége consent à ce gue les stipulations du Traité du 22 Novembre (4Decembre) 1836 et du présent Acte Additionnel soient applicables dans toute leur plénitude aux bâtimens grecs que se rendront, chargés ou non, dans la Colonie de Sa Majesté Suédoise l'île de St. Barthélémy et dependances aux Indes occidentales, soit des ports de Royaume de Suéde et de Norvége, soit de tout autre lieu quelconque, ou qui sortiront de la dite Colonie chargés, ou non chargés, pour se rendre, soit en Suéde ou en Norvége, soit en tout autre lieu quelconque.

Article. 8.

Les sept articles ci dessus auront la même force et vigueur que s'ils étaient insérés mot à mot dans le Traité principal.

Les Phénipotentiaires sont également convenus de prolonger le terme fixé pour l'échange des ratifications du Traité principal de manière à ce qu'il aura lieu tant pour celui ci que pour le présent acte, quatre mois après la signature de ce dernier.

En foi de quoi ils ont signé le présent acte et y ont apposé le cachet de leur armes.

Fait à Athènes le vingt six Juillet (7 Aout) mil-huit cent trente sept.

(L. S.) IGNACE DE RUDHART.
(L. S.) CHARLES DE HEIDENSTAM.

Nous avons agréable, ratifions et confirmons le susdit Traité avec son acte additionnel en tous les points et articles qu'il contient; promettons pour nous et nos héritieurs et successeurs de l'observer fidèlement sans y donner ni permettre qu'il y soit donné la moindre atteinte. En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification et y avont fait apposer le sceau de notre Royaume.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 15.

Τὸ δημόσιον τῶν δύο Ἐπικρατειῶν δύναται νὰ πέμπῃ ἐκ τοῦ ἑνὸς τόπου εἰς τὸν ἄλλον γράμματα ὀνομαζόμενα *συστημένα*· τὸ δικαίωμα τούτων τῶν γραμμάτων θέλει προσδιορισθῆ καὶ λαμβάνεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδιασμένας διατιμήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, προπληρονόμενον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

Ἄρθρ. 16.

Ἀμφότεραι αἱ διοικήσεις τῶν Ταχυδρομείων θέλουν κρατεῖ ἀμοιβαίως λογαριασμὸν τοῦ δικαιώματος τῶν συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ τῶν δειγμάτων τῶν πραγματειῶν τῶν προπληρωμένων μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τῶν δύο ἐθνῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἡ προπληρωμὴ αὕτη χρεωστεῖ νὰ γίνῃ.

Ἄρθρ. 17.

Αἱ ἐφημερίδες περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτία μουσικῆς, κατάλογοι, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμένα, λιθογραφημένα, ἢ χειρόγραφα, ὁπόταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ ἀπὸ τοὺς τόπους, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τοὺς τόπους, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, δὲν θέλουν παραδίδεσθαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ προπληρωμένα ἕως εἰς τὰ ὁροθέσια τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστης τῶν δύο διευθύνσεων Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Ἐν τούτοις αἱ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ καθόσον ἤθελον ἐκπληρωθῆ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀποφάσεις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεώς των καὶ τῆς εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη κυκλοφορίας των.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἢ ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλ. Ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ φράγκων 5 δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐκ τῶν ὁποίων φράγκα 3 θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ θαλάσσης κόμιστρον.

Τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἴδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ καταστήματα, καὶ διευθυνόμενα διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐπίσης ἐπὶ τιμῇ ἑνὸς φράγκου δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Ἄρθρ. 19.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ συνήθη καὶ μὴ προπληρωμένα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία ταχυδρομικὰ καταστήματα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ Γαλικὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ 60 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου δι' ἕκαστον καθαρὸν βάρος τριάκοντα γραμμῶν.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ δείγματα πραγματειῶν τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς παραγωγῆς καὶ πεμπόμενα εἰς τὰ μέρη τῆς διευθύνσεως τὰ σημειωθέντα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 18 καὶ 19 θέλουν ἀμοιβαίως ἀντιπαραδίδεσθαι ἀπὸ τὰς δύο ταχυδρομικὰς διευθύνσεις Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐπὶ τῷ τρίτῳ τῆς διὰ τῶν εἰρημένων ἄρθρων συμφωνηθείσης τιμῆς.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ συνήθη ἢ συστημένα γράμματα, τὰ δείγματα πραγμα-

Article 15.

Le public des deux pays pourra envoyer d'un pays pour l'autre des lettres dites *chargées*. Le port de ces lettres sera établi et perçu d' après les tarifs combinés des offices de Grèce et de France. Il devra toujours être acquitté d'avance et jusqu' à déstination.

Article 16.

Les deux offices se tiendront reciproquement compte du port des lettres ordinaires ou chargées et des échantillons de marchandises affranchis jusqu'à destination dans un des pays pour l'autre, d'après les tarifs en usage dans celui des deux pays en faveur duquel ce remboursement devra avoir été fait.

Article 17.

Les journaux, gazettes, ouvrages périodiques, livres brochés, brochures, papier de musique, catalogues, prospectus, annonces et avis divers imprimés, litographiés, qui seront envoyés sus bandes de France, ou des pays où la France entretient des bureaux de Poste pour la Grèce, ainsi que de la Grèce pour la France et les pays où la France entretient des bureaux de Poste, ne pourront être livrés de part et d'autre, qu'affranchis jusqu'aux limites de l'exploitation respective de chacun des deux offices Grec et Francais.

Toutefois, les journaux et ouvrages périodiques ne seront admis de part et d' autre, qu' autaut qu'il aura été satisfait, à leur égard, aux lois, arrêtés et réglemens qui fixent les conditions de leur publication et de leur circulation dans les deux pays.

Article 18.

Les lettres ordinaires et non affranchies, originaires de France ou des possesions Francaises dans le nord de l' Afrique, pour la Crèce, seront livrées à l' office des Postes Crecques au prix moyen de cinq francs par trente grammes poids net, dont trois francs seront applicables au port de voie de mer.

Les objets de mème nature, originaires des stations du Levant où la France entretient des étrblissemens de Poste, destinés pour la Crêce, seront livrés au prix moyen de un franc aussi par trente grammes, poids net.

Article 19.

Réciproquement, les lettres ordinaires et non affranchies, originaires de la Crèce, destinées pour la Erance et les possesions Françaises dans le nord de l' Afrique, ainsi que pour les différentes stations du Levant où la France entretient des établissement de Poste, seront livrées à l'office de Postes de Erance au prix de soixante centimes par trente grammes, poids net.

Article 20.

Les échantillons de marchandises provenant des origines et pour les destinations mentionnées dans les articles 18 et 19 précédens seront réciproquement livrés par les deux offices des Postes de Crèce et de France au tiers des prix respectivement fixés par les dits articles.

Article 21.

Les lettres ordinaires ou chargées, les échantillons

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

'Αριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 22. Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξελέγξεως παρὰ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν συνταχθέντων πρωτοκόλλων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν Νεοφύτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 28 'Απριλίου (10 Μαΐου) 1836 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ παρὰ τῶν Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν 'Επιτρόπων καὶ Δημάρχων συντασσόμενα πρωτόκολλα, διὰ παραχώρησιν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς Νεοφύτους καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισίν Μας ἀπὸ τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς 'Επικρατείας μετὰ γνωμοδοτήσεως.

Πληροφορηθέντες ὅτι πολλαὶ καταχρήσεις παρεισέφρησαν εἰς τὰς πληροφορίας ἐπὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ρηθέντος Διατάγματος, ἐστηρίχθησαν τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, τόσον ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῶν προσώπων, καὶ τὸ ποσὸν τῶν παλαιῶν κτημάτων τοῦ Νεοφύτου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημίωσιν κτημάτων.

Καὶ θεωροῦντες ὅτι ὁ ἐναποτεθεὶς εἰς τὰς Ἡμετέρας Γραμματείας τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔλεγχος δύναται νὰ θεωρηθῇ καλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον παρὰ τοῦ Ἡμετέρου 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθηκόντων του, ἔχει πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐξελέγξεως·

'Επὶ τῇ προτάσει τῆς 'Ημετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικ. Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1.

Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 'Απριλ (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος συνταχθέντα πρωτόκολλα δι' ἀποζημίωσιν Νεοφύτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι παρὰ τῆς 'Ημετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας τὰ παραχωρητήρια θέλουν καθυποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2.

Τὸ 'Ημέτερον 'Ελεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἐξετάζει διὰ τῶν ἀνηκόντων μέσων, ἂν εἰς τὴν προβαλλομένην παραχώρησιν, διετηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 28 'Απριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος, καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρ. 2, 4 καὶ 7, ἀφορῶντες τὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου τοῦ Νεοφύτου, τὰ κληρονομικὰ τούτου δικαιώματα, ἐπὶ τῶν παλαιῶν του κτημάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τούτων, τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημίωσιν κτημάτων.

3.

Ἂν, διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Συνεδρίου ἀποδειχθῇ ἡ διατήρησις τῶν ρηθέντων ὅρων, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν βάσεων τοῦ πρωτοκόλλου, ἡ παραχώρησις θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν διὰ τῶν ἡμετέρων Γραμματειῶν τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀφαιρεῖται μολαταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς γνωμοδοτήσεως.

4.

Ἂν τὸ Συνέδριον λάβῃ αἰτίαν νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι οἱ ρηθέντες ὅροι δὲν διετηρήθησαν, ἢ ὅτι αἱ τεθεῖσαι βάσεις δὲν εἶναι ἀληθεῖς, τὸ πρωτόκολλον θέλει θεωρηθῆ δι' ὅλα, ἢ δι' ἓν ἕκαστον τῶν μερῶν του, ὡς μὴ γενόμενον, καὶ θέλει διαταχθῆ διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἡ σύνταξις νέου πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας θέλει θέσει τὸ Συνέδριον καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκ νέου θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν ἐξέτασίν του.

5.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ἤδη κατ' ἔγκρισίν Μας τὰ παραχωρητήρια παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 28 'Απριλίου (10 Μαΐου) διατάγματος δι' ἀποζημίωσιν Νεοφύτων, θέλομεν ὥστε τὸ 'Ημέτερον 'Ελεγκτικὸν Συνέδριον, νὰ ἐξετάσῃ καὶ περὶ τούτων ἀκριβῶς, ἂν αἱ παραχωρήσεις αὗται ἔγειναν συμφώνως καθ' ὅλα μὲ τὸ ρηθὲν διάταγμα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὸ ἐξαγόμενον τῶν γενησομένων ἐξετάσεων θέλει μᾶς καθυποβληθῆ πρὸς πληροφορίαν, καὶ διὰ ν' ἀποφασίσωμεν τὰ ἀνήκοντα χωρὶς βλάβην ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὴν ἀκεραιότητα, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φρόνησιν τοῦ Ἡμετέρου 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐμπιστευόμεθα τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 'Απριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος, οἱ Νεόφυτοι δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι, διὰ νὰ γνωρισθῇ πασιφανῶς ὅτι, ἂν εὐχαριστήθημεν νὰ περιθάλψωμεν ἀναλόγως τῆς ἀπωλεσθείσης περιουσίας των, τοὺς δυστυχήσαντας νεοφύτους, δὲν ἐννοήσαμεν ποτὲ διὰ τούτου νὰ δώσωμεν αἰτίαν καὶ ν' ἀνοίξωμεν δρόμον εἰς καταχρήσεις πολυειδεῖς, μὲ ζημίαν τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ σκάνδαλον τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν ὑπηκόων.

Ἄρθρ. 7.

'Η 'Ημετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

'Εν 'Αθήναις τὴν 7(19) Μαΐου 1838.

Ο ΘΩΝ.

'Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως γενικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κτλ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες ν' ἀναπτύξωμεν ἐτι τὸ κρεῖττον τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σύστημα, νὰ φέρωμεν εἰς πλειοτέραν τελειοποίησιν τοὺς οἰκονομικοὺς Νόμους καὶ Διατάγματα, καὶ νὰ εἰσάξωμεν ταχυτέραν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1.

Συνίσταται πρὸς καιρὸν Γενικὸν 'Επιμελητήριον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ θεωρητικὸν καὶ κανονιστικὸν αὐτῆς μέρος καὶ τὸ τῆς γενικῆς ἐπιτηρήσεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας, τῷ πέμπτῳ.

Ο Θ Ω Ν.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΤΔΑΡΤ.

Donné à Athènes le 26 Août (7 Septembre) de l'an de grâce mil-huit cent trente sept et de Notre Regne le cinquème.

OTHON

IGNACE DE RUDHART.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρ. 1837 (2 Ἰανουαρ. 1838) Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἕπεται.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) τρέχ. ἔτους, πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, δύναται κατ' ἐκλογὴν ν' ἀφίνῃ ὁλόκληρον τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος, ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαιότητα τῆς χορηγουμένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Γαλλίας, καὶ τῶν ἄλλων εἰρημένων μερῶν, δια τ' ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος, ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος τῆς πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς Φακέλλους περιέχοντας δείγματα πραγματειῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πραγματειῶν φάκελλοι ἀποστελλόμενοι προπληρωμένοι ἢ μὴ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα δια τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τ' ἀναπαλιν τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἀντικείμενα ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βορειον Ἀφρικὴν καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωματων, αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ Διατάξεις τῶν δύω ἐπικρατειῶν Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ἄρθρ. 4.

Δύνανται νὰ πέμπωσι γράμματα Συστημένα. Τὸ δικαίωμα τῶν γραμμάτων τούτων θέλει λαμβάνεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδυασμένας διατιμήσεις τῶν Ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας προπληρονόμενον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ των.

Τὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα διὰ τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος δια τὴν Γαλλίαν, καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατα τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ τ' ἀνάπαλιν τὸ αὐτὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα, ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται δι' ἕκαστον γραμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1|2 γραμμῶν ἀναλόγως τῆς θαλασσοπορείας του κατὰ τὴν ἀπ' εὐθείας γραμμῆς ἀπόστασιν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ λιμένος τοῦ ἐπιβιβασμοῦ, καὶ τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἀκόλουθον διατίμησιν.

ἕως	50	λεύγας Γαλλικὰς ἐμπεριλήπτικῶς	λεπ.	50
ἀπὸ	51	ἕως 100	»	60.
ἀπὸ	101	ἕως 150	»	70.
ἀπὸ	151	ἕως 200	»	80.
ἀπὸ	201	ἕως 300	»	90.
ἀπὸ	301	ἕως 400	»	100.
ἀπὸ	401	καὶ περισσότερον	»	110.

Ἡ διαβάθμισις τοῦ δικαιώματος ἐκείνων τῶν γραμμάτων τῶν ἄνω μνημονευθέντων μερῶν, τῶν ὁποίων τὸ βάρος εἶναι ἴσον ἢ πλέον τῶν 7 1|2 γραμμῶν, θέλει εἶσθαι ὡς ἡ προσδιορισθεῖσα παρὰ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1836 Διατάγματος.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Δικαίωμα ἐπὶ τῶν πεμπομένων γραμμάτων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν κτλ. καὶ ὀφειλόμενον εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διατρεχομένας διαστάσεις, προσδιορίζεται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρ. 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 νόμων.

Ἄρθρ. 7.

Ὅταν τυχὸν παρουσιασθῇ περίστασις νὰ ἑνωθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ δικαιώματα τὰ προσδιορισθέντα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ἀνῆκον δικαίωμα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γαλλίας, τὸ δικαίωμα τοῦτο θελει λαμβάνεσθαι παρὰ τῶν ἀποστελλόντων, ἢ παρὰ τῶν πρὸς οὓς διευθύνονται τὰ γράμματα, συμφώνως μὲ τὴν ἐν χρήσει διατίμησιν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Γαλλίας.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χαρτία μουσικῆς, κατάλογοι, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμέναι, λιθογραφημένα, ἢ χειρόγραφα, ὁπόταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεία, καθὼς καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς ξένα κράτη, θέλουν προπληρόνεσθαι μέχρι τοῦ λι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰς ὑπαρχούσας διατιμήσεις. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περὶ τούτου λογιστικὰς ὁδηγίας.

14.

Ὁ διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἰδιώτας, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν διὰ λιθογραφικὰς ἐργασίας.

15.

Μεταξὺ διαφόρων ἰδιωτικῶν λιθογραφικῶν ἐργασιῶν, ἀνατιθεισῶν εἰς τὸ κατάστημα προτιμᾶται ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει παλαιοτέρα συμφωνία.

16.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῆ προσεχῶς δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

17.

Ὁ οἰκονόμος τοῦ ὑλικοῦ εἶναι ὑπόχρεως, ὡς τοιοῦτος, νὰ προσφέρῃ τὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1836 ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν.

18.

Τὸν Διευθυντὴν, τοὺς δύο ἐργοστασιάρχας, καὶ τὸν οἰκονόμον τοῦ ὑλικοῦ καὶ γραμματέα τοῦ καταστήματος, θέλομεν διορίσει Ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν· οὗτος δὲ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, θέλει διορίσει τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν καὶ τὸν ὑπηρέτην.

19.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ μῆνα	Δρ.	300
» τοῦ Λιθογράφου	»	200
» τοῦ ἐργοστασιάρχου τῆς Τυπογραφίας	»	130
» » τῆς Λιθογραφίας	»	120
» τοῦ οἰκονόμου τοῦ ὑλικοῦ καὶ γραμμ. τοῦ καταστήματος	»	150
Ἀντιμισθία τοῦ διορθωτοῦ	»	30
Μισθὸς ἑνὸς ὑπηρέτου καὶ διανομέως τῶν ἐφημερίδων . . .	»	65

Α'. Τυπογραφία.

Μισθὸς τοῦ στοιχειοθέτου	α'.	τάξεως	κατὰ	μῆνα	» 90
» »	β'.	»	»	»	» 75
» »	γ'.	»	»	»	» 50
» τοῦ τυπωτοῦ	α'.	»	»	»	» 90
» »	β'.	»	»	»	» 65
» »	γ'.	»	»	»	» 40

Β'. Λιθογραφία.

» τοῦ τυπωτοῦ	α'.	τάξεως	κατὰ	μῆνα	Δρ. 80
» »	β'.	»	»	»	» 70
» τοῦ βοηθοῦ	α'.	»	»	»	» 60
» »	β'.	»	»	»	» 50
» τοῦ πρώτου στοιχειοχύτου			»	»	200
» τῶν ἑτέρων			»	»	65
» τοῦ βοηθοῦ			»	»	40

20.

Ὁ Λιθογράφος τοῦ καταστήματος θέλει λάβει ὡς ἰδιαιτέραν ἀντιμισθίαν διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐργασθέντα σχέδια τὸ ἥμισυ τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας.

21.

Διὰ τὸ ὑλικὸν τοῦ καταστήματος προσδιορίζομεν ὡς μέγιστον ὅρον·

ά. Διὰ τὸν χρειαζόμενον χάρτην τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας κατ' ἔτος δραχμὰς	12,000
β'. Διὰ τὸ ὑλικὸν, τὸ ὁποῖον χρειάζεται καθ' ἡμέραν, κατ' ἔτος . . . . δραχμὰς	3,500
γ'. Δι' ἐργαλεῖα τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τοῦ χυτηρίου δραχμὰς	4,000
Διὰ γραφικὰ ἔξοδα, προσδιοριζόμενα κατ' ἔτος δραχμὰς	360
Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ταχυδρόμου κατ' ἔτος δραχμὰς	6.600
Δι' ἔξοδα τῆς διορθώσεως τοῦ καταστήματος κατ' ἔτος δραχμὰς	500

Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐν τῷ καταστήματι βιβλιοδετικαὶ ἐργασίαι παύουσιν εἰς τὸ ἑξῆς.

22.

Ὅλοι οἱ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἀντιβαίνοντες ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦδε ὁρισμοὶ, καὶ ῥητῶς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 17 (29) Μαΐου 1835 ἀκυροῦνται.

23.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστ. (7 Σεπτεμβρ.) 1838.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροπολογήσεως τοῦ 10 ἄρθ. τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν, ὅσον ἔνεστιν, εἰς τοὺς ὅσοι ἔπαθον οἱανδήποτε ἐκ λῃστείας τινὸς ζημίαν, τὰ μέσα τοῦ νὰ τύχωσιν ἀποζημιώσεως προχείρου καὶ εὐχεροῦς, τὴν ὁποίαν ἄλλως ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι περιφρονοῦσι διά τε τὸ βαρὺ τῶν ἐξόδων καὶ τὴν ἐκ τοῦ τόπου των μακρὰν τοῦ πρωτοδικείου ἀπόστασιν, ἐκ τούτου δὲ δὲν ἐπιτυγχάνει ὁ σκοπὸς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου, ἀπεφασίσαμεν νὰ τροπολογήσωμεν τὸ ἄρθρον 10 αὐτοῦ ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ κατὰ δήμου τινὸς, ἕνεκα λῃστείας πραχθείσης ἐντὸς τῆς περιφερείας του, περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγαὶ, ὁσάκις αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων δραχμῶν, θέλουν φέρεσθαι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος δῆμος, καὶ δικάζεσθαι κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ ἐκκλητῆς καὶ ἀνεκκλήτου δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν ὁρισμούς.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μέλλον νὰ ἐκποιηθῇ κτῆμα, καὶ ἐπισυνάπτων τὸ δημόσιον ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. γενόμενον κατάλογον τῶν ἀκινήτων κτημάτων, παρακαλεῖ αὐτὸν, νὰ διορίσῃ κλητῆρα, διὰ νὰ ἐπιχείρισῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ῥηθέντος κτήματος.

Ὁ ταμίας προσδιορίζει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ συμβολαιογράφον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γενεῖ ὁ πλειστηριασμὸς κατὰ τὸ ἄρθρ. 965 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 3.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ ταμίου, ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἄνευ ἀναβολῆς πρᾶξιν διὰ τῆς ὁποίας διορίζει ἕνα τῶν κλητήρων, διὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ προκειμένου κτήματος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ κλητὴρ ἀμέσως ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 957 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, χωρὶς παρατήρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862—866 ὡρισμένων.

Ἄρθρ. 5.

Ὡς προθεσμία μεταξὺ τῆς κατασχέσεως, καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διορίζεται·

1. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, δύο ἑβδομάδες τοὐλάχιστον.

2. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, τοὐλάχιστον τέσσαρες ἑβδομάδες.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνῃ, θέλουν κοινοποιεισθαι διὰ τοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς ἑξῆς διακρίσεις·

1. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ·

2. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ἡ κοινοποίησις γίνεται ὡσαύτως κατὰ τὸ ἄρθρ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δι' ἅπαξ γενομένης δημοσιεύσεως, διά τινος ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένου φύλλου· προσδιορίζεται δὲ ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ἡ τριακοστὴ μετὰ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν τῆς κοινοποιήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου· μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν γίνεται ἐπιτοπίως καὶ ἑτέρα κοινοποίησις, προσδιοριζομένης ῥητῶς τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 971 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένη ἐπίδοσις τοῦ ἀντιτύπου τοιχοκολλήτου γραμματίου πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους ἐγγεγραμμένους δανειστὰς, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένας προθεσμίας.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρ. 954 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δὲν ἔχουν ἰσχὺν πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 9.

Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύει διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας (μὴ παραβλεπομένων τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1836 Νόμου, κατόπιν ὡρισμένων), καθόσον αὗται αἱ διατάξεις δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς τῶν ἄρθρ. 5—8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ Ὑμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι εἴς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου γίνεται φθορὰ δένδρων καὶ ἄλλων φυτειῶν, ἐνεργουμένη κρυφίως καὶ διὰ τοῦτο καθιστῶσα δύσκολον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν·

Θεωροῦντες ὅτι ἡ φθορὰ τῶν δένδρων καὶ φυτειῶν προξενεῖ σημαντικὴν ζημίαν καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας αὐτοὺς, καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ παρεμποδίζει τὴν πρόοδον τῶν φυτειῶν·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παύσουν τὰ φθοροποιὰ τῶν τοιούτων πράξεων ἀποτελέσματα, καὶ θεωροῦντες ὡς μέσον κατάλληλον πρὸς κατάπαυσιν αὐτῶν, τὴν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν αὐταὶ ἐνεργοῦνται·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις ἕνεκα πάσης φθορᾶς δένδρων, σταφιδώνων, ἀμπελώνων, καὶ ἄλλων πολυετῶν (μὴ ἐπετείων) φυτειῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας του πραττομένης, δι' ἐκκοπῆς, ἀποφλοιώσεως, βλάβης τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ τῶν δένδρων, ἢ ἄλλως πως, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ζώων προξενουμένων ζημιῶν, περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων Νόμος.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πραχθείσης φθορᾶς διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγροφύλακες, οἱ φυλάττοντες τὰ μέρη ὅπου ἐπράχθη ἡ φθορὰ, ἢ τὰ παρακείμενα μέρη τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, βοσκοὶ ποιμνίων, ἢ ἄλλων ζώων, τῶν ἐν καιρῷ τῆς γενομένης φθορᾶς ἕως ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας εὑρισκομένων καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα.

Β'. Μεχρισότου προσδιορισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον. Ὁ ζημιωθεὶς, ἂν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

'Αριθ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι οὐδ' ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης δικαίωμα μεταναστεύσεως Ὀθωμανούς, οὐδ' ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπεκτανθεῖσης διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837 Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δὲν ἐξήρκεσαν, ὥστε ἅπαντες οἱ ἔχοντες περὶ ἀκινήτων κτημάτων πραγματικὰς, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν προερχομένας προσωπικὰς ἀγωγὰς, νὰ εἰσάξωσιν αὐτὰς εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπήν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τῆς ὅλως ἐξαιρετικῆς στάσεως τῶν εἰσέτι μέχρι τοῦδε διαμενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα Ὀθωμανῶν, ἕνεκα τῆς μεγάλης διαφορᾶς τῆς διακρινούσης τὴν ἤδη ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ ἔθιμα τὰ ἐν χρήσει, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβον γένεσιν καὶ δικαιώματα καὶ αἱ ἐνοχαὶ ἐξ ὧν πηγάζουσιν αἱ μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ Ὀθωμανῶν διαφοραὶ, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως μέσων ἀσφαλῶν καὶ ἀναντιῤῥήτων διὰ νὰ κατασταθῇ ἡ τότε ἰσχύουσα νομοθεσία γνωστὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἕνεκα τελευταῖον τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν ταχεῖαν καὶ ὁριστικὴν ἀποπεράτωσιν ὅλων τῶν μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχουσῶν διαφορῶν· ἀπαιτεῖται ἑπομένως διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἁρμοδιότης τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ διευκολυνθῇ ἡ ταχυτάτη ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεών της, ἀπομακρυνομένων τῶν ἐκ τῶν διαφόρων τύπων παρεμβαλλομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμποδίων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Δίδεται νέα προθεσμία ἓξ μηνῶν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης, τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανούς, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου ἢ ἀνατιθεμένας σήμερον διὰ τοῦ παρόντος εἰς αὐτήν. Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρὼν Νόμος.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ θέλει δικάζει τὰς ἀκολούθους διαφορὰς, καθόσον ἤθελον εἰσαχθῇ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἅπασας τὰς μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως κατὰ τὴν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 συνθήκην, καὶ τῶν αὐτόθι κατοίκων τοῦ Βασιλείου πραγματικὰς, προσωπικάς τε καὶ μικτὰς ἀγωγὰς, β' πᾶσαν περὶ ἀκινήτων κτημάτων πωληθέντων ἀπὸ Ὀθωμανοὺς μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διαφορὰν, ὁσάκις ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου κτήματος οἱονδήποτε δικαίωμα τοῦ πωλήσαντος Ὀθωμανοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσαι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσωπικῶν, πραγματικῶν καὶ μικτῶν διαφορῶν εἶναι ἤδη ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐμποροδικῶν, πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, μεταβάζονται ὡσαύτως εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεκκλήτως δεδικασμένων, αἵτινες τότε μόνον ὑπάγονται εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὅταν, γενομένης ἐν καιρῷ χρήσεως τοῦ ἐνδίκου τῆς ἀναιρέσεως μέσου, κατασταθῶσιν ἐκ νέου ἐκκρεμεῖς διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου πάγου διαταχθείσης πρὸς ἀναδίκασιν παραπομπῆς εἰς ἓν τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει νὰ κηρύττῃ αὐτὴν ἐκτελεστὴν ἄνευ ἀναβολῆς κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων· περιαφθέντος δὲ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ ἐκτέλεσις γίνεται, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, διά τινος κλητῆρος.

Ἄρθρ. 5.

Ἂν ὁ ὀφειλέτης προσκληθεὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἐκτελεστόν τι συμβόλαιον, δὲν τὰ ἐκτελῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἐνεργεῖται διὰ τοῦ κλητῆρος, κατ' ἐκλογὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἡ κατάσχεσις τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας του, ἡ ἀποστολὴ ποινήτορος, καὶ ὅταν διὰ τῶν τοιούτων μέσων δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐκτέλεσις, ἡ προσωπικὴ κράτησις. Ἡ προσωπικὴ κράτησις καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποινήτορος δὲν δύναται νὰ γενῇ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὅστις τὴν ἐκδίδει, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν διάθεσιν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διαταγὴ εἶναι καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκτελεστή.

Ἄρθρ. 6.

Ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ εἶναι κατὰ μὲν τὰς περὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν ἐκτελέσεις, ἡ τοῦ τόπου, ἔνθα εὑρίσκεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ δὲ τὰς προσωπικὰς, ἡ τοῦ τόπου, ἔνθα ἔχει τὴν κατοικίαν του ὁ ὀφειλέτης.

Ἄρθρ. 7.

Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίων ἐκτελεστῶν, ἢ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν παρὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀναφυόμεναι ἐνστάσεις ἢ ἄλλαι δυσκολίαι, μεταξὺ κατοίκου τινὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ Ὀθωμανῶν ἐχόντων τῆς μεταναστεύσεως τὸ δικαίωμα, ἀφαιροῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀνατίθενται εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἁρμοδίους διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητάς.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τῶν ἐκτελεστῶν συμβολαίων, διεξάγοντες τὰς κατασχέσεις καὶ ἐκποιήσεις τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ διατάξεις, καθόσον ἀφορᾷ τὰς κοινοποιήσεις τοῦ πλειστηριασ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ λάβωσι καὶ περὶ τῆς ποσότητος ταύτης τὸ ἀνῆκον γραμμάτιον τῆς πιστώσεως.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ φαλαγγῖται δύνανται νὰ δανεισθῶσι τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρηματικὴν ποσότητα μὲ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως· ὁ τρόπος δὲ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης θέλει προσδιορισθῇ ἰδίως δ' Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 7.

Ὅσοι φαλαγγῖται ἀγοράσωσιν ἐπὶ δημοπρασίας ἀκαλλιέργητον, ἀλλὰ καλλιεργείας ἐπιδεκτικὴν γῆν, ἀπαλλάττονται, ὡς πρὸς ταύτας τὰς γαίας, διὰ τρία ἔτη, ἀφ' ἧς γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ κατακύρωσις, τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου.

Ἄρθρ. 8.

Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καταταχθῶσι παρ' Ἡμῶν εἰς τὴν φάλαγγα καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνδεεῖς, θέλουν λάβει, κατὰ τοὺς εἰς τὸ 1. ἄρθρον ἐμπεριεχομένους ὁρισμούς, ἓν μέρος ἐθνικῆς γῆς, ἢ ἄλλο κτῆμα φθαρτὸν ἀνάλογον μὲ τὴν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των ἀνήκουσαν χρηματικὴν ποσότητα· δὲν θέλουν ὑπόκεινται πρὸς τούτοις διὰ τρία ἔτη εἰς τὸν φόρον τοῦ δεκάτου ἂν λάβωσι γῆν, κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενα· θέλουν δὲ λάβει τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ὡρισμένην χρηματικὴν ποσότητα κατὰ τοὺς ἐκεῖ τεθέντας ὅρους.

Ἐπίσης ἐπεκτείνονται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 6. δὲν λαμβάνουν δὲ τὸ περιπλέον τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ὡρισμένου ἀνωτάτου ὅρου οὔτε εἰς χρήματα, οὔτε εἰς κτήματα.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσοι τῶν ἤδη κατατεταγμένων φαλαγγιτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσωσι τὴν θέσιν των εἰς τὴν φάλαγγα, χωρὶς νὰ λάβωσι γῆν, ἢ ἄλλο κτῆμα ἀντ' αὐτῆς θέλουν συγκεντρωθῇ εἰς ὀλιγωτέρας τετραρχίας δι' ἰδιαιτέρων Βασιλ. Διαταγμάτων, τὰς ὁποίας ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διαθέσωμεν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἀπόκειται ὅμως εἰς Ἡμᾶς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς ἀδείας ἀπουσίας, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τῆς φάλαγγος, ἢ νὰ τοὺς θέσωμεν εἰς κατάστασιν ἀπουσίας μὲ τὴν κανονικὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, νὰ τοὺς μεταθέσωμεν εἰς τοὺς πρεσβύτας τοὺς μὴ ἱκανοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὅσοι ἀπεζημιώθησαν ἤδη μὲ γαίας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1830 διατάγματος, καὶ τὰς ἔλαβον εἰς τὴν κατοχήν των, ἡ ἀξία τῶν γαιῶν τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἢ ἐκ τοῦ μισθοῦ των, ἂν δὲν λάβωσι τοιαύτην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅσοι ἀξιωματικοί, κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος, λάβωσι γαίας ἢ ἄλλα κτήματα, θέλουν διατηρήσει, τιμῆς χάριν, τὸν βαθμόν των, καὶ δύνανται καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Πρὸς τούτοις δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀξιωματικοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ τῆς ἐθνοστρατείας, ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ τὴν σχηματίσῃ.

Ἄρθρ. 12.

Ὅσοι φαλαγγῖται ἀπολαύσουν τὰς ὠφελείας τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχουν κἀνὲν δικαίωμα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 Βασιλ. διατάγματος περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τοὺς πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διορισθέντας φαλαγγίτας δίδεται προθεσμία δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ δηλώσωσιν ἂν θέλουν νὰ μεθέξωσι τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ὁ νόμος οὗτος χορηγεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι συνενοούμεναι ἐπιφορτίζονται τὴν ἀνυπέρθετον δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΜΑΛΤΣ. Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Αριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) Νόμου, περὶ συμπληρώτεως τοῦ στρατοῦ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προνοοῦντες διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι ἐν συνόδῳ, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 44 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ, θέλουν κάμνει τὸν ἀναλογισμὸν εἰς δήμους τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατεύματος ἀναγκαίων στρατιωτῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, καθὼς καὶ ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τὰς διοικήσεις, θέλουν προσδιορίζεσθαι δι' ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τοὺς δήμους θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν πληθυσμόν των. Ἐπὶ τούτῳ οἱ διοικηταὶ θέλουν ὑποβάλλει πάντοτε εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀντίγραφον τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων ἑκάστου δήμου.

Ὅπου εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐσυγκροτήθησαν, οἱ διοικηταὶ θέλουν κάμει ἀντ' αὐτῶν τὸν ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. 2. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ ἐμψυχόνωσι μὲ πάντα τρόπον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐθελοντῶν· διὰ τοῦτο, ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς προσδιοριζούσης τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν εἰς τὰς διοικήσεις ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πρὶν ἀρχίσει ἡ στρατολογία θέλουν δημοσιεύσει προκηρύξεις προτρεπτικὰς καὶ ἐθελούσιον ἀπογραφὴν, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται ῥητῶς τὸ δεύτερον ἔδαφος τοῦ ἄρθρ. 5. τοῦ περὶ ἀπογραφῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Αἱ προκηρύξεις αὗται θέλουν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ 3 συνεχεῖς ἑορτὰς ἐπ' ἐκκλησίας καὶ θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὰ δημαρχεῖα καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπογραφῶσιν ὡς ἐθελονταὶ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου των διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των.

Ἄρθρ. 4. Οἱ δήμαρχοι κρατοῦν ἰδιαίτερα βιβλία, ὅπου καταγράφουν τὰς ἐθελουσίους ἀπογραφάς, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, μεγέθους, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀπογραφομένου ἐθελοντοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὁ δήμαρχος καταστρώνει τὴν πρᾶξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα τύπον ὑπὸ στοιχ. Α.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφομένων καὶ δεκτῶν γενομένων ἐθελοντῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ Δήμου.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ συντάξεως, δημοσιεύσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν Στρατολογικῶν πινάκων.

Ἄρθρ. 7. Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάττωσι τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν.

Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν θέλουν ἔχει ὡς ὁδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου, τὰς ἐκθέσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίας ἀξιοπίστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα Ἱερέων, καὶ πρὸς τούτοις τὴν δημόσιον φήμην.

Ἄρθρ. 8. Ὁ στρατολογικὸς πίναξ θέλει περιέχει·

ά. τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τεταγμένος ἕκαστος.

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ·

γ'. Τὴν ἡλικίαν·

δ'. Ἂν ἦναι ἔγγαμοι ἢ χηρεύοντες πατέρες οἰκογενειῶν, ἢ δὲν ὑπανδρεύθησαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

έ. Ἐκ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του εἰς τὸν Δῆμον.

ς'. Τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμά του.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸν πίνακα κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν.

Ἄρθ. 10. Ἅμα ὁ Δήμαρχος συντάξῃ τὸν πίνακα, ὀφείλει νὰ τὸν δημοσιεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς Δημότας διὰ τοιχοκολλήσεως τόσον εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων, ὅπου μένει ἐκθεμένος ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἄρθ. 11. Συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν στρατολογικῶν πινάκων, οἱ δήμαρχοι θέλουν δημοσιεύσει πρόγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει προσδιορίζεσθαι ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα, καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας. Ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ 9, ἀφῆς ἐδημοσιεύθη ὁ στρατολογικὸς πίναξ.

Ἄρθρ. 12. Τόπος τῆς ἐξετάσεως προσδιορίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, καὶ ὁ Δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις.

Ἄρθ. 13. Ὁ Δήμαρχος ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῆς συναθροίσεως τόπον τὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ Δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκομένους, ἂν γνωρίζωσι νέους ἱκανοὺς παραλειφθέντας, ἢ ἂν αὐτοὶ ἔχουν νὰ κάμωσι παράπονα κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των: δηλ. ἂν νομίζουν, ὅτι δὲν ἔχουν, ἢ ὑπερέβησαν τὴν σημειωθεῖσαν δι' αὐτοὺς ἡλικίαν, ἢ ὅτι ὑπάγονται εἴς τινα τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 14. Ὅσοι ἔχουν νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα, ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίζωσι τὰς προτάσεις των μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 15. Ὁ Δήμαρχος ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει αἰτιολογημένως περὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἢ παραπόνων καὶ διορθόνει τοὺς καταλόγους.

Ἄρθρ. 16 Αἱ τυχὸν ἐκκλήσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δημάρχου πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς ἐπιούσης· παραδίδονται δὲ ἀμέσως εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὰς διευθύνει, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν Διοικητήν, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτόκολλον τῶν ἀποφάσεών του. Οὗτος χρεωστεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του, ἥτις ἐπίσης πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη,

Ἄρθρ. 17. Ἅμα λάβῃ ὁ δήμαρχος τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ, γνωστοποιεῖ αὐτὰς εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀφορῶσι καὶ συγχρόνως ἐπιδιορθόνει κατ' αὐτὰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας.

Μετὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν πινάκων δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ πλέον προσθήκη εἰς αὐτούς, ἀλλ' οἱ τυχὸν παραλειφθέντες στρατεύσιμοι, ἐγγράφονται κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἔχοντες νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα κατὰ τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδιορθώσεως τῶν πινάκων δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Ἀλλ' ἡ προσφυγὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητοῦ.

Ἄρθρ. 19. Ἂν ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἀποφασίσῃ ὑπέρ τινος τῶν προσφυγόντων καὶ προσδιορισθῇ οὗτος διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τότε ἀπαλλάττεται καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν μετ' αὐτὸν τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ἀριθμόν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ κληρώσεως.

Ἄρθρ. 20. Τὴν 18 ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ὁ στρατολογικὸς πίναξ, ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως.

Ἄρθρ. 21. Ὁ Δήμαρχος ἔχει προητοιμασμένον τὸν πίνακα τῆς κληρώσεως τοῦ δήμου, ὅστις συντάσσεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα τύπον ὑπὸ στοιχ, Β.

Ἄρθρ. 22. Ἡ κλήρωσις γίνεται διὰ ψηφοδελτίων ὁμοιομόρφων, ἐντύπων ἢ γραπτῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ ἕνα ἀριθμόν. Συστρέφονται δὲ κιλυνδροειδῶς.

Ἄρθρ. 23 Ἕκαστον ψηφοδέλτιον φέρει διάφορον ἀριθμὸν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ψηφοδελτίων νὰ σχηματίζῃ συνεχῆ σειρὰν ἀριθμῶν ἴσων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσοι ἔχουν νὰ λάβωσι κλῆρον.

Ἄρθρ. 24. Ὁ Δήμαρχος ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληροθησομένων, θέλει τὰ μονογράψει τ' ἀνακατώσει καὶ τὰ ρίψει εἰς κάλπην πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν προητοιμασμένην.

Ἄρθρ. 25 Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ δήμου προσκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν τάξιν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸν σορατολογικὸν πίνακα.

Ἄρθρ. 26 Ἕκαστος νέος προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην θεμένην εἰς τράπεζαν λαμβάνει ἀνὰ ἓν ψηφοδέλτιον

Οἱ γονεῖς τῶν ἀπόντων, ἢ εἰς ἔλλειψίν των ὁ Δήμαρχος λαμβάνουν τὰ ψηφοδέλτια ἀντ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 27. Ἕκαστος τῶν στρατευσίμων νέων λαμβάνων τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἀνοίγει αὐτὸ καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὸν δήμαρχον ἢ εἰς τὸν γραμματέα τῆς δημαρχίας, ὅστις ἐγγράφει τὸν ἐμπεριεχόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν κληρωτικὸν πίνακα θεμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἀντικρὺς αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ τὸ